

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

Nr. 12

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

11 APRIL 1995

INHOUDSOPGAVE

Blz.

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76,3 en 4)

N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	611
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	622
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	624
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	626
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	627
L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	628

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76,5)

L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	630
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	631
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	642
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	643
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	645
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	646

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76,5)

L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	648
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	650
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	651
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	651
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	653
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	654

REGISTER	656
---------------------------	------------

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 3 en 4)

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
HUISVESTING

Vraag nr. 121
van 1 maart 1995
van de heer M. MAERTENS

BVBA Claeys Zedelgem – Milieuklachten en maatregelen

In 1975, 1977, 1979, 1983 en 1992 verleende de bestendige deputatie een aantal vergunningen aan de BVBA A. Claeys in Zedelgem voor het exploiteren van een ijzergieterij en voor de opslag en de verwerking van schroot. De milieuvorwaarden van de lopende exploitatievergunning waren nochtans van zeer algemene aard en de milieuklachten waren niet uit de lucht.

Het bestuur Milieu-inspectie bleek om veiligheidsredenen in de onmogelijkheid exacte emissiemetingen uit te voeren en deed een schatting, die vermoedelijk 100 à 200 maal hoger ligt dan de Vlare II-normering, wat een duidelijke bedreiging voor de volksgezondheid vormt.

In tegenstelling tot de vraag en het advies van de besturen Milieu-inspectie en Milieuvergunningen en de beslissing ter zake van de bestendige deputatie van West-Vlaanderen van 26 mei 1994, is tot op heden door het bedrijf totaal niets uitgevoerd om tegemoet te komen aan de milieu-eisen, zoals gesteld in artikel 644 van Vlare II. Het bedrijf was door de beslissing van de bestendige deputatie gehouden een saneringsplan voor te leggen vóór 26 augustus 1994, maar heeft daartegen begin juni 1995 beroep aangetekend dat ontvankelijk werd verklaard. De volksgezondheid blijft derhalve constant bedreigd.

1. Is dit beroep tegen de beslissing van de bestendige deputatie opschortend en zo neen, bevindt het bedrijf zich derhalve in de onwettelijkheid ?
2. Waarom heeft de minister tot op heden, na zoveel maanden, nog geen uitspraak gedaan in verband met het beroep, gelet op de zware bedreiging van de volksgezondheid ?
3. Beschikt de burgemeester of de inspectie van Volksgezondheid over de bevoegdheid conform artikel 65 van Vlare I om het bedrijf te sluiten ter bescherming van de volksgezondheid en zo ja, hebben de diensten van de minister deze instanties daarop gewezen ?
4. Waarom kan het bestuur Milieu-inspectie geen exacte metingen uitvoeren, en op welke wijze kan

zij haar hoge schatting, 100 à 200 maal de Vlare II-norm, verantwoorden ?

5. Zijn er privé-bedrijven die deze metingen voor het departement van de minister wél kunnen uitvoeren en zo ja, waarom is dit tot op heden niet gebeurd, aangezien het bedrijf in kwestie wel over een exacte privé-meting blijkt te beschikken ?

Antwoord

1. Een dergelijk beroep heeft inderdaad een schorsend karakter. Artikel 54 dat de beroepsmogelijkheden tegen dergelijke beslissingen regelt, bepaalt in 3 immers : “Het in 1 bedoelde beroep schorst de bestreden beslissing ongeacht de persoon of instantie die het beroep indient”.
2. Gezien de complexiteit van het dossier dienen de onderzoeken met de grootste zorgvuldigheid te gebeuren. Er dient op gewezen dat de termijn voor uitspraak over dergelijke beroepen, zoals bepaald in artikel 54 van titel 1 van het Vlare, een termijn van orde is en dus niet gesanctioneerd is door een stilzwijgende uitspraak.
3. Krachtens artikel 65 § 3 van het Vlare I mag de burgemeester ingeval van dreigend of ernstig gevaar voor de mens en het leefmilieu, op advies van de toezichthoudende ambtenaren, mondeling en ter plaatse de stopzetting bevelen van de activiteiten, de toestellen verzegelen en de onmiddellijke sluiting van de inrichting opleggen. Wanneer de burgemeester niet of onvolkomen optreedt kunnen deze maatregelen worden genomen door de toezichthoudende ambtenaren zelf. In casu door de daartoe aangestelde ambtenaren van niveau A en niveau B+ van de afdeling Milieuinspectie van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer. Tot op heden werd voor wat het bedrijf Claeys betreft nog geen toepassing gemaakt van bovenvermelde maatregelen. Wat de bevoegdheid van de Inspectie van Volksgezondheid betreft moet ik u doorverwijzen naar mijn ter zake bevoegde collega, de heer L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden.
4. De milieu-inspectie beschikt niet over de nodige apparatuur om zelf emissiemetingen uit te voeren. Dergelijke emissiemetingen gebeuren door een ter zake erkend laboratorium. De emissie-schatting gaande van 100 tot 200 maal de Vlare II-norm, is niet afkomstig van de milieu-inspectie maar wel van de exploitant zelf.

Door de exploitant werd een emissieraming opge maakt aan de hand van een extrapolatie van gegevens en meetcijfers afkomstig van andere min of meer gelijkaardige koepelovens in België en in het buitenland.

Vraag nr. 122
van 2 maart 1995
van de heer J. DE MEYER

Milieuaanvragen en -vergunningen – Znzagerecht gemeenteraadsleden

In het kader van de openbaarheid van bestuur en de

democratisering van de **instellingen, hebben** de gemeenteraadsleden inzagerecht en kunnen zij een afschrift verkrijgen van de akten en stukken betreffende het bestuur van de gemeenten onder de voorwaarden bepaald in een door de raad opgesteld reglement van orde (artikel 84 van de nieuwe gemeentewet). Het inzagerecht voor de inwoners van de gemeente wordt bepaald in artikel 102 van de nieuwe gemeentewet.

Daarnaast regelen specifieke wetgevingen zoals Vlaamse het inzagerecht in milieuvergunningdossiers voor de bevolking en dus ook voor de gemeenteraadsleden.

Graag had ik van de minister vernomen of voor individuele dossiers van milieuaanvragen en voor de afgegeven vergunningen :

1. een gemeenteraadslid inzage mag nemen van een dossier
 - a) dat nog in voorbereiding is en nog niet behandeld is door het college van burgemeester en schepenen ;
 - b) dat behandeld en beslist is in het college van burgemeester en schepenen maar waarvan de notulen door het college nog niet zijn goedgekeurd ;
 - c) dat voorbereid is door het college van burgemeester en schepenen maar waarvoor de gemeenteraad bevoegd is ;
2. een gemeenteraadslid afschriften mag nemen van stukken uit dergelijke dossiers.

Omwille van de doorzichtigheid van de wetgevingen en de uniformiteit in de toepassing ervan, zou het misschien nuttig zijn in een omzendbrief een overzicht te geven van alle modaliteiten in verband met het inzagerecht en het nemen van afschriften met behandeling van volgende vragen :

1. wie mag er juist inzage en afschrift nemen ;
2. wanneer (in de verschillende stadia van de procedures) ;
3. betreffende welke stukken (o.a. verplichte en niet-verplichte adviezen van ambtenaren en derden, bezwaarschriften).

Antwoord

In de mate dat zijn vraag betrekking heeft op het specifiek inzagerecht waarover gemeenteraadsleden beschikken in het kader van de nieuwe gemeentewet, dien ik het lid te verwijzen naar de ter zake bevoegde ministers.

Onverminderd deze specifieke bepalingen kan elke burger, en bijgevolg dus ook een gemeenteraadslid, zich beroepen op de wettelijke en decretale bepalingen inzake openbaarheid van bestuur, volgens dewelke de dossierstukken openbaar zijn vanaf het ogenblik waarop een eindbeslissing is genomen. Deze mogelijkheden zijn reeds voldoende onder de aandacht gebracht door de bevoegde voorlichtingsdiensten.

Aangezien de wetgeving inzake openbaarheid van be-

stuur niet tot mijn specifiek bevoegdheidsdomein behoort, acht ik het niet opportuun om ter zake een omzendbrief uit te vaardigen.

Vraag nr. 123 van 2 maart 1995 van de heer J. DE MOL

Luchtvervuiling – Benzeen

Uit recente metingen van de Bond Beter Leefmilieu blijkt dat op bepaalde plaatsen extreem hoge concentraties benzeen voorkomen in de omgevingslucht. Dit blijkt het geval te zijn langs zeer drukke wegen, in tunnels, aan benzinepompen, in parkeergarages en soms zelfs in auto's zelf. Volgens de BBL komt hierdoor de volksgezondheid ernstig in gevaar.

Noch federaal noch gewestelijk werd echter enige limiet of veilige grenswaarde vastgelegd. Ons land blijft hierdoor in gebreke. Volgens de Wereldgezondheidsorganisatie is er zelfs geen veilige grenswaarde vast te stellen, aangezien benzeen kankerverwekkend is. In Nederland geldt tijdelijk de norm van 15 microgram per kubieke meter lucht, maar het ligt in de bedoeling dit te verminderen tot 1 microgram. Het Instituut Energie en Milieu heeft ooit, bij druk stapvoets verkeer, 290 microgram genoteerd.

1. Is de minister op de hoogte van de resultaten van de recente BBL-metingen ?
2. Waarom werd door het Vlaamse Gewest nog geen algemene luchtkwaliteitsnorm vastgelegd ?
3. Welke maatregelen werden reeds genomen om het benzeengehalte in de omgevingslucht te beperken ?
4. Welke mogelijkheden zijn er volgens de minister om het benzeenvolume in de omgevingslucht verder te reduceren ?

Antwoord

Via de pers heb ik vernomen dat de BBL metingen heeft uitgevoerd of laten uitvoeren. De meetresultaten zijn mij niet in detail bekend. Ik heb mij n.a.v. deze persconferentie laten voorlichten door mijn administratie. Hiernavolgend geef ik hiervan een verslag.

In het verleden werd benzeen gemeten binnen het programma tot monitoring van de vluchtige organische stoffen van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie. Hiervoor werden, gedurende langere of minder lange perioden, stalen genomen van de omgevingslucht en werd **omgevings** **lucht** geanalyseerd. Metingen werden voornamelijk **uitgevoerd** rond industriële vestigingen. Zo werden metingen uitgevoerd in Tessenderlo, Antwerps Havengebied, Zelzate en Maasmechelen. In de Kroonlaan (Brussel) werd de concentratie gemeten langs een drukke verkeersader. In Mellery rond een stortplaats. Tevens werden metingen uitgevoerd in verkeerstunnels in Brussel en Antwerpen.

De volgende algemene conclusies kunnen uit deze metingen worden getrokken.

In België worden gemiddelde jaarconcentraties van

benzeen gemeten gaande van enkele $\mu\text{g}/\text{m}^3$ tot $10 \mu\text{g}/\text{m}^3$ of meer. De hoogste concentraties in de omgevingslucht worden gevonden op verkeersdrukke plaatsen en nabij industriële bronnen. Zeer hoge waarden voor benzeen werden teruggevonden in tunnels. Hier kunnen piekconcentraties oplopen tot meer dan $1000 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

Metingen van benzeen werden ook uitgevoerd door het VITO op meerdere plaatsen. In deze studie werden hoge waarden gevonden in parkeergarages (2 uurgemiddelde $190 \mu\text{g}/\text{m}^3$, nabij tankstations (gemiddelde van 4 uur rond de $25 \mu\text{g}/\text{m}^3$, in een drukke winkelstraat (gemiddeld $17 \mu\text{g}/\text{m}^3$), in dieselloftuigen (uurgemiddelde $16 \mu\text{g}/\text{m}^3$), in dieselloftuigen (uurgemiddelde $16 \mu\text{g}/\text{m}^3$), alsook in slaapkamer (12 uur gemiddelde $10 \mu\text{g}/\text{m}^3$) en keuken (12 uur gemiddelde $7 \mu\text{g}/\text{m}^3$). De metingen in slaapkamer en keuken betroffen slechts één huis, dat gelegen was langs een drukke verkeersader. Als bron van het benzeen in deze binnenmimten wordt verondersteld dat dit dan ook hoofdzakelijk het verkeer is. Gebruik van thinner, schoonmaakmiddelen en/of bepaalde materialen kunnen echter ook een bijdrage leveren.

Bij de regionalisatie van de afdelingen Lucht en Water van het IHE werden de diensten verantwoordelijk voor de luchtmetingen ondergebracht bij de VMM en werden de metingen tijdelijk of definitief onderbroken. Momenteel zijn nog vier meetposten in werking : twee in Tessenderlo, één in Berendrecht en één in Zelzate. In de loop van 1995 zullen drie bijkomende meetposten opgestart worden, waarvan één gelegen in een stad, één in een rurale omgeving (achtergrond) en één in het Antwerps havengebied.

Op de gesubsidieerde investeringen van 1994 heb ik projecten van de VMM goedgekeurd voor de aankoop van twee toestellen voor de uitvoering van automatische metingen van BTX (Benzeen, Tolueen en Xyleen) en van twee toestellen voor de uitvoering van automatische metingen van VOS (Vluchtige Organische Stoffen). Deze toestellen zullen in de loop van 1996 operationeel kunnen ingezet worden.

Ik kan hier nog aan toevoegen dat op basis van werk van de Wereldgezondheidsorganisatie, de dagelijkse inname van benzeen kan geraamd worden op :

30 tot $300 \mu\text{g}$ ten gevolge van inademing van de omgevingslucht, bij omgevingsconcentraties tussen 3 en $30 \mu\text{g}/\text{m}^3$;

100 tot $250 \mu\text{g}$ ten gevolge van consumptie van voeding en water ;

$600 \mu\text{g}$ bij het roken van 20 sigaretten.

In verband met het ontbreken van een algemene luchtkwaliteitsnorm van benzeen in Vlaanderen, wens ik erop te wijzen dat aangezien benzeen een kankerverwekkend produkt is, de WHO geen limietwaarde voor benzeen vooropstelt. Er dient naar gestreefd te worden de concentraties zo laag mogelijk te krijgen (nulwaardede).

In België werd een werkgroep opgericht onder voorzitterschap van de federale overheid om in overleg met de gewesten na te gaan of een normering voor benzeen kan worden uitgewerkt.

Inzake maatregelen om het benzeengehalte in de omgevingslucht te beperken, dient onderstreept dat de voornaamste bron van benzeen in de omgevingslucht het verkeer is. Het aandeel van het verkeer in de totale emissie van benzeen in België kan geraamd worden op meer dan 75 percent. Invoering van de katalyserende naverbranding kan de benzeenemissie ten gevolge van het verkeer doen dalen. Nochtans is het zo dat bij korte (koude) ritten hogere emissies kunnen plaatsgrijpen. Toename van het volume aan autoverkeer, kan ook ten gevolge hebben dat de emissies en bijgevolg ook de immissieconcentraties kunnen toenemen. Het globaal effect van de invoering van de katalysator moet dan ook nog afgewacht (en gemeten) worden. Verkeerstechnische beleidsmaatregelen alsook produkt-normering vallen buiten mijn bevoegdheid.

Vlarem II (Artikel 81) legt voor de bedrijven een algemene emissienorm op voor benzeen van maximaal $5 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ bij een massastroom van 25 g/u of meer.

In het kader van de Conventie van Genève worden momenteel besprekingen gevoerd die moeten leiden tot een hernieuwing van het Sofia-protocol van 1988 over stikstofoxides. Gezien het synergetisch effect van VOS en NO, bij de vorming van fotochemische smog, zullen gelijktijdig ook reducerende maatregelen voor VOS nagestreefd worden. Deze besprekingen worden door de VMM in samenwerking met het Waalse Gewest van nabij gevolgd. Deze emissiebeperkende maatregelen zullen zowel gelden voor de industrie, als voor het verkeer. Voor dit laatste wordt er gewerkt aan systemen om, naast de katalytische naverbranding, de verdamping van VOS uit de warme motor tegen te gaan, en om in de tankstations via gesloten systemen het vrijkomen van VOS-dampen tijdens het tanken tegen te gaan.

Als mogelijke oplossing kan ook het gebruik van zuurstofrijke benzine worden vermeld, wat reeds sedert 1992 wettelijk geregeld is in de USA. Het gebruik van dergelijke gereformuleerde benzine is verplicht in gebieden met hoge wintersmog waar de bestaande luchtkwaliteitseisen niet worden gehaald en hetzelfde geldt voor gebieden die in de zomer onderhevig zijn aan fotochemische smogvorming. In beide gevallen wordt, om te komen tot een verlaging van de verontreiniging, 10 à 15 percent MTBE (methyltertiairbutylether) toegevoegd aan de benzine en een equivalente hoeveelheid aromaten eraan onttrokken. Dit is mogelijk door de octaanverhogende eigenschappen van MTBE, wat een bijkomend voordeel van deze stof is.

Naast emissiereducties van CO en koolwaterstoffen van respectievelijk 25 en 10 percent (op de testbank), vermindert de toevoeging van MTBE aan de benzine ook de uitstoot van benzeen met 20 à 30 percent. Benzeen zit enerzijds in de benzine zelf en wordt anderzijds gevormd door desalkyleringsreacties uit toluen en xyleen. Door het vervangen van een deel van de aromaten verlaagt men uiteraard het benzeengehalte in de uitlaatgassen en terzelfder tijd veroorzaakt het zuurstofrijke additief een betere verbranding en dus minder vervuiling. Dit effect is vooral belangrijk voor oudere wagens zonder katalysator, maar ook bij nieuwere wagens kan het rendement van de katalysator verhoogd worden door toevoeging van MTBE.

Hierbij dient volledigheidshalve te worden vermeld dat

MTBE-toevoeging niet alleen resulteert in een verlaging van de emissie van benzeen en in mindere mate van butadieen (0-5 percent), maar ook in een verhoging van de emissie van formaldehyde (20 percent) en acetalhyde (10 à 20 percent), stoffen die eveneens een toxisch karakter hebben. Proportioneel is de hoeveelheid benzeen evenwel 3x hoger dan formaldehyde.

Uit de algemene doelstellingen van het Vlaamse milieubeleid vermelden we ten slotte :

1. De reductie van de emissie van vluchtige organische stoffen met 30 percent in 1999 ten opzichte van 1988, met als bijkomende streefwaarde 50 percent in 2004. Deze taakstelling volgt uit de afspraken van het Protocol van Genève (30 percent) en de reeds in het MINA-plan geformuleerde vaststelling dat een reductie van 40 tot 50 percent op het niveau van de EU technisch mogelijk is.
2. De reductie van de prioritair vluchtige organische stoffen van de Noordzeeconferentie met 50 percent in 1995 ten opzichte van 1985. Het gaat hier om stoffen die een bedreiging vormen voor de kwaliteit van de Noordzee en aldus op lange termijn voor de volksgezondheid.

Vraag nr. 124
van 2 maart 1995
van de heer L. STEENWEGEN

Stortplaats Pellenberg – Klachten

De stortplaats voor huishoudelijk afval in Pellenberg, uitgebaat door de intercommunale Interleuven, is in het verleden herhaaldelijk het voorwerp geweest van klachten van buurtbewoners. Meestal waren het klachten over geurhinder en vervuiling van de omgeving, maar ook over andere inbreuken op de milieuvergunning, zoals het niet respecteren van de openingstijden en het onvoldoende afdekken van de stortlagen.

Diverse instanties, zowel rijkswacht en gemeentelijke politie als de milieu-inspectie en de OVAM, deden ter plaatse de nodige vaststellingen. Aangezien de feiten zich steeds opnieuw blijven voordoen en geen enkel daadwerkelijk juridisch gevolg aan de klachten wordt gegeven, voelen de omwonenden zich steeds meer in de steek gelaten.

In zijn besluit van 13 december 1994 (BVM 00003190/604), waarbij aan de intercommunale vergunning werd verleend tot uitbreiding van de stortcapaciteit, bevestigt de minister dat de stortplaats in het verleden inderdaad aanleiding heeft gegeven tot diverse klachten (o.m. op de bladzijden 9 en 12).

1. Kan de minister in dit verband een overzicht geven van de diverse vaststellingen en het gevolg dat hieraan werd gegeven ?
2. Op bladzijde 12 van voornoemd vergunningsbesluit staat expliciet vermeld dat gezien de overtredingen "uiterste zorg vereist is". Welke maatregelen heeft de minister genomen om deze uiterste zorg af te dwingen ?

Antwoord

1. Een overzicht geven van de verschillende vaststel-

lingen is niet mogelijk aangezien deze vervat zijn in de talrijke pro **justitia's** die door verschillende inspecteurs van de buitendienst Vlaams Brabant van de afdeling Milieu-inspectie werden opgesteld. Al deze pro **justitia's** werden zonder uitzondering overgemaakt aan de Procureur des Konings te Leuven, waar ze deel uitmaken van het gerechtelijk dossier. Samengevat kan wel worden gesteld dat er overtredingen werden vastgesteld tegen de vergunningsvoorwaarden inzake : afdekking, poorten niet gesloten buiten de diensturen, stabiliteit van de dijken, percolatie en regenwaterbeheersing, geurhinder, werkplan, percolatieberekening, bemonsteringsprogramma en lozingsnormen. In het verleden werd slechts gedeeltelijk gevolg gegeven aan de verschillende aanmaningen. De toestand van de stortplaats ging sterk achteruit na de uitzonderlijke regenval van de voorbije maanden.

2. Tengevolge van de onder punt 1 vermelde vaststellingen werd op 13 februari 1995 in toepassing van artikel 64 van het Vlarem door eerder vermelde dienst een aanmaning gestuurd naar de intercommunale Interleuven. Hierin wordt de intercommunale aangemaand om :

de stabiliteit van de dijken te laten onderzoeken ;

een onderzoek te laten instellen door een erkend deskundige naar de oorzaak van de blijvende geurhinder ;

- de ontbrekende gegevens inzake het werkplan over te maken ;
- het opgelegde jaarlijkse verslag aan OVAM en de Milieuinspectie over te maken ;
- de tussenafdekking aan te brengen ;
- de voorgeschreven peilen ter plekke uit te zetten ;
- de voorgeschreven metingen te laten uitvoeren ;
- een studie te laten uitvoeren waaruit moet blijken welke maatregelen dienen te worden genomen inzake de percolatie- en regenwaterbeheersing ;
- ten slotte rond de stortplaats een ringvormige gracht aan te leggen die het weglopen van regenwater en percolaat moet voorkomen.

Rond 1 april aanstaande moet een en ander worden geëvalueerd door de buitendienst – Vlaams-Brabant van de afdeling Milieuinspectie, waarna onderzocht zal worden welke maatregelen nodig zijn.

Vraag nr. 125
van 7 maart 1995
van de heer H. VAN DIENDEREN

Milieuvriendelijke computerproductie – Maatregelen

Vrijdag 24 februari 1995 heeft de G7 een top gehouden over de informatiemaatschappij. Dit thema is van het hoogste belang, ook voor de Vlaamse samenleving.

Welke maatregelen heeft de Vlaamse regering genomen om de produktie van ecologisch verantwoorde duurzame computers en toebehoren te bevorderen ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

Vraag nr. 126 van 7 maart 1995 van de heer L. STEENWEGEN

Alternatieve brandstoffen – LPG

LPG is als brandstof voor personenwagens een goed alternatief voor traditionele benzine en diesel. Onder meer qua uitstoot van verbrandingsgassen scoort dit alternatief beter dan benzine, en beduidend beter dan diesel. In de zoektocht naar middelen om het opraken van eindige natuurlijke hulpstoffen te vermijden, zijn diversificatie van de grondstoffen en optimalisatie van het gebruik ervan essentieel. LPG kan hiertoe bijdragen.

Onder meer ten gevolge van de strenge veiligheidsmaatregelen betreffende LPG-transport, -opslag en -gebruik, zijn lekkage en andere verliezen van LPG als energiedrager bijzonder laag. Qua efficiëntie van gebruik en minimale verspilling staat LPG op een hoger niveau dan de andere brandstoffen.

Ten slotte kan de LPG-techniek bijdragen tot het verlagen van de drempel voor de introductie van andere alternatieve brandstoffen (waterstof, aardgas, methanol, ethanol enzovoort).

1. Is het vanuit deze milieuvriendelijke optiek niet zinvol om het gebruik van LPG te stimuleren ?
2. Welke alternatieven werden daartoe op niveau van de Vlaamse Gemeenschap genomen ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de federale regering.

Vraag nr. 127 van 7 maart 1995 van de heer G. CARDOEN

Vallei van de Marke – Onteigeningen

Met het oog op de sanering van de Marke, onbevaarbare waterloop van 1ste categorie nr. 5215, en langs de Beverbeek, onbevaarbare waterloop van 2de categorie nr. 5222, werden in de loop van 1971 in de deelgemeenten Galmaarden en Tollembeek onteigeningen doorgevoerd.

Kan de minister aangeven welke percelen langs die waterlopen eigendom zijn van de Landelijke Water-

dienst en wie eigenaar is van de bomen die zich op de onteigende percelen bevinden ?

Hoeveel heeft de ganse onteigeningsoperatie gekost ?

Antwoord

Met het oog op de uitvoering van waterbeheersingswerken in de vallei van de Marke van Geraardsbergen tot Herne werden inderdaad vanaf 1971 gronden verworven langs deze waterloop en langs de Beverbeek, waterloop nr. 5.222.

Het gaat hier voor wat de gemeente Galmaarden betreft om meer dan 575 gehele percelen of gedeelten van percelen. Gelet op de omvang van de lijsten van deze grondverwervingen worden ze rechtstreeks aan het lid toegestuurd.

Een belangrijk deel van de werken waarvoor de grondverwervingen gebeurden, werd niet uitgevoerd, aangezien de Landelijke Waterdienst reeds in 1980 van mening was dat de normalisatiewerken aan de Marke zelf beter zouden vervangen worden door de aanleg van waterberging in de vallei, bijvoorbeeld door al of niet natuurlijke wachtbekkens.

De kadastrale gegevens die voorkomen op de lijsten die het lid worden toegestuurd zijn voor een groot deel niet meer actueel, aangezien door mutatie in verband met de verandering van eigenaar en de splitsing van het perceel voor aangekochte gedeelten van percelen de kadastrale gegevens gewijzigd zijn.

Bovendien zijn de gehele percelen of gedeelten van percelen die voor de aanleg van waterlopen werden gebruikt, thans als openbaar domein, zonder kadastraal nummer, vermeld op de kadastrale kaarten.

Om actuele gegevens te verkrijgen is de Landelijke Waterdienst sedert enkele jaren systematisch bezig met het uitzetten op het terrein van de grenzen van de eigendommen van het Vlaamse Gewest langs de Marke. Belangrijk hierbij is dat langs de Marke bijna overal populieren zijn aangeplant. Al de bomen die op de onteigende gronden groeiden, werden bij de grondverwerving mede aangekocht en zijn dus eveneens eigendom van het Vlaamse Gewest.

Het is dus duidelijk belangrijk dat de eigendomsgrenzen op het terrein worden uitgezet, daar waar onduidelijkheid bestaat over de eigendom van de bomen en zeker als het gaat om kaprijke bomen of bomen die een gevaar voor de veiligheid betekenen. De Landelijke Waterdienst geeft aan dergelijke verrichtingen voorrang.

Ten slotte meld ik dat het opzoeken van de juiste gegevens van de kostprijs van de verwervingen, van de bijkomende vergoedingen en van de pachtverbrekingen voor de meer dan 575 aankopen wegens meer prioritaire opdrachten van het personeel van de afdeling Water, momenteel niet mogelijk is.

Vraag nr. 128
van 7 maart 1995
van de heer L. BARBE

Verkaveling in Stekene – Naleving bosdecreet

Bij beslissing van 3 september 1992 leverde de minister van ruimtelijke ordening een verkavelingsvergunning af aangaande een perceel bos in Stekene (sectie B nr. 651/c, Polkenstraat). Het gaat om een op het gewestplan als bosgebied aangeduid perceel.

Ik treed de auditeur van de Raad van State bij die in zijn advies in het dossier (A. 53.110) aangaande deze zaak stelt dat de verkavelingsvergunning aangetast lijkt door een onwettigheid die mogelijk leidt tot nietigverklaring van de vergunning. Aangezien het hier gaat om een ontbossing, dient er volgens artikel 90 van het bosdecreet advies aan het Bosbeheer te worden gevraagd. Dit zou niet gebeurd zijn.

1. Werd er in dit dossier overeenkomstig artikel 90 van het bosdecreet een advies gevraagd ? Hoe luidt dat advies ?
2. In welke mate werd hier het bosdecreet al of niet nageleefd ?
3. Wanneer werd er eventueel proces-verbaal opgesteld ?
4. Welke maatregelen werden er genomen om deze blijkbaar onwettelijke ontbossing tegen te gaan ?

Antwoord

1. Het perceel sectie B nr. 651/c in de Polkenstraat in Stekene (1383 m²) maakt deel uit van een verkaveling, slaande op ongeveer 60 a bosgrond, waarvoor op 3 september 1992 door de minister bevoegd inzake ruimtelijke ordening vergunning werd verleend. In augustus 1993 werd door het Bosbeheer een kapmachtiging op het bewuste perceel geweigerd, daar er kennelijk de intentie ontbrak tot herbebossing. Bij die gelegenheid werd gewezen op de te volgen procedure bij ontbossing. Pas in februari 1994 werd het Bosbeheer door de gemachtigde ambtenaar van stedenbouw om advies gevraagd omtrent twee bouw-aanvragen gelegen in deze bewuste verkaveling. Dit advies was ongunstig onder meer wegens het volgende feit en de ligging in bosgebied.
2. Het bosdecreet werd niet nageleefd in de mate dat de machtiging niet door het Bosbeheer maar door de gemeente Stekene op 2 april 1994 werd verleend "tot het kappen van bomen voor aanleg van oprit en bouwrijp maken van het perceel". Omwille van de goedgekeurde verkaveling, beschouwde de gemeente Stekene deze percelen blijkbaar niet langer meer als bos, hoewel er van een voorafgaande aanvraag tot ontbossing nooit sprake is geweest.
3. Op 15 juli 1993 werd door de rijkswacht proces-verbaal opgesteld op klacht van een buurtbewoner, wegens inbreuken op het bosdecreet (rooien van bomen zonder kapmachtiging). De rechtbank te Dendermonde verklaarde zich ter zake onbevoegd.
4. Zoals boven vermeld, werden de vereiste vergun-

ningen inderdaad verleend op basis van de wetgeving op de ruimtelijke ordening en werden mijn diensten bij deze zaak slechts betrokken wanneer het bewuste bos reeds was gerood.

Vraag nr. 129
van 7 maart 1995
van de heer L. BARBE

Afvalwatercontroleurs VMM – Verbaliseringsbevoegdheid

Uit het jaarverslag van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) blijkt dat er in 1993 1.409 monsters werden genomen in het kader van de milieueffingen. De kosten van analyses samen met de loonkosten van de monsternemers en de werkingskosten, bedragen verschillende tientallen miljoenen frank. Zoals blijkt uit de emissie-inventaris van de VMM worden hierbij geregeld overtredingen van de lozingsvoorwaarden vastgesteld.

De personeelsleden van de VMM die deze monsternames uitvoeren kunnen echter geen proces-verbaal opstellen (noch proces-verbaal van monstemame, noch proces-verbaal van overtreding). Met andere woorden : het vaststellen van vele tientallen overtredingen wordt niet geverbaliseerd. De cijfers worden eventueel doorgegeven aan de milieu-inspectie, maar ik neem aan dat dit niet meer kan leiden tot een proces-verbaal en dat het dan enkel gaat om informatieve gegevens die eventueel resulteren in een controlebezoek. Als het echter ging om een pieklozing (die bijzonder schadelijk kan zijn), is het uiteraard niet meer mogelijk de overtreding nog vast te stellen en te verbaliseren. Dit lijkt me dus niet zo'n efficiënte werkwijze. Het blijft dan ook de vraag waarom de monsternemers van de VMM geen proces-verbaal kunnen opstellen. Naar mijn mening zou dit het toezicht op het milieubeleid ten goede kunnen komen en de bedrijven aansporen tot het nauwgezet naleven van hun vergunning.

De stelling dat men de inspectie centraal wil houden bij het bestuur Milieu-inspectie en ze niet wil versnipperen over verschillende besturen of pararegionale instellingen gaat niet op, want dat is nu al het geval. Zo zijn bijvoorbeeld sommige personeelsleden van de OVAM en ambtenaren van de afdelingen Water en Natuur van Aminal belast met het opsporen en vaststellen van inbreuken inzake afvalstoffenwetgeving, wat me ten andere een goede zaak lijkt.

Verder rijst de vraag of deze gang van zaken niet in strijd is met artikel 29, lid 1 van het wetboek Strafvordering : „Iedere gestelde overheid, ieder openbaar officier of ambtenaar die in de uitoefening van zijn ambt kennis krijgt van een misdaad of van een wanbedrijf, is verplicht daarvan dadelijk bericht te geven aan de procureur des Konings bij de rechtbank binnen wier rechtsgebied die misdaad of dat wanbedrijf is gepleegd of de verdachte zou kunnen worden gevonden, en aan die magistraat alle desbetreffende inlichtingen, proces-verbaal en akten te doen toekomen”.

1. Waarom wordt aan de personeelsleden van de VMM die monsters nemen geen verbaliserende bevoegdheden toegekend ?
2. Worden bij monstemames vastgestelde inbreuken op de milieuwetgeving gemeld aan de procureur des Konings ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

1. Ingevolge het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning werd de lozingsvergunning geïntegreerd in de milieuvergunning. Om de controle op de naleving van de vergunningsvoorwaarden in zijn geheel meer doeltreffend te laten geschieden, werd door het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijke beleid, in artikel 32 novies § 1 van artikel 57, het toezicht op de lozingen van afvalwater en de opsporing van elke eventuele oorzaak van waterverontreiniging toegewezen aan de ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Tussen de ambtenaren van de Vlaamse Milieumaatschappij en de afdeling Milieu-inspectie van de administratie Milieu, Natuur-, Land- en Waterbeheer worden met regelmaat overlegvergaderingen georganiseerd waar meldingen van (vermeende) overtredingen worden doorgegeven.
2. Vastgestelde inbreuken op de milieuwetgeving worden niet door de VMM-ambtenaren gemeld aan de Procureur des Konings, doch wel aan de bevoegde ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De reden die hieraan ten grondslag ligt is de inspectiebevoegdheid die in de decreetale bepalingen exclusief is toegewezen aan de ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Hieruit vloeit voort dat het deze ambtenaren zijn die overtredingen aangeven bij de Procureur des Konings zodat de ambtenaren van de VMM zich beperken tot het melden van vastgestelde of vermeende overtredingen aan de bevoegde ambtenaren van het bestuur Milieu-inspectie.

Vraag nr. 130
van 8 maart 1995
van de heer M. MAERTENS

Milieuheffing afvalwater – Medeëigenaars

Met de nieuwe wet op de medeïgendom wordt voorzien in de rechtspersoonlijkheid, terecht. Nochtans zijn de gebruikers van een gebouw meestal natuurlijke personen. In veel gebouwen worden de waterrekeningen voor het volledige gebouw betaald door de syndicus en verrekend aan de bewoners.

De wet van 26 maart 1971 in verband met geloosd water voorziet in een milieuheffing van de Vlaamse Milieumaatschappij. Hierbij wordt een verschillende berekeningswijze gehanteerd voor particulieren en rechtspersonen. Particulieren kunnen een verminderingcoëfficiënt genieten die niet geldt voor rechtspersonen.

Houdt dit in dat vanaf de inwerkingtreding van de wet (1 augustus 1995) tienduizenden bewoners, zowel huurders als eigenaars, voortaan zullen benadeeld worden, gewoon door het feit dat de syndicus als rechtspersoon deze factuur betaalt? Is het niet wenselijk dat voor de milieuheffing de vereniging van medeëigenaars als rechtsvorm wordt gelijkgesteld met natuurlijke personen?

Kan de minister bij zijn federale collega van Justitie de nodige stappen zetten om deze onbillijke gevolgen van de wetswijziging te voorkomen?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het lid verwijzen naar het antwoord dat werd gegeven op schriftelijke vraag nummer 106 van 13 februari 1995.

vraag nr. 131
van 8 maart 1995
van de heer A. DE BOECK

Kringloopcentra – Jeugdwerkgarantieplan

In verband met dit plan vernam ik graag de criteria en de grootte van de steun die kan worden gegeven.

Kan de minister eveneens inlichtingen geven over het aantal aanvragen, de goedgekeurde projecten en de stand van zaken in verband met de concrete afwikkeling?

Antwoord

Op 16 juni 1994 ondertekenden de Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden en de Vlaamse minister van Leefmilieu twee conventies in het kader van het Jeugdwerkgarantieplan. Beide conventies, die aflopen op 31 december 1995, omvatten een aantal arbeidsplaatsen bestemd voor langdurig werkloze jongeren. Elke arbeidsplaats kan maximaal 12 maanden gesubsidieerd worden. Hierbij betaalt het Vlaamse Gewest maandelijks de jongerenpremie aan de werkgevers.

De eerste conventie had betrekking op de bijkomende tewerkstelling bij de selectieve inzameling van afvalstoffen, meer bepaald op de containerparken en bij de huis-aan-huisinzameling van afvalstoffen. Aan de gemeenten en intercommunales werd de mogelijkheid geboden om voor de containerparken en voor de huis-aan-huisinzameling gesubsidieerde contractuelen aan te vragen.

OVAM schatte op basis van de afgesloten milieuconventanten met de gemeenten en de aangekondigde initiatieven inzake huis-aan-huisinzameling dat maximaal 559 voltijdse, langdurig werkloze, laaggeschoolde jongeren tewerkgesteld kunnen worden. Per operationeel containerpark kon 1 voltijdse gesubsidieerde contractueel worden aangevraagd. Voor de huis-aan-huisinzameling stonden 3 gesubsidieerde contractuelen per 20.000 inwoners ter beschikking.

Tot op heden werden 123 aanvragen door de gemeenten en de intercommunales in het kader van deze conventie ingediend bij de OVAM, waarvan 113 aanvragen ingediend door gemeenten en 10 door de intercommunales.

Het totaal aantal toegewezen gesubsidieerde contractuelen bedraagt thans 324. 301 gesubsidieerde contractuelen kunnen door de gemeenten en intercommunales in dienst worden genomen. De resterende 23 gesubsidieerde contractuelen kunnen pas aan de slag op het ogenblik dat het containerpark vergund en geopend is en/of de huis-aan-huisinzameling effectief is gestart.

De tweede conventie werd afgesloten met betrekking tot de tewerkstelling van langdurig werkloze jongeren

in projecten die werden opgezet door gemeenten en vzw's.

In totaal kunnen maximaal 135 voltijdse arbeidsplaatsen worden toegevoegd. De projecten moeten bijdragen tot het bevorderen van het hergebruik en de recycling van afvalstoffen. Tot deze projecten horen o.a. : kringloopcentra, autosloopstraten, inzameling en voorbehandeling van selectief ingezamelde afvalstoffen, zoals spoelen van flessen met het oog op hergebruik.

Tot op heden hebben de VZW's (9 kringloopcentra, 1 autodemontagestraat en 1 vereniging die lege flessen inzamelt en spoelt) van deze gelegenheid gebruik gemaakt om gesubsidieerde contractuelen aan te vragen. Aan deze 11 VZW's werden 82 arbeidsplaatsen toegekend.

Vraag nr. 132
van 8 maart 1995
van de heer A. DE BOECK

Kringloopcentra – OVAM-participaties

De in het vooruitzicht gestelde participaties van OVAM ten belope van 2 miljoen frank zouden vertraging hebben opgelopen. Dit omdat door personeelstekort geen ambtenaren kunnen vrijgemaakt worden om de beheer- en/of bestuursraden op te volgen.

Kan de minister mij mededelen hoever het staat met het opstellen van de nieuwe criteria, welke deze zijn en op welke termijn bovengenoemd plan operationeel zal zijn ?

Antwoord

Ik kan het lid bevestigen dat de in het vooruitzicht gestelde participaties inderdaad enige vertraging hebben opgelopen.

De oorzaak van de vertraging ligt bij een aantal technische knelpunten en problemen bij de OVAM. Thans wordt door OVAM een alternatieve regeling uitgewerkt ter ondersteuning van de kringloopcentra. Het ligt in mijn bedoeling om deze regeling op korte termijn te realiseren, na het doorlopen van de administratieve en begrotingstechnische procedures.

Vraag nr. 133
van 8 maart 1995
van de heer J. DE ROO

Waterwinningsgebieden – Eeklo-Aalter

Het gewestplan Eeklo-Aalter werd goedgekeurd op 24 maart 1978. Volgens de statistieken is de waterkwaliteit in deze streek behoorlijk.

1. Waarom moet het water in de waterwinningsgebieden reeds vanaf 1996 bepaalde normen bereiken, als men nu vaststelt dat een groot gedeelte van het water in die gebieden nog niet wordt gedraineerd naar Kluizen ?
2. Wanneer zal het water uit de waterwinningsgebieden allemaal naar Kluizen worden gedraineerd ?

Antwoord

1. Het besluit van 21 oktober 1987 (Belgisch Staatsblad van 6 januari 1988) van de Vlaamse regering tot vaststelling van de kwaliteitsdoelstellingen voor alle oppervlaktewateren van het openbaar hydrografisch net en tot aanduiding van de oppervlaktewateren bestemd voor drinkwater, zwemwater, viswater en schelpdierwater, bepaalt in artikel 2 dat voor de oppervlaktewateren, de kwaliteitsdoelstellingen opgenomen in bijlage 1 "overzicht van de parameters met betrekking tot de basiskwaliteit" voor 1 juli 1995 moeten bereikt zijn. Deze bepaling geldt dus voor alle oppervlaktewateren van het Vlaamse Gewest, zowel met bestemming drinkwater, zwemwater, viswater als schelpdierwater.
2. Het waterwinningsgebied van Kluizen omvat oppervlaktewateren, aangegeven in bijlage 2 van voormeld besluit en die in aanmerking komen voor de productie van drinkwater. Op een kaart, in januari 1988 uitgegeven door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, bestuur Leefmilieu, is het gebied met bestemming drinkwater voor het captatiepunt Kluizen aangegeven.

Het huidig captatiegebied bedraagt 12.000 ha. Ingevolge de oprichting van het spaarbekken Kluizen II, reeds voorzien bij de planning van het eerste spaarbekken, volstaat het huidige captatiegebied niet meer om de beide spaarbekkens optimaal te benutten en is een uitbreiding van het captatiegebied noodzakelijk. Volgens berekeningen is een minimale oppervlakte van 24.000 ha vereist. Een groot gedeelte hiervan ligt binnen het gewestplan Eeklo-Aalter.

Om economische redenen wordt deze uitbreiding in eerste fase gerealiseerd met toevoeging van waterlopen, waarvan het water zonder belangrijke investeringen naar Kluizen kan afgevoerd worden. Hierbij wordt uiteraard ook rekening gehouden enerzijds met de gebieden waarvan de kwaliteit het meest aan de kwaliteitsdoelstelling drinkwater beantwoordt en anderzijds met gebieden waar door het Vlaamse Gewest belangrijke investeringen van afvalwatercollectering en -zuivering worden doorgevoerd of in uitvoering zijn.

De betrokken stroomgebieden zijn het bekken van het Sleidingsvaardeken en van de Poekebeek, waarvan de integratie in het captatiegebied gepland is voor 1996.

Aan deze stroomgebieden werden ook bekkens toegevoegd waarvan de waterlopen niet de bestemming drinkwater hebben gekregen, doch die zowel omwille van de gunstige ligging ten opzichte van het captatiegebied Kluizen als omwille van de huidige kwaliteit, in aanmerking kunnen komen als oppervlaktewaterwinningsgebied. Het zijn voornamelijk de Avrijevaart, Molenvaardeken, **Eeklo's** Leiken en Kruisstraatwaterloop, met een gezamenlijke oppervlakte van 3.000 ha. De integratie in het captatiegebied is gepland tegen eind 1995 en begin 1996.

In een tweede fase zullen ook de andere waterlopen aan het captatiegebied worden toegevoegd, zodat op lange termijn het captatiegebied gelijk zal zijn

aan het waterwinningsgebied, zoals aangegeven in het besluit van 21 december 1987. De voornaamste stroomgebieden, begrepen in deze fase, zijn die van de Bliestwatergang en de Ede, Wagenmakersbeek en Slepedammewatergang, waarvan de integratie niet gepland is vóór het jaar 2000.

Vraag nr. 134
van 10 maart 1995
van de heer J. DEMEULENAERE

Stenensluisvaart (Diksmuide) – Wateroverlast

Reeds geruime tijd worden bewoners in de omgeving van Merkem geconfronteerd met wateroverlast die in het verleden aanzienlijke schade heeft berokkend.

De pompen op de Stenensluisvaart voor het afvoeren van het overtollige water zijn, zoals bekend, aan vervanging toe en tevens dient de capaciteit te worden opgevoerd. Ook andere ingrepen, zoals de grotere sluisen in Nieuwpoort of het beter uitbaggeren van de IJzer, kunnen het probleem helpen oplossen.

Volgens een uitzending van het regionale TV-station WTV zouden de diensten van de minister niet opteren voor de verhoging van de capaciteit van de pompen.

1. Klopt het dat de Landelijke Waterdienst wél opteert voor een verhoogde capaciteit van de pompen teneinde de bevolking te beveiligen ?
2. Klopt het dat zwaardere pompen reeds sedert 1990 aanbesteed zijn ?
3. Kwam de VZW Natuurreservaten bij de minister tussen teneinde niet over te gaan tot de installatie van zwaardere pompen ?
4. Is de minister niet van mening dat het menselijk leed opweegt tegen de ecologische overwegingen van de VZW Natuurreservaten ?
5. Op welke wijze geeft de minister op korte termijn een oplossing aan deze problematiek ?

Antwoord

De Stenensluisvaartproblematiek is een onderdeel van waterbeheersingsaspecten binnen het IJzerbekken. Terwijl de waterbeheersingsaanpak voorheen sectoraal benaderd werd en de standpunten veelal verschillend waren naargelang de invalshoek, werd de laatste jaren mede door de aanpak via de bekkenwerking de geïntegreerde benadering centraal gesteld. Op de concrete vragen van het lid kan ik dan ook het volgende antwoorden.

1. De Landelijke Waterdienst heeft voorheen als kwantiteitsbeheerder van sommige waterlopen andere standpunten ingenomen dan die in het kader van het integrale en geïntegreerde waterbeheer verantwoord blijken.
2. Die te eenzijdige benadering heeft inderdaad geleid tot het in aanbesteding stellen van een opdracht met zwaardere pompen. Opdracht die uiteraard geen doorgang kon vinden.

3. De beslissing tot niet uitvoeren van de onder punt 2 genoemde opdracht is het resultaat van de zorgvuldige afweging van de diverse aspecten van het ecosysteem binnen het stroomgebied.
4. Om te vermijden dat er zich onaanvaardbare situaties zouden voordoen heb ik binnen het urgentieprogramma-waterbeheersing dat ik aan de Vlaamse regering heb voorgelegd, maatregelen voorgesteld die de bereikbaarheid van het waterproductiecentrum alsook van een aantal geïsoleerde woningen en boerderijen verzekeren. De voorstellen hebben betrekking op het verhogen van toegangswegen en het aanleggen van gronddammen.
5. Naast de dringende vervanging van de twee oude pompen van het gemaal in Woumen door nieuwe pompen van dezelfde capaciteit, is herstel en vervanging van de uitwateringssluizen op de Stenensluisvaart en de Houtensluisvaart. Hier moeten terugslagkleppen worden geplaatst om de vrije lozing te vergemakkelijken en het overtollige water niet langer in het Blankaartbekken te laten dan nodig. Van de vervanging van de twee oude pompen wordt nu dringend werk gemaakt. Ook de vernieuwing van de uitwateringskunstwerken is aanbestedingsklaar.

Voor wat de IJzer betreft is er overleg met AWZ nodig voor de realisatie van natuurtechnische oevers en het instellen van een lager waterpeil na overstromingen in de IJzer, teneinde het water vlotter op een gravitaire manier te kunnen afvoeren. De contacten dienen te worden georganiseerd via het Bekkencomité IJzer.

Voor wat het Blankaartgebied betreft is de instelling van concrete waterpeilen in alle jaargetijden noodzakelijk.

Vraag nr. 135
van 10 maart 1995
van de heer L. APPELTANS

Aankoop natuurgebieden – Procedure

De laatste jaren worden veel gronden aangekocht voor de vestiging van natuurreservaten. Dit gebeurt veelal door private organisaties, maar ook de overheid zelf voert een politiek van bescherming van gebieden door verwerving in eigendom.

We moeten echter vaststellen dat het vaak lang duurt eer de gronden zijn aangekocht, zelfs als een bepaald gebied is aangeduid als natuurreservaat en er een perimeter is afgebakend, als de financiële middelen in de begroting zijn opgenomen en de eigenaars bereid zijn te verkopen.

De aankoop van die gronden wordt uitgevoerd door het aankoopcomité.

1. Is het geschetste probleem de minister bekend ?
2. Welke maatregelen heeft de minister getroffen om de aankoop van zulke gronden vlotter te laten verlopen ?
3. Kan de Vlaamse overheid voor dit soort dossiers de aankopen niet zelf doen ?

Antwoord

1. Het gestelde probleem is mij bekend.
2. Ik heb reeds eerder de bevoegde diensten opgedragen na te gaan op welke wij ze de aankoopprocedure kan worden versoepeld. In overleg met het federale ministerie van Financiën werd overeengekomen dat er voor elk aankoopproject voor de schatting van de gronden rechtstreeks overleg plaatsvindt tussen de provinciale diensten bevoegd voor natuurbehoud en de bevoegde voorzitter van de aankoopcomités. Dit vermeldt de gegevensuitwisseling waardoor de dossiers sneller kunnen gefinaliseerd worden. Daarnaast zal ook voor het opmaken van een budgettair implementeringsplan, waarvan het principe en de vorm werden vastgelegd bij besluit van de Vlaamse regering van 16 november 1994 tot regeling van de begrotingscontrole, nader toegelicht door een omzendbrief van 6 december 1994, de besluitvormingsprocedure verkort worden.
3. De tussenkomenst van het Comité tot Aankoop van Onroerende Goederen, berust op afspraken met de federale overheid, die thans niet in vraag worden gesteld.

Vraag nr. 136
van 10 maart 1995
van de heer L. APPELTANS

Landbouw en milieu – Beheersovereenkomsten

In antwoord op de schriftelijke vraag nr. 266 (7 september 1993) van de heer J. Vande Lanotte inzake de Europese steunmaatregelen voor landbouw en milieu (in toepassing van de verordeningen 2078/92 en 2080/92) stelt de minister onder andere dat :

- voor toepassing van de verordening 2078/92 voor 1994 de prioritaire gebieden zijn :
 - ecologische impulsgebieden ;
 - regionaal landschap Vlaamse Ardennen ;
 - ecologisch waardevolle beekvalleien en beïnvloedingsgebieden van ecologisch waardevolle watersystemen ;
- nitraatgevoelige gronden ;
- ten behoeve van de uitvoeringsprogramma's van beide verordeningen voor het begrotingsjaar 1994 132 miljoen frank in het MINA-fonds (post 2,5) zijn ingeschreven.

Aan welke projecten werden deze gelden besteed ?

Worden voor 1995 en de volgende jaren eveneens uitvoeringsprogramma's opgesteld ? Welke bedragen worden hiervoor uitgetrokken ?

Antwoord

Het landbouwmilieuprogramma van België overeenkomstig Ver (EEG) nr. 2078/92 werd slechts bij beschikking van 17 november 1994 van de Commissie van de EU goedgekeurd.

Het was derhalve niet meer mogelijk in 1994 de nodige

uitvoeringsmaatregelen te treffen daar deze maatregelen niet alleen verbonden zijn met voormelde verordening, maar tevens met diverse ontwerpen van decreet die in behandeling zijn bij de Vlaamse regering.

Het eerste uitvoeringsprogramma van de Ver (EEG) nr. 2078/92 zal dus normaal betrekking hebben op het jaar 1995.

Voor 1995 en de volgende jaren zijn uitvoeringsprogramma's opgesteld. De bedragen die de volgende jaren voor de uitvoering van het programma worden uitgetrokken, belopen voor Vlaanderen in totaal :
 3.015.411 ecu voor 1995,
 4.636.087 ecu voor 1996,
 6.339.222 ecu voor 1997.

Minstens de helft van dit bedrag komt ten laste van de begroting van het Vlaamse Gewest. De kredieten zijn opgenomen in de begroting van het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur.

Vraag nr. 137
van 16 maart 1995
van de heer L. BARBE

Vlaams Impulsprogramma Milieutechnologie – Projecten en evaluatie

Het Vlaams Impulsprogramma Milieutechnologie werd eind 1994 beëindigd, althans wat de goedkeuring en de vastlegging van de kredieten betreft.

Er wordt elk jaar een jaarverslag over de activiteiten van het programma opgesteld. In 1995 zou het impulsprogramma worden geëvalueerd.

1. Kan de minister meedelen welke projecten in het kader van dit impulsprogramma werden gesteund (graag korte omschrijving, aanvrager, bedrag en datum goedkeuring) ?
2. Wat is de timing inzake de evaluatie van dit impulsprogramma ? Zo die al afgerond is, wat zijn er de belangrijkste besluiten uit ?

Antwoord

1. Een lijst van de projecten die werden goedgekeurd in het kader van het Vlaams impulsprogramma Milieutechnologie zal gezien de hoeveelheid aan gegevens rechtstreeks aan het lid worden overgemaakt.
2. Eerstdaags zal ik aan de Vlaamse regering de goedkeuring vragen voor een verlenging van de beheersovereenkomst met het IWT, dat in het kader van de huidige beheersovereenkomst met het Vlaamse Gewest nog tot eind augustus 1995 blijft instaan voor de verdere opvolging van het impulsprogramma.

De verlenging van de beheersovereenkomst met twee jaar heeft als doel de voortzetting van de opvolgingsactiviteiten in verband met de lopende en nog te starten projecten, de organisatie van een systematische eindevaluatie van de uitgevoerde projecten en ten slotte het opzetten van een globale evaluatie van het impulsprogramma. Ik reken erop dat de Vlaamse regering dit voorstel zal bijtreden.

Vraag nr. 138
van 16 maart 1995
van de heer M. OLIVIER

Erkende koop- en huurvennootschappen – Rationalisatie

In 1991 werd aan 46 erkende koop- en huurvennootschappen een beperkte bestaansduur opgelegd van 3 jaar. De betrokken vennootschappen werden verzocht binnen 3 jaar een fusie te realiseren of tot een samenwerkingsakkoord te komen met een zustermaatschappij. Er zijn ondertussen zowel in de koop- als in de huursector fusies gerealiseerd of samenwerkingsovereenkomsten afgesloten.

Er wordt mij medegedeeld dat in bepaalde gevallen samenwerkingsakkoorden alleen op papier bestaan maar in de praktijk geen concrete inhoud kregen.

1. Wat was de aanleiding voor deze operatie ?
2. Welke maatschappijen in de huur- en koopsector werden verzocht tot fusie of samenwerking ?
3. Welke van de aangezochte maatschappijen hebben een verlenging verkregen en welke criteria werden hier gehanteerd ?
4. Welke maatschappijen in de huur- en koopsector :
 - a) zijn gefusioneerd ;
 - b) hebben een samenwerkingsakkoord afgesloten ?
5. Werden ingeval van samenwerkingsakkoord eenvormige overeenkomsten gehanteerd ? Zo ja, wat waren de criteria ?
6. Wie voert de controle uit op de wijze van samenwerking en op de resultaten ?
7. Wordt hierrond geëvalueerd ? Zo ja, op welke tijdstippen ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag zal gezien de hoeveelheid gegevens en de specificiteit ervan rechtstreeks overgemaakt worden aan het lid.

Vraag nr. 140
van 17 maart 1995
van de heer M. MAERTENS

Kustduinen – Aankoopbeleid

Eind vorig jaar werden de zeer waardevolle duinen van Sint-Laureins in Westende (Middelkerke) aangekocht door de uitbater van nabijgelegen illegale kampeerterrainen.

De aankoop van deze duinen, op het gewestplan Oostende-Middenkust aangeduid als natuurgebied, door een privé-persoon, laat staan de uitbater van een aantal illegale kampeerterrainen, doet het vermoeden rijzen dat hier een speculatieve strategie wordt opgezet, waarbij gepoogd zal worden de bestemmingswijziging van deze duinen van natuurgebied naar gebied voor verblijfsrecreatie te verkrijgen via een BPA, teneinde

een uitbreiding en een regularisering van de illegale kampeerterrainen te realiseren. Deze strategie wordt daarbij opgezet met medewerking van het gemeentebestuur, door onder meer via vegetatiewijzigingen en het storten van puin de natuurwetenschappelijke waarde te vernietigen. Daartegen werden onlangs PV's opgesteld door Aminor en Arohm.

Ondanks planologische beschermingen door gewestplannen en duinendecreet, blijven de kustduinen het voorwerp van immobiliënspeculaties en strategisch goed bestudeerde wetsontwikkelingen. Enkel systematische verwervingen door overheden en natuurverenigingen kunnen het behoud en het natuurvriendelijk beheer van de kustduinen waarborgen.

1. Was de dienst Natuurbescherming van Aminor op de hoogte van het feit dat de vorige eigenaars van de Sint-Laureinsduinen zinnens waren deze duinen te verkopen ? Zo ja, waarom werden ze niet aangekocht door het Vlaams Gewest ? Zo nee, hoe verklaart de minister deze onwetendheid van de administratie, aangezien de tekoopstelling reeds openbaar ter sprake kwam in de Middelkerkse milieuraad ?
2. Hoeveel kustduinen werden sinds 1990 door het Vlaamse Gewest aangekocht ? Wat was de grootte, de situering en de kostprijs ervan en in welke faseering werden of worden de aankopen uitgevoerd ?
3. Welke maatregelen heeft de minister genomen inzake het aankoopbeleid van duinen en voor de duinen waardevolle landbouwgebieden aan de kust ?
4. In hoever werd het aankoopbeleid onderhandeld bij de planologische besprekingen in verband met het structuurplan-kust en de Groene Hoofdstructuur ? Wat waren daarbij de knelpunten en welke dingegebieden of delen ervan komen eventueel voor bestemmingswijzigingen in aanmerking ?

Antwoord

1. De afdeling Natuur van Aminor was niet op de hoogte van het voornemen van de vorige eigenaars om de Sint-Laureinsduinen in Westende (Middelkerke) te verkopen. De buitendienst West-Vlaanderen van de afdeling Natuur beschikt niet over personeel om over alle voorgenomen transacties van onroerende goederen in zijn ambtsgebied geïnformeerd te zijn.

Ik ben bovendien niet van oordeel dat verwerving door de overheid de enige goede oplossing zou zijn voor het waarborgen van natuurvriendelijk beheer.

2. Sinds 1990 werden het domein George Theunis met een oppervlakte van 16 ha 37 a en 53 ca in Oostduinkerke (Koksijde) en een deel van de Houtsaegerduinen in Sint-Idesbald (Koksijde) (thans ongeveer 78 ha) aangekocht door het Vlaamse Gewest.
3. De afdeling Natuur van Aminor laat een verwervingsplan voor de kustduinen en aangrenzende gebieden uitwerken. Dit verwervingsplan zal voor alle door de gewestplannen vastgelegde groengebieden en in het raam van het duinendecreet aangeduide beschermde duingebieden en voor het duingebied

belangrijke landbouwgebieden en eventueel aanpalende zones, de volgende gegevens omvatten :

- de oppervlakte ;
- een kadastrale perceelsgewijze inventaris met opgave van de eigendomsstructuur ;
- de prioriteitsgraad van verwerving door de overheid op basis van natuurwetenschappelijke en planologische criteria.

Het verwervingsplan moet ook voorstellen formuleren inzake organisatorische en financiële middelen die nodig zijn voor een verwerving door de overheid en particuliere natuurbehoudorganisaties van de voor het natuurbehoud waardevolle gebieden in de kustduinen en aangrenzende zones. Dit verwervingsplan moet in de loop van 1995 worden opgeleverd.

4. Het aankoopbeleid in de kustduinen was geen element bij de afgelopen discussie omtrent het voorontwerp Structuurplan Kustzone, noch voor de Groene Hoofdstructuur. Anderzijds is de Groene Hoofdstructuur een degelijke inventaris van biologisch waardevolle gebieden op basis van ecologische criteria. Aankopen is een van de mogelijke instrumenten ter realisatie van de doelstellingen van het natuurbeleid.

Alle in het raam van het duinendecreet definitief aangeduide "beschermde duingebieden" kunnen in aanmerking komen voor een wijziging van gewestplanbestemming naar hetzij "R : natuurgebied met wetenschappelijke waarde of natuurreservaat", hetzij "N : natuurgebied".

Anderzijds dienen bestemmingswijzigingen van groengebieden of agrarische gebieden in en langs de decretaal afgebakende maritieme duinstreek naar andere gewestplanbestemmingen vanuit het natuurbehoud principiëel te worden afgewezen, gezien het beleid de maximale vrijwaring van het areaal van de kustduinen en de binnenduinstrand nastreeft.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 218
van 2 maart 1995
van de heer J. DE MEYER

Bouwaanvragen en -vergunningen – Inzagerecht gemeenteraadsleden

In het kader van de openbaarheid van bestuur en de democratisering van de instellingen, hebben de gemeenteraadsleden inzagerecht en kunnen zij een afschrift verkrijgen van de akten en stukken betreffende het bestuur van de gemeenten onder de voorwaarden bepaald in een door de raad opgesteld reglement van

orde (artikel 84 van de nieuwe gemeentewet). Het inzagerecht voor de inwoners van de gemeente wordt bepaald in artikel 102 van de nieuwe gemeentewet

Daarnaast regelen specifieke wetgevingen zoals de stedenbouwwet het inzagerecht in bouwvergunningdossiers voor de bevolking en dus ook voor de gemeenteraadsleden.

Graag had ik van de minister vernomen of voor individuele dossiers van bouwaanvragen en voor de afgegeven vergunningen :

1. een gemeenteraadslid inzage mag nemen van een dossier
 - a) dat nog in voorbereiding is en nog niet behandeld is door het college van burgemeester en schepenen ;
 - b) dat behandeld en beslist is in het college van burgemeester en schepenen maar waarvan de notulen door het college nog niet zijn goedgekeurd ;
 - c) dat voorbereid is door het college van burgemeester en schepenen maar waarvoor de gemeenteraad bevoegd is ;
2. een gemeenteraadslid afschriften mag nemen van stukken uit dergelijke dossiers.

Omwille van de doorzichtigheid van de wetgevingen en de uniformiteit in de toepassing ervan, zou het misschien nuttig zijn in een omzendbrief een overzicht te geven van alle modaliteiten in verband met het inzagerecht en het nemen van afschriften met behandeling van volgende vragen :

1. wie mag er juist inzage en afschrift nemen ;
2. wanneer (in de verschillende stadia van de procedures) ;
3. betreffende welke stukken (o.a. verplichte en niet-verplichte adviezen van ambtenaren en derden, bezwaarschriften).

Antwoord

Het eerste onderdeel van de vraag van het lid heeft betrekking op het recht tot inzage van de gemeenteraadsleden in de door het college van burgemeester en schepenen aangelegde dossiers inzake de in behandeling zijnde of toegestane bouwvergunningen, alsook op het recht tot het verkrijgen van een afschrift van stukken uit dergelijke dossiers.

Ik verwijs in dat verband naar mijn antwoord op vraag nr. 181 van 3 februari 1995 van de heer M. Maertens, lid van de Vlaamse Raad, waarin ik opmerkte dat een gemeente over de documenten uit dergelijke dossiers beschikt in een aangelegenheid waarvoor het Vlaams Gewest bevoegd is.

Iedere burger, dus ook een gemeenteraadslid, kan de desbetreffende documenten inzien en er een afschrift van krijgen in de gevallen en onder de voorwaarden zoals bepaald door het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse regering.

Voornoemd decreet is luidens zijn artikel 2 immers ook van toepassing op bestuursdocumenten die in opdracht van de Vlaamse overheid worden opgesteld in het kader van een zogenaamde medebewindsopdracht.

Luidens artikel 3, par.2, in fine, van het decreet geldt, wat de bestuursdocumenten betreft die worden opgesteld ter voorbereiding van administratieve beslissingen, de openbaarheid niet zolang in de betrokken aan gelegenheid geen eindbeslissing is genomen.

Een gemeenteraadslid mag dus inzage nemen van een bouwvergunningsdossier zodra het college van burgemeester en schepenen ter zake een beslissing heeft genomen, ook al moeten de desbetreffende notulen nog goedgekeurd worden.

Dat een gemeenteraadslid inzage mag nemen van een bouwvergunningsdossier waarvoor per hypothese de gemeenteraad bevoegd zou zijn is de evidentie zelf, vermits de medebewindsopdracht in die hypothese aan de gemeenteraadsleden zelf is opgedragen.

Het tweede onderdeel van de vraag van het lid heeft betrekking op de wenselijkheid van een omzendbrief in verband met de modaliteiten van de openbaarheid van bestuur (inzagerecht en het nemen van afschriften) op het gemeentelijk vlak.

In mijn antwoord op vraag nr. 181 van 3 februari 1995 van de heer M. Maertens merkte ik reeds op dat in uitvoering van artikel 32 van de Grondwet wetgevende initiatieven worden voorbereid, zowel op het federale niveau als inzake een herziening van het voormelde decreet van 23 oktober 1991.

Ik acht het in afwachting van deze wettelijke en decretale initiatieven niet aangewezen om thans nog een omzendbrief uit te vaardigen.

**Vraag nr. 219
van 3 maart 1995
van de heer L. BARBE**

Verkaveling in Stekene – Verantwoording vergunning

Bij beslissing van 3 september 1992 leverde de minister een verkavelingsvergunning af voor een perceel grond in Stekene (sectie B nr. 651/c, Polkenstraat). Het gaat om een op het gewestplan als bosgebied ingekleurd perceel. Dit lijkt mij een vreemde beslissing.

Het perceel is gelegen in een bosgebied, zodat de vergunning strijdig is met de bestemming.

De uitzonderingsregel (artikel 23 van het koninklijk besluit van 28 december 1972) lijkt me niet van toepassing, aangezien het perceel niet gelegen is binnen een huizengroep. Dit was overigens ook de mening van een gemachtigd ambtenaar in een eerste advies.

De configuratie 23.9 waarnaar de minister in zijn motivatie bij de beslissing verwijst, is volgens mij niet van toepassing, want het gaat niet om een hoekperceel aan twee verschillende straten maar om een bocht in een straat.

Tijdens de aanvraag werd geen openbaar onderzoek uitgevoerd zoals wettelijk voorgeschreven.

In een nota van de Oostvlaamse woudmeester van 9 februari 1994 lees ik : “Het perceel maakt deel uit van een goedgekeurde verkaveling (. . .), doch bovendien zonder advies van het Bosbeheer zoals dat nochtans voorzien is in artikel 90 van het bosdecreet (ontbosing)”.

Ten slotte wijs ik naar het verslag van de auditeur van de Raad van State in zaak A. 53.110, waarin erop wordt gewezen dat de verkavelingsvergunning aange tast lijkt door een onwettigheid die mogelijk leidt tot nietigverklaring van de vergunning. De motivering van de minister : “rekening houdend met de plaatselijk structureel aangepaste toestand”, volstaat niet om afdoende te motiveren dat in een bosgebied een woning kan worden gebouwd. Er dient te worden opgemerkt dat de vordering tot schorsing in dit dossier werd afgewezen omdat de eiser onvoldoende het moeilijk te herstellen ernstige nadeel zou hebben aangetoond, dus niet om inhoudelijke redenen.

1. Waarop baseert de minister zijn beslissing om hier toch de opvulregel toe te passen ?
2. Op welke gronden berust de interpretatie van de minister dat bovenvermelde configuratie 23.9 hier van toepassing is ?
3. Welke garanties heeft de minister dat de bestemming van het perceel als bosgebied niet in het gedrang wordt gebracht ?
4. Op welke manier situeert de minister het verlenen van deze vergunning in zijn algemene politiek die een trendbreuk zou realiseren inzake ruimtelijke ordening in Vlaanderen ?

Antwoord

Het antwoord op de gestelde vraag werd rechtstreeks naar het lid gestuurd.

**Vraag nr. 220
van 7 maart 1995
van mevrouw M.-J. Bauwen**

Industriezone Oost in Tongeren – Veiligheid Maastrichtersteenweg

Toen in 1977 bleek dat ettelijke ha landbouwgrond, gelegen tussen de autosnelweg Antwerpen-Luik en ten zuiden van de rijksweg Tongeren-Maastricht, op het gewestplan Tongeren-Sint-Truiden ingekleurd werd als industriegrond, brak zwaar protest los vanwege de landbouwers- en milieuorganisaties. Dit protest mocht echter niet bateren en enkele jaren geleden werd het gebied aangesneden als industriezone Oost.

De huidige situatie is de volgende : over een afstand van ongeveer 1 km ten zuiden van de gewestweg Tongeren-Maastricht liggen vijf ondernemingen en zijn er twee insteekwegen. De gewestweg telt er drie rijstroken met aan de insteekwegen wegmarkeringen voor afslaand verkeer. Zelfs voor regelmatige reizigers op deze weg is de toestand onduidelijk en de weggebruikers voelen zich niet veilig. Daarbij komt nog dat vanuit richting Tongeren de weg daalt in één lange rechte

lijn, zodat heel hoge snelheden halen daar de regelmaat is. Ongelukken konden niet uitblijven. Op 14 februari 1995 is er nog een zeer zwaar ongeval gebeurd met dodelijke afloop. Het zoveelste voertuig komende uit richting Tongeren heeft met zeer hoge snelheid een stilstaand voertuig geramd dat wou afslaan naar de industriezone.

Vanuit verkeerstechnisch standpunt weten we dat lintbebouwing, ook van het industriële type, het aantal conflictpunten op een doorgangsweg gevoelig verhoogt. Dat wegen met drie rijstroken niet ideaal zijn voor de verkeersveiligheid is ook algemeen bekend.

De zware fout die werd gemaakt door de vestiging van deze zone langs een drukke gewestweg, kan waarschijnlijk niet meer worden hersteld.

We pleiten ervoor in dat geval in het belang van de verkeersveiligheid en om verdere ongelukken te voorkomen een dringende aanpassing van deze weg door te voeren. In het geval van de industriezone Oost in Tongeren zou één afslag met parallelweg op de zone, met optimale bescherming, de enige manier zijn om een oplossing te bieden.

Heeft de minister maatregelen getroffen om die weg in die zin aan te passen ?

Antwoord

De modernisering van de gewestweg N79 (Maastrichtersteenweg) in Tongeren is opgenomen in het rollend driejarenprogramma 1995-1997 voor 1996. Een eerste fase hiervan is zelfs opgenomen in het reserve-programma 1995 voor een bedrag van 50 miljoen frank.

Het betreft het wegvak vanaf meterpunt 21.600 (Molenweg) tot de autosnelweg E313 (A13) Antwerpen-Luik. Bij deze werken zal worden overgegaan tot aanleggen van vrijliggende fietspaden en zal een herindelings van het wegprofiel (3 naar 2 rijstroken) worden doorgevoerd. Op de kruispunten wordt de 3de rijstrook behouden voor linksafslaand verkeer.

Vraag nr. 222
van 7 maart 1995
van de heer M. MAERTENS

Stort bouwmaterialen Veldegem – Maatregelen

Op het grondgebied Zedelgem, deelgemeente Veldegem, blijkt zich reeds enkele jaren een stort van bouwmaterialen te bevinden ter hoogte van de Veldbeek en te bereiken via de B. Hapkinstraat, toebehorend aan een bouwbedrijf. Dit stort bevindt zich in een agrarisch gebied. Ondanks het opstellen van een PV en ondanks herhaalde klachten van de buurtbewoners bij de gemeentelijke overheid, werd nog altijd niet overgegaan tot het saneren van dit stort. Tijdens een hoorzitting in april 1994 wilde de burgemeester geen commentaar geven op vragen omtrent dit dossier. Ook blijkt er geen bouwvergunning te bestaan voor dit stort.

1. Zijn de diensten van de minister van deze situatie op de hoogte ? Zo ja, wat is hun bevoegdheid terzake ? Zo neen, welke stappen heeft de minister genomen om een sanering mogelijk te maken ?

2. Zijn de diensten van de minister reeds tussengekomen in dit dossier ? Zo ja, op welke elke gevolgen ? Zo neen, waarom niet ?
3. Is de minister het met mij eens dat dit terrein, zonder bouwvergunning voor een stort, zo snel mogelijk in zijn oorspronkelijke staat moet worden hersteld, en hoe meent de minister dat dit moet worden verwezenlijkt ?

Antwoord

1. Mijn bestuur was van deze toestand niet op de hoogte.
2. Er werden ingevolge uw vraag inlichtingen gevraagd bij het college van burgemeester en schepenen van de betrokken gemeente. Uit het antwoord van het gemeentebestuur van Zedelgem (Veldegem) blijkt het te gaan om een stort gelegen in het agrarisch gebied volgens het gewestplan. Het zijn handelingen die onderdeel zijn van een geheel van overtredingen waarvoor door de gemeentepolitie proces-verbaal van vaststelling werd opgemaakt.
3. De afdeling AROHM West-Vlaanderen heeft om inzage gevraagd van het desbetreffend proces-verbaal. Na inzage hiervan zal mijn bestuur in overleg met het college van burgemeester en schepenen de passende herstelmaatregelen vorderen.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 95
van 7 maart 1995
van de heer H. VAN DIENDEREN

Vlaamse televisieomroepen – Decretale verplichting inzake Europese producties

De minister heeft al herhaaldelijk gesteld dat volgens hem de Vlaamse televisieomroepen veel aandacht moeten besteden aan Vlaamse, respectievelijk Europese programma's. In het kabeldecreet staat het volgende: "De televisieomroeporganisaties, zich richtend tot de gehele Vlaamse Gemeenschap, reserveren het grootste gedeelte van hun niet aan nieuws, uitzendingen van sportwedstrijden, spel, reclame of teletekst gewijde zendtijd voor Europese producties". De Morgen heeft een steekproef gehouden over de Vlaamse programma's. Daar blijkt dat TV1 55 percent, TV2 64 percent en VT1 6,8 percent van hun zendtijd besteden aan Vlaamse producties. Opmerkelijk is dat de twee nieuwkomers zeer laag scoren: Ka2 33 percent en VT4 25,2 percent (DM 24 februari 1995).

1. Voldoet TV1 aan de decretale verplichting inzake Europese producties ?
2. Voldoet TV2 aan de decretale verplichting inzake Europese producties ?
3. Voldoet VTM aan de decretale verplichting inzake Europese producties ?

4. Voldoet Ka2 aan de decretale verplichting inzake Europese produkties ?
5. Voldoet VT4 aan de decretale verplichting inzake Europese produkties ?
6. Heeft de minister al een eigen onderzoek laten doen naar het naleven van de decretale verplichting inzake Europese produkties ? Zo neen, waarom niet ? Heeft de minister weet van andere onderzoeken in dit verband ? Wat zijn daarvan eventueel de resultaten ?
7. Is de minister niet van oordeel dat de decretale verplichting inzake Europese produkties erg vaag is ? Neemt hij maatregelen om de decretale verplichting inzake Europese produkties meer hanteerbaar te maken ?

Antwoord

Overeenkomstig het kabeldecreet van 4 mei 1994 (artikel 16) moeten de televisieomroepen die zich tot de gehele Vlaamse Gemeenschap richten, het grootste gedeelte van hun niet aan nieuws, uitzendingen van sportwedstrijden, spel, reclame of teletekst gewijde zendtijd voor Europese produkties reserveren.

Deze televisieomroepen zijn verplicht jaarlijks voor 31 maart een verslag aan de Vlaamse regering te bezorgen over de wijze waarop zij voldoen aan de quota-regeling gedurende het voorbije jaar.

De quota-bepaling van het kabeldecreet is rechtstreeks afgeleid van artikel 4 van de Europese richtlijn van 3 oktober 1989. Dit artikel bepaalt in een eerste lid dat het aandeel Europese produkties geleidelijk bereikt moet worden. Bovendien bepaalt lid 2 dat het aandeel Europese produkties niet geringer mag zijn dan het gedeelte dat in 1988 gemiddeld is vastgesteld voor de betrokken lidstaat, indien het aandeel uit lid 1 niet wordt bereikt.

In uitvoering van artikel 4, 3° van de Europese TV-richtlijn moet elke lidstaat om de twee jaar een verslag overleggen aan de Europese Commissie waarin wordt aangetoond hoe de lidstaat de quota-regeling naleeft.

Dit gebeurde voor het eerst in oktober 1993 met betrekking tot de periodes 1 oktober 1991 - 31 december 1991 en 1 januari 1992 - 31 december 1992. Voor dit eerste Belgische quota-verslag diende de Vlaamse Gemeenschap volgende cijfers in :

		1/10/1991 31/12/1991	1/01/1992 31/12/1992
BRTN	TV1	71 %	62 %
	TV2	66 %	66 %
VTM		38,1 %	38,1 %

Het gemiddelde aandeel Europese produkties vastgesteld voor de Vlaamse Gemeenschap bedroeg in 1988 40,26 percent.

Uit de gegevens die VTM voor het werkjaar 1993 in-

stuurde blijkt dat het percentage Europese productie van 38,1 percent naar 41,8 percent gestegen is.

Daarmee voldoet VTM in elk geval reeds aan de bepaling van artikel 4, 2° van de Europese TV-richtlijn.

De jaarverslagen voor 1994 zijn nog niet ingezonden. Zij worden eerstdaags verwacht.

Voor de berekening van de quota moet uitgegaan worden van de zendtijd op jaarbasis van elk omroepprogramma. In het artikel van 24 februari 1995 in De Morgen werd het programmaschema van één week bestudeerd. Bovendien ging De Morgen uit van Vlaamse produkties waarin enerzijds het nieuws en anderzijds wellicht ook sportwedstrijden en spelprogramma's worden begrepen. Het kabeldecreet van 4 mei 1994 en de Europese TV-richtlijn gaan uit van Europese produkties, zoals gedefinieerd in beide regelgevingen.

Ka2 is pas op 30 januari 1995 van start gegaan. De cijfers met betrekking tot het werkjaar 1995 worden dus eerst in de loop van 1996 verwacht en geanalyseerd.

Krachtens de arresten van de Raad van State met betrekking tot VT4 wordt die omroep als een buitenlandse omroep beschouwd. De controle op en verslaggeving over VT4 zal derhalve door het Verenigd Koninkrijk moeten geschieden.

Recentelijk werden door de Europese Commissie de eerste voorstellen geformuleerd omtrent een aanpassing van de Europese TV-richtlijn, inzonderheid met betrekking tot de quotaregeling.

Het is evenwel niet duidelijk of daarover in Europees verband overeenstemming kan worden bereikt.

**Vraag nr. 96
van 7 maart 1995
van de heer L. BARBE**

Jeugdwerkbeleid – Overleg

De Jeugdraad van de Vlaamse Gemeenschap kwam in het najaar 1994 enkele keren bijeen om een eerste evaluatie te maken van het eerste jaar na de inwerkingtreding van het decreet op het plaatselijk jeugdwerkbeleid. Provincies, landelijke jeugdorganisaties en gespecialiseerde diensten waren betrokken bij deze besprekingen. Bij de afdeling Jeugdwerk werd er unaniem aangedrongen om enkele keren per jaar samen te komen met alle partners om te reflecteren over de jeugdwerkbeleidsplanning.

1. Klopt het dat de afdeling Jeugdwerk geen aanstalten maakt om dergelijk gestructureerd overleg te organiseren ?
2. Wat is hiervan de reden ?

Antwoord

Met een brief van 26 januari 1995 deelde de voorzitter van de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap het advies nr. 9 mee inzake reflectie bij de jeugdwerkbeleidsplanning.

Met een nota van 6 februari 1995 heb ik aan mijn administratie, de afdeling Jeugdwerk, meegedeeld dat ik kon instemmen met dit advies en heb ik tevens gevraagd om hieromtrent concrete voorstellen te doen.

Deze heb ik van de administratie bij nota van 20 februari 1995 ontvangen.

Het is dus niet correct dat de afdeling Jeugdwerk geen aanstalten maakt om met de Jeugdraad en andere partners te reflecteren over het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid.

Op 15 maart 1995 heb ik de voorzitter van de Jeugdraad een brief gestuurd om de afspraak te bevestigen die door de afdeling Jeugdwerk reeds was gemaakt om een eerste vergadering te beleggen op 27 april 1995.

Ik ben van mening dat dit advies van de Vlaamse Jeugdraad correct is behandeld.

De tweede vraag is dan ook zonder voorwerp.

**Vraag nr. 97
van 8 maart 1995
van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN**

Jeugdverenigingen – Kampeermateriaal

Ieder jaar opnieuw ondervinden jeugdverenigingen – sommige dienden hun aanvraag al wat later in dan andere – problemen bij het verkrijgen van hun kampeermateriaal en meer in het bijzonder van tenten.

Vorige jaren is Landsverdediging tegemoetgekomen aan het nijpend tententekort van de Vlaamse Uitleendienst van Kampeermateriaal, onder meer door een bijzondere verkoop van legertenten. Toch is het probleem blijkbaar nog steeds niet definitief opgelost.

Hoeveel aanvragen zijn er dit jaar en voor welk materiaal ?

Hoeveel aanvragen heeft men dit jaar moeten weigeren ? Voor welk materiaal ?

Heeft de minister maatregelen getroffen om dit jaarlijks terugkerend probleem, dat zoveel jongeren raakt, ten gronde aan te pakken ?

Antwoord

1. Voor 1995 werden er voor de zomerperiode 1.006 uitleningsaanvragen ingediend. Hiervan konden er 765 worden toegestaan en dus dienden er 241 geweigerd. Het aantal toezeggingen bedraagt 76 percent van de aanvragen.
2. Voor 1995 is er volgend kampeermateriaal te beschikking :
in totaal 4.358 tenten, waarvan
1.108 juniortenten
1.764 seniortenten
1.424 patrouilletenten
72 speeltenten.
3. Sedert 1992 werd er een ernstige inspanning gedaan

om het aankoopbudget te verhogen. In 1992 werd het aankoopbudget verhoogd van 10 miljoen frank naar 20 miljoen frank en in 1993 werd dit budget nogmaals verhoogd met 4,5 miljoen frank tot 24,5 miljoen frank. In 1994 werd 24,7 miljoen frank uitgetrokken en voor 1995 is er 20 miljoen frank goedgekeurd. Aldus kan worden gesteld dat er sedert 1992 een extra inspanning werd geleverd van 49,2 miljoen frank tijdens de huidige legislatuur. Hierdoor kan het patrimonium aan tenten op peil worden gehouden.

Het feit dat in de jaren tachtig geen extra inspanning werd geleverd voor de aankoop van tenten, bracht mee dat tijdens de huidige legislatuur het aantal afgeschreven tenten enorm toenam. In normale omstandigheden zou mijn extra inspanning een beter resultaat hebben opgeleverd.

L. VAN DEN BOSSCHE

**VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN**

**Vraag nr. 123
van 7 maart 1995
van de heer W. GOOSSENS**

Gemeenschapsonderwijs – Directiebrevet

Voor het van kracht worden van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs en dus voor de invoering van de akte van bekwaamheid, zoals gestipuleerd in artikel 46, 3° van dit decreet, werden examens georganiseerd voor de toekenning van een directiebrevet.

De drie ministeriële besluiten van 22 januari 1981 (Belgisch Staatsblad van 11 februari 1981) betreffende de vaststelling van het programma en de wijze waarop het examen wordt georganiseerd voor de toekenning van het directiebrevet voor HSO en HOKT, voor LSO, voor het basisonderwijs en voor internaat en voor een medisch-pedagogisch instituut, alsook het ministerieel besluit van 1 juli 1981 (Belgisch Staatsblad van 15 oktober 1981) tot vaststelling van het programma en de wijze waarop het examen wordt georganiseerd voor de toekenning van het bevorderingsbrevet van werkplaatsleider, bepalen respectievelijk in punt 8 en punt 9 dat de brevetten worden toegekend “binnen de perken van het aantal beschikbare brevetten”.

Zodoende werd een categorie in het leven geroepen van kandidaten, die wel “geslaagd” waren, “maar niet batig gerangschikt”. Deze kandidaten genoten zelfs vrijstellingen bij de inschrijving van een volgend examen voor het behalen van een directiebrevet of voor het behalen van het laureaatschap van inspecteur.

Kan de minister me meedelen hoeveel mensen uit deze categorie “geslaagd, maar niet batig gerangschikt” er nog zijn en bij voorkeur uitgesplitst per jaar van slagen en per specifiek brevet, namelijk :

- a. hoeveel voor het HSO + HOKT ;

- b. hoeveel voor het LSO ;
 c. hoeveel voor het basisonderwijs ;
 d. hoeveel voor directeur van een internaat ;
 e. hoeveel voor directeur van een medisch-pedagogisch instituut ;
 f. hoeveel voor beheerder ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het lid bijgaande

gegevens verstrekken in verband met personeelsleden die in het verleden wel slaagden voor de proef tot het behalen van het brevet van hoofdonderwijzer, directeur of beheerder maar ingevolge de beperking van het aantal beschikbare brevetten "niet batig" werden gerangschikt. Bij opgave van de aantallen per jaar van slagen en per onderwijsniveau werd rekening gehouden met de personeelsleden die ondertussen gepensioneerd zijn, het rustpensioen hebben aangevraagd of ter beschikking zijn gesteld voorafgaand aan het rustpensioen. Er werd geen rekening gehouden met de betrokkenen die ondertussen uit dienst zijn getreden of overleden zijn.

Aantal actieve personeelsleden „geslaagd” in de proef, maar „niet batig gerangschikt” voor het behalen van een brevet
 Toestand 24 maart 1995 Algemeen Totaal : 238

Categorie voor het	Brevet van	Zittijd Brevet	Aantal per Categorie	Aantal per
HSO + HOKT	Directeur HSO en HOKT '81-82	1982	4	46
	Directeur HSO en HOKT '85	1985	22	
	Directeur HSO en HOKT '87	1987	20	
HSO	Directeur HSO '75	1975	10	16
	Directeur HSO '79	1979	6	
LSO	Directeur LSO '75	1975	4	73
	Directeur LSO '77	1977	35	
	Directeur LSO '79-80	1980	23	
	Directeur LSO '81-82	1982	3	
	Directeur LSO '87	1987	8	
Basisonderwijs	Hoofdonderwijzer '75	1975	10	64
	Hoofdonderwijzer '78	1978	12	
	Hoofdonderwijzer '79-80	1980	6	
	Directeur Lager Onderwijs '81-82	1982	5	
	Hoofdonderwijzer of Directeur Lager Onderwijs '85	1985	5	
	Hoofdonderwijzer of Directeur Lager Onderwijs '87	1987	26	
Directeur van een internaat	Nihil			
Directeur van een MPI	Nihil			
Beheerder	Intemaatsbeheer '68	1968	8	39
	Beheerder '71	1971	8	
	Beheerder '79	1979	10	
	Beheerder '84	1984	13	

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
 BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
 WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 45
van 1 maart 1995
van de heer E. BEYSEN

**Koninklijke Academie voor Geneeskunde van België –
 Vergoeding vast secretaris**

Op 8 februari laatstleden nam de Vlaamse regering de beslissing de jaarlijkse kostenvergoeding voor de vast secretaris van de Koninklijke Academie voor Genees-

kunde van België op te trekken van 170.000 frank naar 300.000 frank. Wel blijkt dat deze vergoeding sinds 1976 niet meer was aangepast.

1. Was dit de enige reden voor deze plotse verhoging met 130.000 frank ?
2. Wat was de berekeningsbasis voor deze verhoging ?

Antwoord

1. In tegenstelling met de vast secretaris van de Koninklijke Academie voor Wetenschappen, Letteren en Schone Kunsten en de vast secretaris van de Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal- en

Letterkunde die een ambtenarenwedde ontvangen (op directeursniveau), geniet de vast secretaris van de Academie voor Geneeskunde slechts een forfaitaire onkostenvergoeding om de uitgaven te delgen die hij maakt in de uitoefening van zijn functie. Deze uitgaven omvatten reis- en verblijfkosten voor :

- a. aanwezigheden in de instelling buiten de bestuursvergaderingen en de gewone zittingen van de Academie ;
- b. vertegenwoordiging van de Academie tijdens allerlei plechtigheden aan de verschillende universiteiten van het land, bij zusteracademiën, ambassades, en andere ;
- c. deelneming aan vergaderingen van diverse commissies en raden waarin de Academie krachtens reglementaire bepalingen vertegenwoordigd is ;
- d. bezoeken aan buitenlandse zusterinstellingen, voornamelijk in Parijs en Amsterdam, vertegenwoordiging van de Academie in de Europese Federatie van Nationale academiën voor Geneeskunde en in de World Federation of Medical Education.

Deze uitgaven omvatten daarnaast de kantoorkosten in eigen woonst (telefoon, fax, briefwisseling en andere).

Het bedrag van de onkostenvergoeding werd een laatste keer aangepast in 1976 door de toenmalige minister van Volksgezondheid J. De Saeger en bedroeg sindsdien 170.000 frank per jaar.

Gezien de grote frequentie van de bovengenoemde verplaatsingen en de daaraan verbonden kosten, was het kleine bedrag van de onkostenvergoeding reeds sinds geruime tijd onvoldoende.

Het tijdstip van de verhoging van de vergoeding komt overeen met het in functie treden van een nieuwe vast secretaris bij de Academie.

2. De berekening van de vergoeding gebeurde op basis van een minimale schatting van de onkosten, voortvloeiend uit de hierboven genoemde uitgavenposten.

Vraag nr. 52
van 8 maart 1995
van de heer R. LANDUYT

Instellingen bijzondere jeugdzorg – Religieuze diensten

Kunnen personeelsleden verbonden aan de gemeenschapsinstellingen voor bijzondere jeugdzorg die tijdens de diensturen de inwonende minderjarigen begeleiden naar een eredienstplechtigheid, verplicht worden het ritueel van die eredienst te volgen, ook als ze dat geloof niet belijden of helemaal geen geloof belijden ?

Antwoord

In het kader van de veranderingsprocessen binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd per fa-

milie van gelijkaardige functies een functiebeschrijving opgesteld.

Een van de belangrijkste resultaatgebieden van de functie begeleider in een gemeenschapsinstelling voor bijzondere jeugdbijstand is als volgt geformuleerd : „Organiseren van, toezien op en deelnemen aan activiteiten om de tijdsbesteding van de jongere in de instelling zinvol te structureren en om op die manier bij te dragen tot zijn persoonsontwikkeling”.

In de gemeenschapsinstellingen worden activiteiten georganiseerd waarbij aan de jongeren de gelegenheid wordt geboden hun eventuele godsdienst te beoefenen volgens de voorschriften ervan. De organisatie van een eredienst verloopt veelal onder de leiding en de verantwoordelijkheid van een ambtsdrager van die eredienst.

Dit maakt, gelet op de opvoedingsproblematiek van deze jongeren, het normale toezicht echter niet overbodig. Het ligt dan ook voor de hand dat tijdens de activiteiten van een eredienst eveneens begeleiders aanwezig zijn om toezicht uit te oefenen. De betrokken ambtenaren worden niet verplicht de rituelen van de plechtigheid te volgen.

Hun houding en gedrag moeten het enerzijds mogelijk maken hun taak op de meest effectieve wijze uit te voeren en dienen anderzijds eerbied en respect uit te drukken voor de geloofsovertuiging en de daarmee overeenstemmende rituele handelingen van de deelnemers aan de betrokken plechtigheid.

De competentievereiste inzake begrip en respect voor de jongeren is trouwens expliciet opgenomen bij de functioneringscriteria van de reeds vermelde functiebeschrijving.

L. PEETERS

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 35
van 3 maart 1995
van de heer F. DEWINTER

Doping – Lijsten

De dopingproblematiek neemt in ons land steeds ingewikkelder vormen aan.

Zo circuleren er in ons land meerdere lijsten met zogenaamde verboden producten. Er is de lijst van verboden middelen van het Belgische ministerie van Volksgezondheid zelf, maar ook de lijst van verboden geneesmiddelen en verboden actieve bestanddelen (1301 C). Die lijsten verschillen niet alleen onderling, maar ook bijvoorbeeld t.o.v. bepaalde buitenlandse lijsten zoals die van de Koninklijke Nederlandse Maatschappij ter Bevordering van de Pharmacie.

Van sportbeoefenaars verwacht men bijna dat zij volleurde artsen of apothekers zijn.

Kan er niet één enkele dopinglijst worden gehandhaafd met daarnaast, ten behoeve van de sportlui, een lijst met toegelaten dopingproducten ?

Antwoord

De betugeling van dopingpraktijken bij sportmanifestaties of de voorbereiding ervan wordt, voor wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, geregeld door het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening (Belgisch Staatsblad van 11 juni 1991) en door het besluit van de Vlaamse regering van 23 oktober 1991 houdende uitvoering van het decreet inzake medisch verantwoorde sportbeoefening (Belgisch Staatsblad van 10 april 1992). Artikel 73 van voormeld besluit van de Vlaamse regering vermeldt de lijst met de generische namen van de verboden substanties en verboden middelen. Uiteraard is alleen deze lijst in Vlaanderen rechtsgeldig.

Het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité heeft in samenwerking met de firma Janssens Pharmaceutica een boek op de markt gebracht waarin alle substanties, zowel verboden als toegelaten, worden vermeld. Deze publikatie werd verspreid bij alle artsen en apothekers.

Een harmonisatie met andere lijsten is naar onze mening op korte termijn niet realistisch.

Vraag nr. 38
van 17 maart 1995
van de heer J. TAYLOR

Buitenschoolse kinderopvang – Financiering

Einde januari verscheen in de pers de mededeling dat voor de financiering van de projecten inzake buitenschoolse kinderopvang zekerheid kon worden gegeven tot einde 1996. Volgens de federale minister van Arbeid moeten de gemeenschappen en de gemeenten vanaf 1997 zelf extra geld uittrekken voor deze kinderopvang omdat de subsidiëring door de federale overheid dan zal worden stopgezet.

Nu heeft de overheid precies via verschillende tewerkstellingsinitiatieven de buitenschoolse kinderopvang spectaculair gestimuleerd. Het was mij ook duidelijk dat de sociale partners een belangrijke inspanning overeenkwamen m.b.t. de financiering van deze projecten.

1. Zijn er aanwijzingen dat de sociale partners in 1997 hun beslissing, nl. de effectieve ondersteuning van buitenschoolse kinderopvang, zouden herzien ?
2. Hoeveel projecten zullen er einde 1995 via deze tewerkstellingsinitiatieven worden ondersteund ?
3. Hoe groot is de ouderbijdrage in deze projecten ?
4. Kan de minister een budgettaire raming maken van al deze projecten, er van uitgaande dat er geen financiering zou zijn vanuit het tewerkstellingsfonds en met de 0,05 percent verplichte bijdrage ? Met

andere woorden, hoe groot zou de financiële inspanning van gemeenten en Vlaamse Gemeenschap dan moeten zijn inzake personeelskosten, infrastructuur en werkingsmiddelen ?

Antwoord

1. De engagementen die de sociale partners hebben aangegaan met betrekking tot de ondersteuning van de buitenschoolse kinderopvang lopen tot eind 1996. Voor de verdere toekomst werden nog geen beslissingen genomen.
2. Via mijn departement worden er op dit ogenblik 130 gemeentebesturen of OCMW's gesubsidieerd voor projecten in het kader van de buitenschoolse kinderopvang en werden 396 voltijds equivalente betrekkingen toegekend. Deze projecten situeren zich nu in de weerwerkactie.
3. Gemiddeld bedraagt de ouderbijdrage nu 40 frank per uur en op vakantiedagen 300 frank voor een volledige dag, 180 frank voor een verblijf tussen 3 en 6 uur en 120 frank voor een verblijf van minder dan 3 uur. De betrokken besturen bepalen echter autonoom de hoogte van de bijdragen, zodat sommige besturen onder of boven deze bedragen werken. De gemeenten hanteren meestal ook een verminderd tarief voor gezinnen met meer dan 1 kind in de opvang of voor financieel minder draagkrachtige gezinnen.
4. Op dit ogenblik werken er 609 begeleidsters en 79 lokale coördinatoren in de weerwerkprojecten buitenschoolse opvang. De meerderheid van de begeleidsters werkt halftijds. De coördinatoren werken zowel voltijds als deeltijds. Naargelang kwalificatie en niveau van aanwerving varieert het brutoloon op jaarbasis voor de begeleidsters tussen 524.594 frank en 589.815 frank, verhoogd met vakantiegeld en in voorkomend geval met anciënniteit, haard- en standplaatstoelage, eindejaarspremie en RSZ. De lokale coördinatoren worden uitbetaald op het niveau hoger onderwijs korte type, federale of Vlaamse berema's. Wat infrastructuur en werkingsmiddelen betreft is een raming vrij moeilijk te geven omdat de situatie per gemeente zeer verschillend is. Sommige gemeenten beschikten bijvoorbeeld reeds vóór de aanvang van het project over een geschikte lokatie, andere brachten de buitenschoolse opvang onder in een gemeentelijk gebouw, waar nog aanpassingswerken aan dienden uitgevoerd te worden, nog andere gemeenten huren een lokatie. Om dezelfde reden is het even moeilijk om de jaarlijkse werkingskosten te ramen. Het aantal lokaties per gemeente is immers zeer verschillend en de werkingskosten zijn onder andere hiervan afhankelijk. Daarnaast zijn ze natuurlijk eveneens afhankelijk van het aantal kinderen dat per gemeente wordt opgevangen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 68
van 2 februari 1995
van de heer L. STEENWEGEN

Motorbrandstof en milieu – LPG

LPG is als brandstof voor personenwagens een goed alternatief voor traditionele benzine en diesel. Onder meer qua uitstoot van verbrandingsgassen scoort dit alternatief beter dan benzine, en beduidend beter dan diesel. In de zoektocht naar middelen om de uitputting van de eindige natuurlijke hulpstoffen te vermijden, zijn diversificatie van de grondstoffen en optimalisatie van het gebruik ervan essentieel. LPG kan hiertoe bijdragen.

Onder meer ten gevolge van de strenge veiligheidsmaatregelen betreffende LPG-transport, -opslag en -gebruik, zijn lekkage en andere verliezen van LPG als energiedrager bijzonder laag. Qua efficiëntie van gebruik en minimale verspilling staat LPG op een hoger niveau dan de andere brandstoffen.

Ten slotte kan de LPG-techniek bijdragen tot het verkleinen van de drempels die dienen genomen te worden voor de introductie van andere alternatieve brandstoffen (waterstof, aardgas, methanol, ethanol . . .).

LPG blijft voor personenwagens bovendien de goedkoopste brandstof, zelfs wanneer men rekening houdt met de fiscale bestraffing ervan door de aanvullende verkeersbelasting en de meerkosten voor plaatsing en onderhoud van de installatie.

Uit de beschikbare gegevens valt echter af te leiden dat het aantal ingeschreven voertuigen dat voorzien is van een LPG-installatie daalt, evenals de globale verkoop van LPG als motorbrandstof.

1. Heeft de Vlaamse regering de afgelopen legislatuur initiatieven genomen om LPG als brandstof voor personenwagens aan te moedigen ?
2. Zijn er verklaringen voor het dalende verbruik van LPG als motorbrandstof terwijl LPG als milieuvriendelijk alternatief een stijgend succes zou moeten kennen ?
3. Welke initiatieven worden genomen om deze trend om te buigen ?

Antwoord

Het Vlaamse Gewest heeft inzake de vraagzijde van het energiebeleid vooral de bevoegdheid voor het rationele energiegebruik.

De kwaliteit en de samenstelling van de brandstoffen vallen onder de federale bevoegdheid.

Wat het milieuaspect betreft verwijs ik het lid naar de bevoegde Vlaamse minister, de heer Norbert De Batselier.

Voor wat de aspecten van het rationeel energiegebruik zelf betreft kan ik het lid melden dat de Vlaamse regering het gebruik van alternatieve en gediversifieerde brandstoffen actief steunt via het ecologicriterium van de wetten op de economische expansie.

Ook in het C02/REG Beleidsplan van het Vlaamse Gewest wordt grote aandacht besteed aan het gebruik van alternatieve brandstoffen in het verkeer en het vervoer.

Deze initiatieven zijn niet gericht op de stimulering van één brandstofsoort, in casu LPG. Dit zou trouwens technologisch niet te verantwoorden zijn : elke brandstof heeft haar eigen (milieu)voordelen en economische waarde.

Zo is LPG een van petroleum afkomstige brandstof en op zichzelf dus meer vervuילend dan bijvoorbeeld LNG en zeker meer dan waterstof. Het stimuleren van één brandstof zou automatisch leiden tot mindere aandacht voor technologische research in andere brandstofsoorten.

De research, demonstratieprojecten en toepassing van verbeterde klassieke en alternatieve brandstoffen hebben ertoe geleid dat de voordelen van LPG ten opzichte van de klassieke brandstoffen relatief minder zwaar zijn gaan wegen, of zelfs zijn verdwenen. Hierin kan wellicht ook deels de verklaring worden gevonden voor het verminderd verbruik, ondanks zijn lage kostprijs.

Vraag nr. 73
van 10 februari 1995
van de heer G. ANNEMANS

Vlaamse ondernemingen – Eigen vennootschapsregels

Waar, hoe, waarom, in welke mate en op welke wijze wordt er gewerkt aan eigen vennootschapsregels voor de Vlaamse ondernemingen ?

Mag er worden gehoopt dat deze eigen vennootschapsregels onder meer zullen aansluiten bij het verankeringdebat ?

Antwoord

Momenteel wordt het tweede Vlaams Economisch Forum voorbereid dat ruime aandacht zal besteden aan aspecten van de vennootschapswetgeving en de fiscaliteit uit oogpunt van nieuwe investeringen en werkgelegenheid in Vlaanderen.

De resultaten van de analyse zullen worden gekoppeld aan de noodzakelijke beleidswijzigingen die op gewestelijk en federaal niveau moeten worden doorgevoerd om onder meer een betere Vlaamse verankering van de ondernemingen te realiseren.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 361
van 22 september 1994
van de heer J. DE ROO

Wegdek materiaal – Asfalt met SBS

De overvloedige regenval in de afgelopen herft- en wintermaanden en de hoge temperaturen tussen de voorbije zomermaanden worden, in combinatie met het drukke verkeer, verantwoordelijk geacht voor de enorme schade aan het Vlaamse wegdek. Dat onze wegen niet bestand zijn tegen deze extreme weersomstandigheden en het steeds intenser wordende verkeer, blijkt eens te meer uit de spoorvorming en de vele putten en barsten in het wegdek. De herstellingswerken en de verkeersellende brengen natuurlijk enorme kosten mee die kunnen vermeden worden.

Frankrijk, dat bekend staat om de hoge kwaliteit van zijn wegennet, past sedert geruime tijd een nieuwe techniek toe bij het gebruik van asfalt. Aan het huidige asfaltmengsel dat uit zand, stenen en bitumen bestaat, wordt het elastische rubber SBS (styreen-butadien-styreen) toegevoegd. Daardoor blijven de wegen bij hoge temperaturen harder en vervormen ze minder. Ook putten, scheuren en spoorvorming komen minder voor ten gevolge van de grotere elasticiteit. Tot nu toe zijn er in Vlaanderen slechts weinig wegen met dit asfalt uitgerust, officieel wegens de hoge kosten.

1. Wat is het prijsverschil tussen het gewone asfalt en dat verrijkt met SBS ?
2. Welke wegen zijn er momenteel uitgerust met dit type asfalt ?
3. Wat zijn de huidige bevindingen inzake wegen die aangelegd zijn met dit verrijkte asfalt ?
4. Waarom werd dit asfalt op zo'n kleine schaal gebruikt ?
5. Bestaan er plannen om systematisch dit type asfalt te gebruiken bij de aanleg van nieuwe wegen of het herstel van bestaande ?

Antwoord

1. De kostprijs van de met SBS verrijkt asfalt bedraagt ongeveer 10 procent meer dan de kostprijs van gewoon asfalt.
2. De volgende wegvakken zijn aangelegd met asfalt met SBS.

Al2 : Brussel – Boom – Antwerpen – Bergen op Zoom (NL)
 vak – Havenweg
 – Boomse steenweg (tussen Pierstraat en viaduct **Wilrijk**)

Al (E19) : Brussel – Mechelen – Antwerpen – Breda (NL)
 vak – tussen Craeybeckxtunnel en Kontich

Al3 (E313) : Antwerpen – Hasselt – Luik
 vak – t.h.v. Olen en **Westerlo** in de rijrichting Luik
 – t.h.v. Zandhoven in de rijrichting Antwerpen

A3 (E40) : Brussel – Luik – Aachen (D)
 vak : – t.h.v. Zaventem in de rijrichting Luik

RO : Ring om Brussel
 vak – t.h.v. Wezenbeek-Oppem en Kraainem in de rijrichting Tervuren
 – t.h.v. Grimbergen en Vilvoorde in beide rijrichtingen

Al4 (E17) : Lille (F) – Gent – Antwerpen
 vak – t.h.v. Zwijnaarde en Nazareth in de rijrichting Kortrijk
 – t.h.v. Lokeren in de rijrichting Antwerpen
 – t.h.v. Waasmunster in de rijrichting Kortrijk

3. Op empirisch vlak kan men stellen dat de bevindingen positief zijn. Op wetenschappelijk vlak is in Vlaanderen de noodzaak van toevoeging van SBS aan de klassieke dichte asfaltverhardingen nog niet aangetoond. Voor toepassing in splitmastiekasfalt en drainerende mengsels zal in de toekomst steeds een gemodificeerd bindmiddel (al dan niet met SBS) of bindmiddel met afdruipremmer worden voorgeschreven.
4. Het gebruik van asfaltmengsels met toevoeging van elastomeren is aangewezen bij overlaging van verhardingen waarin scheurvorming voorkomt. De kwaliteit van een asfaltverharding wordt trouwens niet alleen bepaald door de aard van het toegepaste bindmiddel, maar ook door het gehalte ervan en door de aard en de korrelverdeling van de minerale aggregaten, en verder door een goede uitvoering (gepaste temperatuur, voldoende verdichting). Het heeft meestal ook enkel zin een gemodificeerd bindmiddel te gebruiken in de toplaag en de eerste eronderliggende laag, aangezien de temperatuurschommelingen hier groter zijn en de spreiding van de verkeersbelasting nog gering is. Naast elastomeerbitumen staan trouwens ook nog andere bindmiddelen vermeld in bestekken en omzendbrieven. De reden waarom nog weinig SBS gebruikt is, moet worden gezocht in het feit dat de toepassing ervan nog in een empirisch stadium is, zonder veel wetenschappelijk onderzoek. Met het oog op de strijd tegen spoorvorming wordt immers aan de aannemer de verplichting opgelegd voor ieder asfaltmengsel een studie uit te voeren om een mengsel met voldoende stabiliteit te kunnen vormen. Voor de geluidsarme toplagen, nl. het fluisterasfalt en het splitmastiekasfalt, zijn naast SBS ook nog andere waardevolle concurrentiële producten op de markt die conform de bestekken kunnen worden toegepast.
5. In de toekomst is het de bedoeling bij de aanleg van nieuwe wegen of bij de herstelling van bestaande wegen hoofdzakelijk nog geluidsarme toplagen aan te leggen.

Vraag nr. 123
van 10 januari 1995
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Renovatie Oostendse haven – Werken in voorhaven

De Vlaamse regering besliste op 7 september opdracht te geven tot de bouw van een nieuwe zeesluis in Oostende. De Oostendse regio is de Vlaamse regering in het algemeen en de bevoegde minister in het bijzonder zeer dankbaar om dat besluit, dat ook de optie inhoudt om de Oostendse handelshaven op termijn verder uit te bouwen.

De beslissing is een logisch gevolg van de werken die momenteel in de voorhaven aan de gang zijn en die een betere toegankelijkheid voor de RMT-jumbo ferry Prins Filip beogen.

Met een relatief kleine bijkomende investering zouden evenwel ook de handelshaven en het toerisme rechtstreeks nut kunnen halen uit de werken in de voorhaven. De minister zal het met mij eens zijn dat de volledige havenzone nieuwe kansen moet krijgen via een degelijk onderbouwde planning die niet enkel rekening houdt met de commerciële mogelijkheden van de haven zelf, maar ook met de stedelijke, toeristische en industriële functie van het gebied.

1. Wat is de termijn voor de huidige werken in de voorhaven ? Kan die termijn bespoedigd worden ? Wat is de precieze omschrijving van de werken ? Hoeveel kosten ze ?
2. Is het mogelijk een aantal kleinere aannemingen aan het project toe te voegen, met het oog op een groter economisch rendement van de handelshaven ?

Antwoord

1. Afhankelijk van eventueel weerverlet wordt de voltooiing verwacht begin juli of begin september. Een snellere uitvoering is niet gewenst. De werken omvatten het bouwen van een gedeelte kaaimuur in de havengeul en ongeveer 200 m kaaimuur in het Zee-wezendok. De kostprijs bedraagt 200 miljoen frank.
2. De werken zijn geoptimaliseerd en toevoegingen zijn overbodig. Na de uitvoering van een volgende fase zal een modem ro/ro-dok voorhanden zijn dat het economisch rendement van de haven ten goede komt.

Vraag nr. 133
van 11 januari 1995
van de heer J. DE MOL

Beasec-project – Meetapparatuur

1. Wie is eigenaar van de meetapparatuur ?
2. Welke andere apparatuur behoort tot dit Beasec-project ? Wie is de eigenaar hiervan en hoe gebeurt de eventuele opdracht ?

Antwoord

1. Meetapparatuur eigendom van het bestuur :

- echolood Krupp Atlas Deso 20 met 2 transducers ;
- accelerometers ;
- Krupp Atlas Heco 10 ;
- gyroscoop Humphrey.

De kosten voor het in bedrijfsvaardige staat houden van deze apparatuur worden aan de aannemer vergoed op basis van het tarief „CMK 83 Kostenschaal Aannemersmaterieel” (art. 1b bijzondere bepalingen van het bestek).

2. Andere apparatuur eigendom van het bestuur :

- data-acquisitiecomputer.

De kosten voor het in bedrijfsvaardige staat houden van deze apparatuur worden aan de aannemer vergoed op basis van het CMK-tarief (art. 1b bijzondere bepalingen van het bestek).

3. Plaatsbepalingsapparatuur eigendom van het bestuur :

- 1 ontvanger van het Syledis-plaatsbepalingssysteem ;
- Trisponder plaatsbepalingsapparatuur ;
- DGPS-plaatsbepalingsapparatuur.

De kosten voor het in bedrijfsvaardige staat houden van de apparatuur van het Syledis en Trisponder plaatsbepalingssysteem worden rechtstreeks door het bestuur gedragen (cfr. art. 1a bijzondere bepalingen van het bestek).

De kosten voor het in bedrijfsvaardige staat houden van de DGPS plaatsbepalingsapparatuur worden aan de aannemer vergoed op basis van facturen derden (art. 15 § 1 – prestaties derden – Deel C van het bestek).

4. Infrastructuur eigendom van het bestuur :

Loods, bergplaats en burelen met voorzieningen.

De kosten voor het in bedrijfsvaardige staat houden van deze infrastructuur wordt door het bestuur aan de aannemer vergoed op basis van facturen derden (art. 15 § 1 – prestaties derden – deel C van het bestek).

5. Meetapparatuur eigendom van de aannemer :

- Beasec-platform met hydraulisch meetsysteem ;
- ultrasone hoogtemeters ;
- getijdemeter
- echolood Krupp Atlas Deso 20 met 2 transducers ;
- gyroscoop Humphrey.

De kosten voor het ter beschikking stellen van deze apparatuur door de aannemer worden aan de aannemer vergoed op basis van het CMK-tarief (art. 15 § 1 - d van het bestek).

6. Andere apparatuur eigendom van de aannemer :

- uitbreiding data-acquisitiecomputer ;

- radio-communicatiesysteem ;
- magnetische taperecorder voor data-opslag ;
- hard-disc drive ;
- terreinwagens met aanhangwagens.

De kosten voor het ter beschikking stellen van deze apparatuur door de aannemer worden aan de aannemer vergoed op basis van het CMK-tarief (art. 15 § 1 - d van het bestek).

Verder nog :

- computer voor de verwerking van de Beasac-meetregistraties ;
- interactief meetverwerkingsstation ;
- automatische tekentafel.

De kosten voor het ter beschikking stellen van deze apparatuur door de aannemer worden aan de aannemer vergoed op basis van eenheidsprijzen, vermeld in prijslijst (bijlage 1 - deel B van het bestek).

7. Er is geen overdracht van apparatuur gepland.

Vraag nr. 148
van 23 januari 1995
van de heer J. DE ROO

Fiets- en wandelpaden arrondissement Gent-Eeklo – Stand van zaken

1. Hoeveel fiets- en wandelpaden werden in het kader van de herwaardering van oude spoor- en trambeddingen aangelegd in het arrondissement Gent-Eeklo ?
2. Waar werden ze aangelegd ?
3. Hoeveel wandel- en fietspaden zijn er gepland voor 1995-1996 in het arrondissement Gent-Eeklo ? Kan de minister begin- en einddatum alsook de kostprijs van de werken meedelen ?

Antwoord

1. en 2. In het kader van de herwaardering van oude spoor- en trambeddingen werden er in het arrondissement Gent-Eeklo geen fiets- of wandelpaden aangelegd.
3. N458 – Aanleg van fietspaden op rechttrekking te Ertvelde. Reeds aanbesteed op 6 december 1994 en vastgelegd op programma 1995. Begin der werken voorzien in mei 1995 – einddatum normaliter oktober 1995. Kostprijs van de werken bedraagt : 43,5 miljoen frank.

N455 – Vak Eeklo – Sint-Laureins – Aanleg van fietspaden. Voorzien op het reserveprogramma 1995 – Geraamde kostprijs : 30 miljoen frank. De aanbesteding is voorzien voor eind 1995 of begin 1996, afhankelijk van de stand van de voorafgaandelijke oenteeningen.

Vraag nr. 158
van 24 januari 1995
van de heer M. OLIVIER

Kustdetectie – Nut, prijs en methode

Sinds 1988 wordt elk voorjaar de hele Vlaamse kust op luchtfoto vastgelegd, elk najaar de meest bedreigde gebieden. De kaarten volgen de evolutie van de duinengordel en het strand en moeten aldus de kustverdediging helpen garanderen.

1. Is een jaarlijkse opmeting van de kustlijn noodzakelijk en zo ja waarom ?
2. Wat is het jaarlijkse bedrag dat (sinds 1988) voor de kustdetectie werd aangewend ?
3. Waarom opteert de minister voor luchtopnamen en niet voor de veel goedkopere en, met het oog op de tewerkstelling, veel arbeidsintensievere opmeting op de grond door landmeters ?

Antwoord

1. Een jaarlijkse opmeting van de kustlijn is noodzakelijk om volgende redenen.

De menselijke en financiële gevolgen van een overstromingsramp ten gevolge van een doorbraak van de zee door de kustverdediging zijn niet te overzien. Mijn administratie voert daarom jaarlijks een nauwgezet observatieprogramma van de toestand en de evolutie van het kustgebied uit. De toestand van het kustgebied is immers niet stationair, maar verandert voortdurend onder invloed van stromingen, golven, stormen, wind en menselijk ingrijpen ; één zware storm kan bijvoorbeeld voor vele tientallen miljoenen schade aan de kustverdediging aanrichten.

Het ware daarom niet verantwoord om de observaties van het kustgebied met grotere tussenpozen dan één jaar uit te voeren. Zonder de resultaten van het jaarlijks observatieprogramma is het overigens niet mogelijk om de kustverdediging op een veilige en efficiënte wijze te beheren :

- planning en uitvoering van dringende beveiligingswerken ;
- ontwerp en uitvoering van structurele ingrepen, zoals de uitvoering van zandsuppletie, de bouw van strandhoofden en het herstel van de duinen ;
- uitvoering van beplantingen ;
- opvolging van het effect van de getroffen maatregelen, enzovoort.

2. In de voorbije jaren werd het BTW-tarief een aantal keren aangepast ; verder is er ook de ontwaarding van de munt.

Om een vergelijkbare basis te hebben voor de jaarlijkse uitgaven voor aëroteledetectische waarnemin-

gen langs de Belgische kust werden de hieronder vermelde bedragen berekend zonder herziening en zonder BTW. De aangegeven bedragen zijn geldig op de referentiedatum van januari 1988.

Jaar	Vastlegging (excl. herziening – excl. BTW) berekend voor de referentiedatum
1988189	75.724.720 fr.
1989190	87.126.181 fr.
	(bijzonder observatieprogramma ingevolge de zeer zware stormen van begin 1990)
1990191	71.778.627 fr.
1991192	74.924.622 fr.
1992193	70.626.128 fr.
1993194	65.193.752 fr.
1994195	67.458.480 fr.

3. Wat de keuze betreft van aëroteledetectie ten opzichte van andere methodes, bijvoorbeeld terrestrische metingen, verwijs ik naar de conclusie van het Wetenschappelijk Comité GIS-Vlaanderen, met name : „Vertrouwend op objectiviteit van de gestelde vraag naar kustinformatie is het Wetenschappelijk Comité het eens met het principe van aëroteledetectische gegevensinwinning ter bescherming van de Belgische kust”. (Uittreksel advies Wetenschappelijk Comité GIS-Vlaanderen van 13 december 1994).

Vraag nr. 165
van 27 januari 1995
van de heer F. GHESQUIERE

Dijktrappen Oostende – Veiligheid

Geregeld doen zich ongevallen voor op de vier dijktrappen tussen het Kursaal en het Kleine Strand in Oostende. Zo zijn er bijvoorbeeld jongeren die zich tijdens winterweekends bij hoog tij op die gladde trappen wagen. Maar ook stoutmoedige redders en zelfs voorzichtige oudere toeristen kunnen er lichamelijke letsels oplopen.

1. Is de administratie van de minister op de hoogte van dit probleem ?
2. Zijn er reeds financiële middelen uitgetrokken om dit euvel te verhelpen ?
3. Wanneer worden deze vier trappen beveiligd ?

Antwoord

1. Het probleem van de trappen langs de dijk in Oostende tussen het Kursaal en het Klein Strand wordt door de bevoegde administratie nauwkeurig opgevolgd.
2. Volgende maatregelen werden reeds getroffen voor de drie dijktrappen, nl. ter hoogte van het Kursaal, de Christinastraat en het Zeeheldenplein die uit oogpunt van veiligheid het grootste probleem stellen :

- a) het bemoeilijken van de toegang tot deze trappen door het aanbrengen van bijkomende leuningen. Tevens worden bijkomende waarschuwingsborden geplaatst.
- b) het bij wijze van proef aanbrengen van groeven in de treden van de trap aan de Christinastraat om het slippen tegen te gaan. Indien de proef voldoening geeft zullen ook de treden van de twee overige trappen van dergelijke groeven worden voorzien.

De totale kostprijs van deze maatregelen bedraagt ongeveer 2.200.000 frank.

De vierde trap ter hoogte van de Kursaal-Westhelling veroorzaakt uit oogpunt van veiligheid weinig problemen.

Het strand ligt voor deze trap immers ongeveer op het peil van hoogwater bij gemiddeld tij.

3. Voormelde werken zijn inmiddels voltooid.

Vraag nr. 173
van 1 februari 1995
van de heer M. CORDEEL

Ontsluiting Waaslandhaven – Stand van zaken

De goederenomzet in de haven van Antwerpen neemt elk jaar toe. De groei mogelijkheden die de haveninfrastructuur op de linker Scheldeoever in dat kader biedt zijn niet onbelangrijk. Een aantal terminals in de Waaslandhaven, onder meer voor woudproducten, behoren zelfs tot de modernste op wereldvlak.

Toch rijzen er serieuze problemen wat de ontsluiting van de Waaslandhaven betreft. De trafiek neemt toe en dat moet allemaal gebeuren via de sluis van Kallo. Verantwoordelijken van de haven houden hun hart vast voor eventuele calamiteiten.

Graag vernam ik van de minister welke mogelijkheden er momenteel onderzocht worden in het kader van een tweede ontsluiting voor de Waaslandhaven. Welke diensten verrichten het onderzoek en wat zijn de voorlopige resultaten ?

Antwoord

In het kader van de waterverdragen met Nederland, getekend op 17 januari jongstleden, werd de tweede toegang tot de Waaslandhaven als bespreekbaar ingebracht.

Ten gevolge hiervan wordt overwogen een studie uit te voeren die moet nagaan hoe de Waaslandhaven zich verder kan ontwikkelen. De studie Beleidsanalyse Waaslandhaven, moet samen met Nederland nagaan of de uitbouw zal geschieden en op welke manier dit zal gebeuren.

In deze context is een tweede ontsluiting een belangrijk element. De studie zou worden uitgevoerd door een consortium bestaande uit privé-bedrijven.

Zodra de goedkeuring voor deze opdracht kan worden gegeven, mag worden aangenomen dat de studie ongeveer 1 à 1,5 jaar zal duren.

Ik vestig er evenwel de aandacht op dat op heden geen saturatieproblemen inzake gebruik van de sluis in Kallo bestaan. Daarenboven werd deze sluis zo ontworpen dat zij een hoge bedrijfszekerheid heeft.

Vraag nr. 174
van 1 februari 1995
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Omvorming expresweg N49 (Antwerpen-kust) – Sint-Gillis-Waas

Bovenvermelde werken zouden worden uitgesteld tot 1997. In afwachting van een definitieve oplossing zou men voorlopig overgaan tot de aanpassing van de verkeerslichten aan de Kemphoek en de Saleghemdijk. Tevens zouden er verwittigingslichten worden geplaatst die de automobilisten voor een naderend kruispunt moeten waarschuwen.

Wanneer kunnen deze voorlopige regelingen verwacht worden ?

Kan de minister mij schetsen hoe de definitieve plannen er uitzien ? Waar zou de verkeerswisselaar komen, aan de wijk 't Kalf (bij de bestaande overbrugging) of aan de Saleghemdijk ? Welke plannen sluiten op deze verkeerswisselaar aan ?

Antwoord

1. De installatie ter hoogte van het kruispunt van de N49 met de Kemphoekstraat werd aangepast met een afzonderlijke fase op aanvraag voor het linksafslaand verkeer komende van Antwerpen. De aanpassing werd uitgevoerd op 6 maart 1995.

Uit een onderzoek – piekuurtellingen en nazicht van de ongevallenstatistieken – door de administratie Wegen en Verkeer bleek een aanpassing van het kruispunt N49 met Turkeyenstraat (Saleghemdijk) niet verantwoord.

2. Voor de verdere ombouw tot autosnelweg van de N49 tussen Antwerpen en Zelzate dienen de definitieve inrichtings- en uitvoeringsplannen nog opge maakt en uitgewerkt te worden. Momenteel is hiervoor onder meer een MER-studie in uitvoering. Dit rapport kon tot nog toe niet gefinaliseerd worden zodat het nodige conformiteitsrapport door de betrokken administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer nog niet kon worden afgeleverd. Aangezien de resultaten van deze studie onder meer ook medebepalend zijn in de verdere uitwerking van de uitvoeringsplannen, kan hieromtrent momenteel nog geen definitieve beslissing worden meegedeeld.

Vraag nr. 175
van 2 februari 1995
van de heer M. CORDEEL

Realisatie Sigmoplan – Gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke

Ruim een jaar geleden kondigde de minister, na de

overstromingen in de Maasvallei, meer kredieten aan voor de beveiliging van een aantal bekkens tegen wateroverlast.

Specifiek wat de Schelde betreft, werd een versnelde realisatie van een gecontroleerd overstromingsgebied op het grondgebied Kruibeke in het vooruitzicht gesteld evenals, vanaf 1998, de eerste kredieten voor de uitbouw van een stormvloedkering.

Graag vernam ik een stand van zaken wat het project “gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke” betreft evenals de verdere planning.

Antwoord

Vooraleer met de uitvoering der werken voor de aanleg van het gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde kan worden gestart moeten een aantal studies worden uitgevoerd.

1. In eerste instantie moet een hydro-ecologische studie worden opgesteld. In deze studie zal worden onderzocht welke voorzieningen dienen te worden getroffen om de ontwatering van de polder te verzekeren. Een efficiënte ontwatering is noodzakelijk om de bergingscapaciteit in het overstromingsgebied te maximaliseren tijdens de opeenvolgende overstromingsperioden. Bovendien dienen de effecten van deze ontwatering op de ecologische waarde van het gebied te worden nagegaan. Deze studie is gestart en werd toevertrouwd aan het laboratorium voor Hydrologie van de Universiteit van Gent onder leiding van prof. dr. ir. F. De Troch. De uitvoeringstermijn bedraagt 5 maanden.
2. Voor de uitvoering van deze hydro-ecologische studie dienen voorafgaandelijk topografische opmetingen te worden uitgevoerd, zoals het opmeten van de bestaande grachten, wielen, vijvers, duikers en sluizen. Deze opmetingswerken zijn gestart op 27 februari 1995 en worden uitgevoerd door het Metings- en Expertisebureau van het Waasland, Koppen en Cie. De uitvoeringstermijn bedraagt 1 maand.
3. Gelijklopend met voorgaande hydro-ecologische studie wordt een MER opgestart. De termijn voor het uitvoeren van deze studie kan worden geraamd op 1 jaar. Het is de bedoeling om hiervoor in de loop van de maand april 1995 een beperkte offerte-aanvraag uit te schrijven.
4. Terzelfder tijd beginnen de studies te lopen die in het raam van AMIS eind 1994 door de Vlaamse regering werden goedgekeurd en die in relatie staan tot het overstromingsgebied Bazel-Kruibeke-Rupelmonde, zoals bijvoorbeeld de impact van de herhaalde overstromingen op de biotoop. Dit aspect is belangrijk aangezien in dit gebied een maximale invulling aan de optie natuurontwikkeling zou dienen te worden gegeven.
5. Wat het aspect landschappen betreft, wordt thans door Monumenten en Landschappen overwogen om een inventarisatie te doen van de waardevolle sites en monumenten. Dit zal eveneens zijn invloed hebben op het overstromingsgebied Bazel-Kruibeke-

Rupelmonde. Het MER-rapport zal dit aspect behandelen.

6. Verder wordt door Landbouw een onderzoek ver richt naar de landbouwkundige aspecten. Het overchakelen van het gebied naar een gecontroleerd overstromingsgebied heeft ontegensprekelijk zijn invloed op deze activiteiten. Daarnaast zal een compromis gevonden moeten worden tussen het streven naar het behoud van de landbouwactiviteiten in het gebied en de optie om hier aan natuurontwikkeling te doen.
7. Ondertussen werd het aspect ruimtelijke ordening voorgelegd aan de bevoegde administratie. Daarbij werd gesteld dat het verwezenlijken van het project vereist dat een gewestplanwijziging noodzakelijk is. Deze kan worden doorgevoerd wanneer de omschrijving van het gebied precies bekend is, hetgeen de uitvoering van een MER veronderstelt.
8. De uitvoering op het terrein zal kunnen starten nadat de bouwvergunning is verkregen. Gelet op de boven opgesomde te doorlopen procedures en studies is medio 1996 een reële benadering.
9. Dit belet niet dat inmiddels reeds werken waarover geen discussie is kunnen worden uitgevoerd. In de komende maanden zal het onderzoek hieromtrent gefinaliseerd worden, teneinde aan de kredieten uitgetrokken op de begroting 1995 voor Bazel-Krui beke-Rupelmonde een concrete invulling te kunnen geven.

Vraag nr. 177
van 2 februari 1995
van de heer J. DE MEYER

Realisatie Sigmaplan – Verhoging Scheldedijk Doel

Volgens het Sigmaplan wordt de Scheldedijk in Doel verhoogd. De uitvoering van deze werken werd reeds voor twee derden gerealiseerd. Ter hoogte van Doel-dorp moeten deze werken echter nog gebeuren. Door de veelvuldige verhoogde hoogwaterstanden van de laatste aren is het overstromingsgevaar voor Doel zeer groot. Wil het Sigmaplan efficiënt zijn, moet het gedeelte dijk dat nog niet verhoogd is zo snel mogelijk op het gewenste niveau worden gebracht. Het behoud of de vernieuwing van de jachthaven zou het probleem vormen om te komen tot een snelle uitvoering van de verhoging van dit laatste deel van de Scheldedijk. Toch moet het mogelijk zijn een oplossing uit te werken die zowel de veiligheid van de Doelse bevolking als het behoud van de jachthaven inhoudt.

Graag had ik van de minister vernomen welk standpunt hij inneemt in deze aangelegenheid. Welke plannen zijn er uitgewerkt die, op zeer korte termijn, zowel de veiligheid van de Doelse bevolking als het behoud van de jachtplannen verzekeren.

Mag ik eveneens vernemen voor wanneer de begin- en einddatum zijn vastgesteld voor de nog uit te voeren verhogingswerken aan de Scheldedijk in Doel ?

Antwoord

De dijkverhogingswerken op de linkeroever van de

Schelde in het kader van het Sigmaplan zijn in de omgeving van Doel inderdaad reeds dermate gevorderd dat nog slechts een lengte van ongeveer 400 m ter hoogte van de dorpskom van Doel op Sigmahoogte dient te worden gebracht.

Het haventje van Doel zou verdwijnen als voor deze dijkverhoging eenzelfde profiel wordt toegepast als het profiel dat opwaarts en afwaarts van Doel werd uitgevoerd.

Door meerdere belangengroepen en door de gemeente Beveren wordt m.i. terecht ervoor gepleit om het haventje van Doel te behouden en van de werkzaamheden in het raam van het Sigmaplan gebruik te maken om het te herwaarderen.

Daarom bestuderen mijn diensten momenteel een ontwerp van dijkverhoging met aangepast profiel waarbij terzelfder tijd de Sigma-veiligheid wordt gerealiseerd en het haventje wordt geherwaardeerd.

De kosten voor deze herwaardering kunnen niet worden gedragen door het Vlaamse Gewest.

De verdere leefbaarheid van de jachthaven zal bovendien dienen aangetoond te worden aan de hand van een economische studie.

Ik heb mijn diensten opdracht gegeven om mij eind 1995 het dossier voor te leggen.

De nodige budgetten kunnen ingeschreven worden op de begroting van het jaar 1996.

Vraag nr. 189
van 9 februari 1995
van de heer F. VERMEIREN

Toegangswegen Zaventem – Overleg

In zijn antwoord op een interpellatie in verband met de toegangswegen naar de luchthaven van Zaventem liet de minister weten dat de administratie opdracht had gekregen initiatieven te nemen tot overleg met de Regie der Luchtwegen en het onderzoek van de verschillende scenario's.

1. Welke initiatieven werden reeds genomen om dit overleg met de Regie der Luchtwegen op gang te trekken ?
2. Zullen andere verkeersmodi bij dit overleg eveneens worden betrokken ?
3. Wordt ook overleg gepland met de administraties van de rechtstreeks betrokken gemeenten ?

Antwoord

1. Zoals ik in mijn antwoord op zijn actuele vraag heb meegedeeld, werd het overleg met de partijen die in het luchthavengebeuren zijn betrokken reeds gestart n.l. op 16 december 1994. Nadien hadden er onder voorzitterschap van de Regie der Luchtwegen reeds drie overlegvergaderingen plaats van een werkgroep, bestaande uit BATC, De Lijn, de NMBS de GOM en het departement Leefmilieu en

Infrastructuur (Mobiliteitscel, Administratie Wegen en Verkeer, administratie Ruimtelijke Ordening en Huisvesting). Er wordt verwacht dat deze werkgroep nog in de eerste helft van 1995 voorstellen zal doen inzake te nemen maatregelen op korte termijn en inzake maatregelen op langere termijn, die in het multimodaal mobiliteitsplan voor Vlaams-Brabant zullen ingebracht en getoetst worden.

2. Zoals blijkt uit de samenstelling van de werkgroep komen hierbij uiteraard andere verkeersmodi, zoals het gewone autoverkeer en het vervoer per trein en per bus, aan bod.
3. De administraties van de rechtstreeks betrokken gemeenten zijn in deze werkgroep niet vertegenwoordigd. Wel werd er omtrent het gebeuren rond de luchthaven door de GOM Vlaams-Brabant, die wel is vertegenwoordigd, een overleg gestart met de omliggende gemeenten. Bij dit overleg is ook het plaatselijk bedrijfsleven vertegenwoordigd door de Kamer van Koophandel.

Vraag nr. 190
van 10 februari 1995
van de heer W. VERREYCKEN

Antwerpse Scheldekaaien – Nieuwbouwplannen

In de loop van de maand maart 1995 dreigt de bouw te worden aangevat van een project aan de Antwerpse Scheldekaaien. Het betreft een residentie met buitenbeeld van aluminium en glas, die het Antwerpse stadsbeeld (alvast op die locatie) onherroepelijk zou schaden. In de driehoek van het Vleeshuis, het Steen en twee woonblokken in mooie neovlaamse renaissance-stijl, wordt dan een gebouw met semi-industrieel karakter (dixit de architect) neergepoot. Waarover, alvast in de wandelgangen van het Antwerpse stadhuis, de meningen unaniem afwijzend zijn.

Toch lijken de Antwerpse bestuurders gebonden door de uitgereikte bouwvergunning, waarvan de uitreikingsgeschiedenis vragen oproept. Het was inderdaad amper enkele dagen nadat in café Schipperswelzijn de nieuwe coalitiepartners besloten in het bestuursakkoord neer te schrijven dat zij zich ertoe verbonden het historisch uitzicht van de stad te vrijwaren, dat de stedenbouwkundige commissie in ijlt tempo werd samengeroepen. Amper zeven aanwezige commissieleden namen de verantwoordelijkheid op zich om namens de ganse commissie een gunstig advies te geven. Nadat de vorige commissiezittingen tot viermaal toe een negatief advies verstrekten. Hier moet de verdenking rijzen over de betrokkenheid van één der aanwezigen in Schipperswelzijn, die de belanghebbenden signaleerde dat de aankomende coalitie de bouw van deze “tang op een varken” haast zeker zou verhinderen. Wat de druk vanwege de projectontwikkelaar en de haast van de enkele commissieleden kan verklaren. Aan het vermoeden dat nog andere, mogelijk lucratieve, belangen werden behartigd door de lek uit Schipperswelzijn, wordt alleszins voedsel gegeven door de plotse haast.

1. Kan de minister mij meedelen hoe deze aanslag op het Antwerpse stadsbeeld alsnog kan worden voorkomen? Bestaat de mogelijkheid om, via monumentenbeheer dat zeker toepasselijk is op de omliggende gebouwen en op dat deel van het stadsbeeld, de gewraakte bouwvergunning te herroepen?

2. Bestaat de mogelijkheid dat het stadsbestuur, of zelfs een individueel lid ervan, een procedure voert als vertegenwoordiger van talloze “persoonlijk benadeelde” Antwerpenaars? Bijvoorbeeld bij de Raad van State?
3. Kan een uittredend bestuur dergelijke onverantwoorde ingreep in het stadsbeeld toestaan middels een bouwvergunning ter elfder ure?

In deze tijd, waarin de opschudding rond het a posteriori legaliseren van bouwmisdrijven de openbare mening schokt, is het zeker aangewezen een „ethisch bouwmisdrijf” niet op voorhand te legaliseren. Gezien stappen tot voorkoming van dit „wangebouw” dringend moeten worden gezet, dring ik aan op een snelle beantwoording van deze vragen.

Antwoord

De bouwaanvraag voor een appartementsgebouw met handelsruimte werd door het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen afgegeven op 22 december 1994 volgens de procedure van artikel 46 van de stedenbouwwet omwille van de ligging binnen de grenzen van het bijzonder plan van aanleg “Antwerpen-Binnenstad”, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 25 maart 1980.

Alhoewel het bijzonder plan van aanleg goedgekeurd werd volgens artikel 16 van de stedenbouwwet zijn de stedenbouwkundige voorschriften vrij algemeen gehouden. Zo bepaalt artikel 2 van de bouwvoorschriften: “De hoogte en de diepte van de gebouwen, de gevelopbouw en gevelgeleding, de bedaking, de aard, de toepassing en de kleur van de gevelmaterialen, de dakbedekking, de schrijnwerken, de beglazing en de buitenschilderingen moeten in harmonie zijn met het straatbeeld, d.w.z. met die huizen daarin, welke inzake harmonische samenhang gezamenlijk het talrijkst en dus kermerkend voor de betreffende straat kunnen genoemd worden”.

1. De wetgeving op de monumenten en landschappen behoort niet tot mijn bevoegdheid maar tot die van mijn collega, de heer J. Sauwens.
2. De vormvoorschriften en termijnen na te leven bij het indienen van een beroep tot nietigverklaring worden bepaald in Titel 1, Hoofdstuk 1, Sectie 1 (Het indienen van het verzoekschrift) en Sectie II (Termijnen voor het indienen van het verzoekschrift) van het meermaals gewijzigd besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State.
3. Het schepencollege kon uiteraard op 22 december 1994 nog rechtsgeldige bouwvergunningen verlenen.

Vraag nr. 191
van 10 februari 1995
van de heer A. DE BOECK

LM-Cars Overijse – Bouwvergunning

Het autocarbedrijf LM-Cars in Overijse is gelegen in

agrarisch gebied, en gevestigd in een vroegere landbouwloods.

Het bedrijf kreeg een milieuvergunning in beroep bij de bestendige deputatie. Aan deze milieuvergunning werd de voorwaarde gekoppeld dat vooraf de nodige bouwvergunning verkregen moet worden voor de gebruikswijziging.

De aanvraag van de bouwvergunning voor gebruikswijziging is na ongunstig advies van zowel de gemeente Overijse als van Stedebouw geweigerd door de bestendige deputatie.

Heden werd door de uitbater hoger beroep aangetekend bij de minister (15 november 1994) tegen de weigering van de bouwvergunning.

Na klachten van omwonenden en twee PV's van Arohm blijft de onrechtmatige exploitatie van het bedrijf bestaan.

1. Werd er door de minister reeds een uitspraak in beroep gedaan in dit dossier ? Zo ja, wat houdt deze beslissing in ? Zo nee, wat is de reden voor het uitblijven van de beslissing ?
2. Zijn er reeds maatregelen genomen om de onrechtmatige exploitatie van het bedrijf stop te zetten ? Zo ja welke maatregelen en zo nee waarom niet ?
3. Welke opvolging werd er gegeven aan de door Arohm opgestelde PV's ?

Antwoord

Het antwoord op de gestelde vraag werd rechtstreeks naar het lid verstuurd.

Vraag **nr. 192**
van 10 februari 1995
van **mevrouw** M.-J. BAUWEN

Gewestplan Neerpelt-Bree – Wijziging

Bij de herziening van het gewestplan Neerpelt-Bree op het grondgebied van de gemeenten Hechtel-Eksel, Lommel, Meeuwen-Gruitrode, Neerpelt, Overpelt, Hamont-Achel, Bocholt, Bree en Peer, worden door de bevoegde minister van Openbare Werken en Ruimtelijke Ordening een aantal werken die passen in de voorgestelde wijziging als van algemeen belang gekwalificeerd, zoals de werken voor het stortgebied voor gepolueerde gronden in Lommel, de uitbreiding van de autokeuring in Eksel, van de industriezone in Meeuwen en de recreatiezone in Peer.

1. Kan de minister hiervoor een motivatie geven ?
2. Heeft de gewestplanwijziging dan eigenlijk nog zin ?
3. Welke van deze werken volgen een MER-procedure of dienen er een te volgen ?

Antwoord

1. De Vlaamse regering heeft beslist deze werken van algemeen belang te verklaren om mogelijk te maken

dat een aanvang wordt gemaakt met dringende werken die op korte termijn moeten worden uitgevoerd.

2. De procedure van gewestplanwijziging moet in eerste instantie uit administratief-juridisch oogpunt worden voltooid zoals wettelijk vastgelegd. Ook inhoudelijk dient, na het gevoerde openbaar onderzoek en de eventueel ingediende bezwaren, nog een beslissing te worden genomen. Daarbij zal evenwel ook rekening worden gehouden met de op het ogenblik bestaande juridische toestand.
3. Van deze werken zijn alleen die in Lommel MER-plichtig.

Vraag **nr. 195**
van 10 februari 1995
van **de heer** L. VAN NIEUWENHUYSEN

Domein Hotel in Vlissingen – Eigendomsoverdracht

In het Staatsblad van 1 februari jongstleden verscheen een koninklijk besluit tot regeling van de eigendomsoverdracht door de staat aan het Vlaamse Gewest van het Hotel in Vlissingen, in Nederland. Het geheel omvat eengezinswoningen, een kantoorgebouw en wegen.

Kan de minister mij meedelen waartoe deze eigendommen tot op heden werden aangewend en hoeveel hun geschatte waarde bedraagt ?

Wat is hun toekomstige bestemming ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming voor wat het huidige gebruik van de gebouwen en hun toekomstige bestemming betreft en tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin voor wat de waardebeoordeling van de gebouwen betreft.

Vraag **nr. 204**
van 13 februari 1995
van de heer H. VAN DIENDEREN

Openbare werken – Tijdelijke voorzieningen voor jüeters

Bij openbare werken wordt in de regel gezorgd voor tijdelijke voorzieningen voor het gemotoriseerde wegverkeer. Dat varieert van tijdelijke verkeersmaatregelen tot omlidingsroutes. Meestal wordt aan de fietsers niet gedacht.

1. Wat zijn de regels van Openbare Werken inzake tijdelijke voorzieningen voor het gemotoriseerde wegverkeer in geval van werken ?
2. Wat zijn de regels van Openbare Werken inzake tijdelijke voorzieningen voor het fietsverkeer in geval van werken ?
3. Wordt er inzake fietsverkeer rekening mee gehou-

den dat de fietsers in veel gevallen nog door kan bij werken ?

4. Bestaan er voldoende verkeersborden voor specifieke maatregelen voor fietsers ? Zo neen, kan de minister dit aankaarten bij de interministeriële conferentie voor Verkeer en Infrastructuur ?

Antwoord

1. De tijdelijke voorzieningen voor het gemotoriseerd wegverkeer ingeval van werken dienen te voldoen aan de voorschriften van het ministerieel besluit van 25 maart 1977, betreffende het signaliseren van werken en verkeersbelemmeringen op de openbare weg. Dit ministerieel besluit geldt voor alle wegbeheerders. Voor de gewestwegen is de algemene omzendbrief nopens de wegsignalisatie (deel V, signalisatie van werken) bovendien van toepassing.
2. Voor tijdelijke voorzieningen voor het fietsverkeer in geval van werken gelden de onder punt 1 vermelde voorschriften. Krachtens artikel 78.1.1. van het koninklijk besluit van 1 december 1975, houdende het algemeen reglement op de politie van het wegverkeer, mogen verkeersborden betreffende voorrang, verbodsborden, gebodsborden, verkeersborden betreffende het stilstaan en parkeren of voorlopige markeringen, nodig voor het signaliseren van wegenwerken, slechts worden aangebracht voor zover daartoe toelating is gegeven door de burgemeester of zijn gemachtigde, behalve voor de autosnelwegen. Voor de autosnelwegen is, binnen het Vlaamse Gewest, de Vlaamse minister van Openbare Werken bevoegd.
3. Er zal steeds worden getracht fietsers over de bouw- werf doorgang te geven. Het verplicht omrijden van fietsers wordt beperkt tot die gevallen waar het echt niet anders kan en in dat geval wordt de afstand minimaal gehouden.
4. Er bestaan voldoende borden om specifiek voor fietsers maatregelen te nemen. Indien nodig kunnen altijd verduidelijkende aanwijzigingsborden worden bijgeplaatst.

Vraag nr. 205 van 15 februari 1995 van de heer M. MAERTENS

Bouwaanvragen – Omgeving beschermde monumenten

Het milieuzakboekje editie 1994 stelt in verband met de beoordeling van een bouwaanvraag op blz. 90 het volgende.

“Normaal gebeurt de beoordeling van de bouwaanvraag in een gesloten procedure. Derden worden niet van de aanvraag verwittigd en hebben geen bezwaarrecht. Voor werken van een zekere omvang, op een plaats waarvoor geen BPA of verkavelingsvergunning geldt, wordt hiervan afgeweken, en wordt een openbaar onderzoek georganiseerd : bouwen (herbouwen, verbouwen) van gebouwen binnen het gezichtsveld van een beschermd monument of in een beschermd landschap”.

Volgens mij is als eenduidige interpretatie van het begrip “in het gezichtsveld van een beschermd monument” alleen de letterlijke interpretatie mogelijk. Daardoor is voor elke vergunning die wordt aangevraagd voor een gebouw dat kan worden bekeken vanuit het beschermd monument of vanuit een beschermd landschap, dorps- of stadsgezicht, een advies van de dienst Monumenten en Landschappen vereist.

Graag verneem ik of de minister het met deze visie eens is en zo ja, of hij een omzendbrief met deze interpretatie heeft gestuurd naar de dienst Ruimtelijke Ordening en naar de dienst Monumenten en Landschappen. Zo neen, wat is dan zijn interpretatie in deze aangelegenheid ?

Antwoord

De interpretatie die door het lid wordt gegeven sluit niet aan bij de tekst van het uitvoeringsbesluit ter zake. Met “gezichtsveld” wordt bedoeld “de ruimte die men met de ogen tegelijk overziet”.

Indien men de redenering van het lid zou volgen komt bijvoorbeeld de hele stad Gent, gezien vanop het Belfort, in het gezichtsveld te liggen. Bovendien gaat het om het bouwen van gebouwen binnen het gezichtsveld van een monument, of in een beschermd landschap, dus binnen de ruimte die men met de ogen tegelijk overziet en waarbinnen ook dit monument of bedoeld landschap gelegen is.

Het geval van stads- en dorpsgezichten komt niet ter sprake in de reglementering.

Vraag nr. 208 van 23 februari 1995 van de heer F. VERGOTE

Buurtwegen – Atlas

Ingevolge de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen behoren de aangelegenheden betreffende de buurtwegen tot de uitsluitende bevoegdheid van de gewesten.

Het veelvuldig gebruik maakt de gemeentelijke atlas meestal onleesbaar (onleesbare cijfers, gescheurde bladen enzovoort).

In verband met het gebruik van deze atlas, die dateert uit 1845 en volkomen verouderd is, rijzen er enkele vragen.

1. Kan elke burger inzage krijgen in deze gemeentelijke atlas ?
2. Vervalt het recht van doorgang na jaren van niet-gebruik, of hoe wordt het niet-gebruik bewezen ?
3. Als blijkt dat een weg vermeld in de Atlas niet bestaat wie moet er dan instaan voor het heropenen ervan ?
4. Welke administratie is verantwoordelijk voor het goed beheer van de atlas van de buurtwegen ?
5. Welke maatregelen kan de minister nemen om te komen tot een geactualiseerde en duidelijk hanteerbare atlas ?

Antwoord

De opmaak van de atlas van de buurtwegen vindt zijn oorsprong in de wet op de buurtwegen van 10 april 1841.

Hierna wordt puntsgewijze geantwoord op de gestelde vragen.

1. De materie van het inzagerecht van de atlas van de buurtwegen wordt niet specifiek geregeld in de wet op de buurtwegen. Anderzijds kan worden aangenomen dat uit het loutere feit dat tot het initiatief tot opmaak van een dergelijk register werd beslist, kan worden afgeleid dat deze informatie openbaar is. In de praktijk kan elke burger inzage krijgen in de gemeentelijke atlas, zowel bij de gemeente als bij de provinciale diensten.
2. Uit deze vraag wordt afgeleid dat zij betrekking heeft op de voetwegen. Het recht van doorgang vervalt niet na jaren van gebruik. Artikel 12 van de wet op de buurtwegen bepaalt immers dat de buurtwegen, zoals zij worden erkend en gehandhaafd ingevolge de algemene rooi- en afpalingsplannen, niet door verjaring kunnen worden verkregen zolang zij dienen tot het openbaar gebruik, behoudens de voor onderhavige wet verkregen rechten.

Dit impliceert dat zolang over de afschaffing van de buurtweg/voetweg niet werd beslist door de gemeenteraad met goedkeuring door de bestendige deputatie van de provincie, deze weg in rechte blijft bestaan.

3. Het onderhoud van de buurtwegen wordt geregeld door artikel 13 van de wet op de buurtwegen. Dit artikel bepaalt dat de kosten betreffende de buurtwegen ten laste zijn van de gemeenten. Nochtans zullen de provinciale raden mogen beslissen dat deze kosten geheel of ten dele ten laste zullen zijn van de aanpalende eigenaars, alwaar zodanig gebruik gevestigd is. In geval van enig geschil omtrent de last tot onderhoud moeten de gemeenten, op beslissing van de deputatie van de provinciale raad, voorlopig voorzien in het onderhoud van de wegen die het voorwerp van geschil uitmaken, behoudens het verhaal der gemeenten op de derden, indien daartoe grond is. Bij onderhavig artikel wordt geen wijziging gebracht aan de verplichtingen voortvloeiende uit de rechten door de gemeenten verkregen voor onderhavige wet, noch aan de verordeningen inzake de polders en de wateringen.

Uit dit artikel dient besloten te worden dat de onderhoudsplicht van de buurtweg in eerste instantie bij de gemeenten wordt gelegd. Vermits het teloorgaan van een buurtweg/voetweg in eerste instantie te wijten is aan een gebrek aan onderhoud, kan daaruit worden afgeleid dat het heropenen onder de bevoegdheid/verantwoordelijkheid valt van de gemeenten.

4. Artikel 10 van de wet op de buurtwegen bepaalt dat "een duplicaat van de tabellen door de deputatie goedgekeurd ter griffie van het provinciaal bestuur neergelegd wordt".

Bijgevolg kan de atlas van de buurtwegen worden

geraadpleegd zowel bij het gemeentebestuur als bij de provinciale technische diensten. In de praktijk blijkt dat de atlas bij het provinciebestuur doorgaans meer accuraat werd bijgehouden.

5. Het is mijn overtuiging dat dient nagegaan te worden of door een wetgevend initiatief de wet op de buurtwegen van 1841 niet kan worden opgeheven en via een overgangsmaatregel deze wegen kunnen worden ingedeeld bij de gangbare categorieën, nl. gemeentewegen, provinciewegen en gewestwegen. Een ontwerp in die zin kan echter ongetwijfeld niet op korte termijn worden ingediend gezien de enorme praktische gevolgen die een dergelijke aanpassing zal meebrengen (eventueel opmaken rooiplannen, eventueel door te voeren onteigeningen enz.). Bovendien dient de juridische draagwijdte van een dergelijk voorstel nog verder onderzocht te worden.

Vraag nr. 210

van 23 februari 1995

van mevrouw M. TYBERGHIEN-VANDEBUSSCHE

Lenspolder Nieuwpoort – Golfterrein

Volgens onze informatie staan op het voorontwerp structuurplan voor de kustzone verschillende golfterreinen.

Voor de Lenspolder in Nieuwpoort is ook een voorstel voor vestiging van een golfterrein. De betrokkenen, eigenaars en gebruikers, worden reeds bezocht en aangesproken voor een contract van verkoop of vergoeding.

Doordat een groot deel van deze gronden van de Lenspolder in het duinendecreet opgenomen zijn rijzen heel wat vragen rond deze lopende activiteiten.

1. Is een golfterrein mede door het duinendecreet zonevreemd in deze gebieden en dus onmogelijk ?
2. Er is toch een vergunning nodig voor de aanleg van een golfterrein ? Door wie wordt die uitgereikt ?
3. Welke procedure dient te worden gevolgd voor de vestiging van een golfterrein, nu het structuurplan nog niet wettelijk is vastgelegd ?
4. Welke houding moet de gemeente aannemen in verband met de voorlichting en de gevraagde informatie ter zake vanwege de bewoners ?

Antwoord

1. Volgens de voorzieningen van het gewestplan Veurne-Westkust is de aanleg van een golfterrein in de Lenspolder in Nieuwpoort niet verenigbaar met de agrarische bestemming van het gebied. Het decreet van 21 december 1994 duidt bovendien een deel van het gebied nog aan als een voor het duingebied belangrijk landbouwgebied. Ook op deze basis is een vestiging van het golfterrein niet mogelijk. Het gebied van de Lenspolder werd in het verleden wegens de ligging, aansluitend bij de bebouwde agglomeratie van Nieuwpoort, en gedane onderzoeken

- in verband met de behoefte en de lokalisatie van golfterreinen wel als een mogelijke vestigingsplaats beschouwd voor een bijkomend golfterrein aan de kust.
2. Een golfterrein aanleggen of wijzigen is vergunningsplichtig ingevolge artikel 44,9 van de wet-RO (decreet van 27 maart 1991). De vergunning wordt in eerste aanleg uitgereikt door het college van burgemeester en schepenen, na advies van de gemachtigde ambtenaar, indien de aanvraag uitgaat van particulieren.
 3. De aanleg van een golfterrein is in de gegeven omstandigheden slechts mogelijk na wijziging van het gewestplan. Indien ook geraakt wordt aan het “voor het duingebied belangrijk landbouwgebied”, dan zou ook deze aanduiding dienen herzien te worden. Deze aanduiding is een nieuw bijkomend element om de wenselijkheid van de lokalisatie van een golfterrein in de Lenspolder in vraag te stellen.

4. Bij vragen om informatie bij het gemeentebestuur moet dit steeds verwijzen naar de bestaande reglementerende bepalingen.

**Vraag nr. 214
van 23 februari 1995
van de heer F. GHESQUIERE**

Wegenwerken Oostende-Veurne-Diksmuide-Ieper – Planning

Welke wegenwerken zijn gepland in de arrondissementen Oostende-Veurne-Diksmuide-Ieper in het begrotingsjaar 1995 ?

Wat is de kostprijs van de diverse werken en de vooropgestelde einddatum ?

Antwoord

Werken	Vooropgesteld voltooiings-tijdstip	Raming (in miljoen frank)
E40/A18 Grond- en verhardingswerken vak Kromfortstraat-Franse grens	eind 1996	350
A18 Bouwen van de brug B29 over de A18 t.h.v. de Capoenstraat te De Panne (Adinkerke)	juni 1996	40
N301 Diksmuide-Klerken	eind 1995	7
N33 Gistel, kruispunt Moerdijk	juni 1996	6
N31 Torhout, bocht Wijnendale	eind 1996	20
N34 De Panne N34/N386 – rotonde	juli 1996	15
N8g/N35 doortocht Veurne – 1 ste fase	eind 1995	15
A10 Brussel-Oostende, herinrichten Kennedy-rotonde te Oostende	eind mei 1996	15
N58 Komen-A19 m.i.v. omleiding Menen en ontsluiting industrieterrein	eind augustus 1997	200
R33 Poperinge	eind februari 1996	10
N8 Wervik – rotonde N8/N303	eind mei 1996	8
N9 Brussel-Gent-Brugge-Oostende, herinrichten kruispunt Bruggesteeweg met Dorpstraat te De Haan	eind september 1995	5
N333 Poperinge-Elverdinge – 1ste fase Aanleg fietspaden	eind november 1996	35
N321 Poperinge-Vleteren – Aanleg fietspaden – 3de fase	eind juni 1997	30
Reserveprogramma		
E40-A18 Duinkerke-Veurne-Jabbeke (A10) rectificeren lengteprofiel met aanleg slijtlaag, vak Jabbeke-Veurne		150
N303 Wervik-Kruiseke		35
N368 Oudenburg-Westkerke-Eemegem 2de fase		30
N34 De Panne – Kerkstraat		7

Deze gegevens zijn niet bindend, wijzigingen kunnen worden aangebracht indien blijkt dat wegens onvoorziene en dringende omstandigheden voorrang moet worden gegeven aan andere projecten.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 51
van 16 december 1994
van de heer L. STANDAERT

BRTN – Voetbalcontract

Het verlies van het voetbalcontract lijkt voor de BRTN een niet te verwerken trauma te worden.

1. Wat is de huidige afspraak tussen VTM en BRTN met betrekking tot de overname van beeldmateriaal van de nationale voetbalcompetitie ? Tegen welke prijs ? Wanneer eindigt deze overeenkomst ?
2. Wat is de huidige afspraak tussen VTM en BRTN met betrekking tot het gebruik van beeldmateriaal van de wedstrijden van de Rode Duivels ? Tegen welke prijs ? Wanneer eindigt deze overeenkomst ?
3. Wat is de huidige afspraak tussen VTM en BRTN met betrekking tot het gebruik van beeldmateriaal van wedstrijden uit de Champions League ? Tegen welke prijs ? Wanneer eindigt deze overeenkomst ?
4. Wat is de huidige afspraak tussen VTM en BRTN met betrekking tot het gebruik van beeldmateriaal van wedstrijden uit de UEFA-cup ? Tegen welke prijs ? Wanneer eindigt deze overeenkomst ?
5. Wat is de huidige afspraak tussen VTM en BRTN met betrekking tot het gebruik van beeldmateriaal van wedstrijden uit de Europese beker voor Bekerwinnaars ? Tegen welke prijs ? Wanneer eindigt deze overeenkomst ?
6. Wat is de huidige afspraak tussen VTM en BRTN met betrekking tot het gebruik van beeldmateriaal van de Belgische wielerklassiekers ? Tegen welke prijs ? Wanneer eindigt deze overeenkomst ?
7. In het verleden bezat de BRTN de rechten op de beelden van de voetbalcompetitie. De beelden werden toen verkocht of verhuurd aan VTM. Wat waren de toen bestaande afspraken ? Tegen welke prijs ? Staan de huidige financiële afspraken in verhouding tot de vorige ?

Antwoord

Tussen VTM en BRTN bestaat een algemeen akkoord voor de wederzijdse terbeschikkingstelling van sportbeelden, dat er samengevat als volgt uitziet.

De omroep die de rechten heeft verworven beschikt over het eerste uitzendrecht en stelt voor **journaalgebruik 35"** zonder embargo en voor magazinegebruik 3' met embargo tot na uitzending door de rechthehouder beeldmateriaal ter beschikking van de andere omroep.

Deze regeling geldt voor alle sportwedstrijden, van welke aard ook.

Er is tussen beide omroepen een vaste minuutprijs van 35.000 frank afgesproken.

Vraag nr. 94
van 3 maart 1995
van de heer L. BARBE

Koninklijk Gesticht van Mesen – Kunstcollectie

Het Koninklijk gesticht van Mesen is de oudste federale instelling van openbaar nut en leidt een eerder sluimerend bestaan. Zij is eigenaar van historisch zeer waardevolle gebouwen in Lede, maar laat deze verkommeren in een jarenlang getouwtrek rond verkavelingsplannen en schadeclaims tegen het Vlaams Gewest.

Het Gesticht bezit ook een kunstcollectie die – volgens haar eigen notulen – bestaat uit "gewijde vaten en andere religieuze voorwerpen uit de abdij van Mesen". De abdij van Mesen was een machtige en invloedrijke abdij die zeker de middelen had om een belangrijke kunstcollectie op te bouwen. De vraag is uiteraard wat er nog van bewaard is.

Het Gesticht besliste einde 1993 deze collectie over te dragen aan het museum van Mesen. Het is me onduidelijk waaruit deze kunstcollectie bestaat, wat de waarde ervan is en op welke manier ze in het museum van Mesen wordt bewaard.

De minister is bevoegd voor het roerend patrimonium en zou een initiatief kunnen nemen inzake de bescherming van deze kunstcollectie en een ruimere ontsluiting ervan voor het publiek.

1. Is de minister op de hoogte van de samenstelling en de waarde van deze kunstcollectie ?
2. Klopt het dat deze kunstcollectie inderdaad door het museum van Mesen wordt bewaard ?
3. Welke garanties heeft de minister dat deze kunstcollectie op verantwoorde manier wordt bewaard en tentoongesteld ?
4. Welke maatregelen heeft de minister genomen inzake de bescherming van deze kunstvoorwerpen ?

Antwoord

Uit contacten met de verantwoordelijke van het Geschiedkundig Museum van Mesen blijkt dat op het einde van deze maand een notariële akte zou worden ondertekend waarin het Koninklijk Gesticht een collectie voorwerpen in langdurige bruikleen aan het Geschiedkundig Museum van Mesen zou geven.

De inventaris van deze verzameling wordt momenteel nog niet vrijgegeven. Deze collectie zou vooral voorwerpen uit de 19de eeuw en van rond de eeuwwisseling bevatten die alleen op het vlak van historische documentatie waardevol zijn. De financiële waarde zou op ca. 250.000 frank worden geraamd. Er zouden slechts een tweetal waardevolle stukken bij zijn.

Geconcludeerd kan worden dat deze bruikleen allicht geen stukken bevat afkomstig uit de voormalige abdij van Mesen.

Ik zal mijn administratie vragen informatie in te winnen

over de aard van de collectie van de voormalige abdij van Mesen, alsook plaats en omstandigheden van bewaring.

Het Museum van Mesen is een klein privé-museum met eigen rechtsstatuut (VZW). Het behandelt voornamelijk de periode van 1914-1918 en in mindere mate de lokale geschiedenis en de geschiedenis van de abdij van Mesen, waaruit later het Koninklijk Gesticht is ontstaan (1776). Dit Gesticht verhuisde na WO 1 naar Lede bij Aalst. Het museum is ondergebracht op de eerste verdieping van het stadhuis van Mesen en is slechts gedurende de helft van het jaar, en dan nog alleen op zondagmiddag, geopend voor bezoekers. De museumwerking wordt volledig door vrijwilligers gedragen.

Het Geschiedkundig Museum van Mesen wordt niet gesubsidieerd.

Aangezien deze aanstaande bruikleen waarschijnlijk geen belangrijke collectie betreft, werden tot op heden geen maatregelen genomen tot bescherming, noch worden er garanties gevraagd over bewaring en presentatie van de collectie. Indien het museum in aanmerking wenst te komen voor subsidiëring zullen er wel garanties in die zin worden geëist.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 112
van 20 februari 1995
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Voeren – Schuldvorderingen onderwijsdepartement

In het antwoord dat de minister gaf op een mondelinge vraag die ik hem op 12 januari jl. in de Vlaamse Raad stelde met betrekking tot de schuldvordering van het departement Onderwijs en van DIGO (Dienst voor Infrastructuurwerken Gesubsidieerd Onderwijs) op het gemeentebestuur van Voeren met betrekking tot het betalen van lonen aan overtallige leerkrachten en in verband met een deel van de bouwtoelage die de basisschool van Voeren ontving, deelde de minister mee dat de ingebrekestelling omtrent een en ander op 5 december 1994 gebeurde en dat er na 60 dagen zou worden gedagvaard indien niet vrijwillig wordt terugbetaald.

Deze 60 dagen zijn inmiddels voorbij.

Graag had ik vernomen of het gemeentebestuur van Voeren ondertussen reeds heeft terugbetaald of tenminste heeft meegedeeld op welke wijze de terugbetaling zal gebeuren ?

Indien dit niet het geval is, werd er dan ook inderdaad gedagvaard ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het lid meedelen dat

er vooreerst een onderscheid moet worden gemaakt tussen de terugvordering van de bouwtoelagen en de terugvordering van de ten onrechte uitbetaalde wedde-toelagen.

Wat de bouwtoelagen betreft moet er vervolgens een onderscheid worden gemaakt tussen de subsidies die toegekend werden en de rentetoelagen.

1. Wat de toegekende bouwtoelage betreft (60 percent van de bouwkost) is het de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs die op autonome wijze beslist over de terugvordering.

Bij aangetekend schrijven van 6 december 1994 deelde de leidend ambtenaar van de DIGO aan de gemeente Voeren mee dat zij 9.621.010 frank diende terug te betalen. Tot op heden betaalde de gemeente Voeren deze toelage niet terug. Wel werd door de gemeente Voeren bij de Raad van State een annulatieberoep ingeleid tegen voormelde beslissing.

De DIGO heeft – in tegenstelling tot wat het lid suggereert – nooit gesteld dat zij zou overgaan tot dwanguitvoering indien de gemeente Voeren binnen de zestig dagen niet terugbetaald heeft. In analoge dossiers werd deze voorwaarde evenmin opgelegd tegenover andere gemeenten.

De leidend ambtenaar van de DIGO deelde mee dat hij aan de raad van bestuur zal voorstellen om te wachten met de invordering tot de Raad van State een uitspraak heeft gedaan. Dit mede om redenen van fair play in de procesinvoering.

De rentetoelagen (40 percent van de bouwkosten) zijn een last uit het verleden. De beslissingsbevoegdheid komt hier de federale minister van Begroting toe. De DIGO is op basis van het samenwerkingsakkoord tussen de staat, de Vlaamse gemeenschap, de Franse gemeenschap en de Duitstalige gemeenschap betreffende het personeel van het Nationaal Waarborgfonds voor Schoolgebouwen, enkel belast met de uitvoering van de genomen beslissing.

Op 9 december 1994 besliste de federale minister van Begroting om de rentetoelagen voor de toekomst stop te zetten en om de rentetoelagen, toegekend sinds september 1992, terug te vorderen (1.264.452 frank). Ook tegen deze beslissing werd door de gemeente Voeren een annulatieberoep ingeleid bij de Raad van State.

2. Wat de terugvordering van weddetoelagen betreft kan ik het volgende meedelen.

Het gemeentebestuur van Voeren werd, met betrekking tot de terugvordering van de bruto-wachtgeldtoelagen van de voormalige gemeentelijke Franstalige lagere en kleuterschool in Voeren, als inrichtende macht in gebreke gesteld om de som van 15.962.537 frank terug te betalen. Hierbij werd tevens voorbehoud gemaakt voor de uitbetaalde wachtgeldtoelagen voor het lopende schooljaar.

Begin februari 1995 had de gemeente Voeren nog niet gereageerd. Er werd door ons een raadsman aangesteld met opdracht tot dagvaarding voor de bevoegde rechtbank van eerste aanleg over te gaan.

Het exploit werd op 7 maart betekend (inleidende zitting op 24 maart 1995).

Door de raadsman van de gemeente Voeren werd op 6 februari 1995 een verzoekschrift tot vernietiging neergelegd ter griffie van de Raad van State. De Vlaamse Gemeenschap werd daarvan in kennis gesteld op 24 maart 1995. Bijgevolg zal een raadsman worden aangesteld om de belangen van de Vlaamse Gemeenschap te verdedigen.

Concluderend kan worden gesteld dat de maatregelen werden genomen die in het antwoord op de actuele vraag van het lid van 12 januari 1995 werden aangekondigd.

Vraag nr. 119
van 24 februari 1995
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Lessen zedenleer – Oudervereniging voor de Moraal

Kinderen van een Vlaams Blok-verkozene volgen in hun school reeds sedert enkele jaren de lessen zedenleer. Begin november ontvingen zij van de betrokken leerkracht een brief die voor hun ouders was bestemd. Hierin werd gevraagd de kinderen 250 frank mee te geven voor een abonnement op het tijdschrift van het Humanistisch Vrijzinnig Vormingswerk Oudervereniging voor de Moraal. De moeder deed het nodige. Groot was echter haar verbazing toen zij enkele dagen later een brief ontving van de lokale afdeling van de Oudervereniging voor de Moraal waarin haar werd meegegeeld dat haar „kandidaatstelling voor het lidmaatschap van deze vereniging” werd geweigerd omdat zij voor het Vlaams Blok militeert.

Uit het aangehaalde geval zou, behoudens misverstand, kunnen blijken dat de Oudervereniging voor de Moraal via de lessen zedenleer onder het mom van abonnementwerving in feite leden recruteert. Vindt de minister dat dit kan in scholen die onder zijn departement ressorteren of erdoor worden gesubsidieerd ?

Uit het aangehaalde geval zou eveneens kunnen blijken dat de Oudervereniging voor de Moraal, die officieel in die onderwijsinstellingen aan het werk is en zich per definitie richt tot alle ouders van de kinderen die zedenleer volgen, in het raam van deze lessen aan politieke discriminatie doet door te weigeren de belangen waar te nemen van ouders met een naar haar mening dissidente politieke opvatting ? Kan zulke discriminatie in de Vlaamse Onderwijsinstellingen ? Het ligt overigens voor de hand dat de kinderen van ouders die zo worden behandeld door de Oudervereniging voor de Moraal niet geneigd zullen zijn veel eerbied op te brengen voor de lessen zedenleer die dan toch door deze oudervereniging worden gepatroneerd.

Leerkrachten zedenleer worden door het departement Onderwijs betaald. Kan dit departement aanvaarden dat de inhoud van hun lessen in feite in het gedrang wordt gebracht door de oudervereniging die rond het betrokken vak werd opgericht ?

Antwoord

1. De door het lid bedoelde vereniging is een privaat-

rechtelijke organisatie, die geen enkele band heeft met het departement Onderwijs en die, conform de grondwettelijke vrijheden, autonoom handelt. Zoals elke andere privaat-vereniging bepaalt ze zelf de criteria om kandidaat-leden al dan niet toe te laten.

2. De lessen niet-confessionele zedenleer, evenals die in een erkende godsdienst of een op die godsdienst berustende zedenleer, vallen overeenkomstig artikel 6 van de wet van 29 mei 1959 (Schoolpactwet) buiten elke inhoudelijke bemoeienis van de Vlaamse regering en van het departement Onderwijs. Luidens het decreet van 1 december 1993 betreffende de inspectie en de begeleiding van de levensbeschouwelijke vakken, zijn uitsluitend de inspecteurs-adviseurs die onder de bevoegdheid vallen van de respectieve verenigingen van erkende (niet-)confessionele gemeenschappen bevoegd om de inhoudelijke verwerking van gegevens en de verwerking binnen de lessen te beoordelen.

3. De vermeende feiten waarop het lid allusie maakt wijzen op generlei wijze op discriminatoire handelingen ten aanzien van de betrokken leerling in casu, die kennelijk de lessen niet-confessionele zedenleer normaal volgt, binnen de context en geëigende beginselen van de moraal die tijdens deze lessen wordt onderwezen, en in overeenstemming met de gedragsverwachtingen tijdens deze lessen.

Het laten volgen van bepaalde lessen, die principieel vrij worden gekozen, laat in hoofde van de betrokken ouders geen rechten noch verplichtingen ontstaan inzake lidmaatschap van verenigingen die zich onder meer actief toeleggen op het ondersteunen van deze lessen. Het feit dat ouders via lessen op school worden geïnformeerd over het bestaan van dergelijke verenigingen, impliceert bijgevolg niet dat zij automatisch toegang zouden hebben tot deze verenigingen.

Vraag nr. 120
van 1 maart 1995
van de heer F. SARENS

Olympische sporters in overheidsdienst – Dienstvrijstelling

In het raam van de voorbereiding van geselecteerde amateur-topsporters op Olympische spelen, wereld- en Europese kampioenschappen, werden reeds eerder maatregelen getroffen die het mogelijk maakten aan zulke sporters in overheidsdienst verlof toe te staan wegens persoonlijke aangelegenheden.

Ik verwijs onder meer naar de omzendbrief nummer 241 van 30 januari 1984 (Belgisch Staatsblad van 18 februari 1984).

Heeft de minister, met name in het vooruitzicht van de Olympische spelen 1996 in Atlanta, reeds gelijkaardige maatregelen overwogen of getroffen ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

De omzendbrief nummer 241 van 30 januari 1984 (Bel-

gisch Staatsblad van 18 februari 1984) aangaande de dienstvrijstelling ten behoeve van onbezoldigde topsporters betreft enkel het openbaar ambt en niet het onderwijs.

Voor de komende Olympische spelen zal ik mijn administratie opdracht geven de zaak te bestuderen en eventueel voorstellen uit te werken.

Vraag nr. 128
van 8 maart 1995
van mevrouw R. VAN CLEWENBERGEN

Opvangverlof – Adoptie buitenlands kind

Ambtenaren die een kind adopteren hebben recht op opvangverlof. In principe gaat dit opvangverlof in ten vroegste op de dag dat het kind daadwerkelijk in het gezin wordt opgenomen. Het bewijs van dit tijdstip moet blijken uit een getuigschrift van domiciliëring, uitgereikt door het gemeentebestuur.

Wanneer men een vreemd kindje adopteert, moet men echter vaak voorafgaand aan de adoptie – bepaalde administratieve formaliteiten vervullen in het land van herkomst.

Het onderwijspersoneel kan in dit geval aanspraak maken op opvangverlof. Dit staat in artikel 5 paragraaf 2 van het besluit van de Vlaamse regering betreffende het opvangverlof voor de personeelsleden van het onderwijs en de PMS-centra met het oog op adoptie of pleegvoogdij : in afwijking van paragraaf 1 kan het opvangverlof ook ingaan op de dag van de afreis van het personeelslid naar het buitenland, op voorwaarde dat bij de terugkeer in België de adoptie tot stand is gekomen.

Geldt deze afwijking enkel in de onderwijssector, of kunnen ook andere ambtenaren die onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap ressorteren hierop aanspraak maken ?

Zo ja, welke categorieën ? Zo neen, waarom hebben andere ambtenaren geen recht op dergelijke regeling ? Welke andere regeling is dan op hen van toepassing voor het geval zij in het buitenland verblijven wegens het vervullen van administratieve formaliteiten in verband met een adoptie ?

Zou het niet opportuun zijn bovenvermelde afwijking op alle Vlaamse ambtenaren toepasselijk te maken ?

Antwoord

Voor de ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is het opvangverlof met het oog op adoptie of pleegvoogdij geregeld door de artikelen XI 18, 19 en 20 van het Vlaams personeelsstatuut (besluit van de Vlaamse regering van 24 november 1993 houdende organisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de regeling van de rechtspositie van het personeel).

De ambtenaar (alook de stagiair en het contractueel personeelslid) krijgt op zijn aanvraag een opvangverlof wanneer een kind beneden tien jaar in zijn gezin wordt

opgenomen met het oog op adoptie of pleegvoogdij. Het verlof bedraagt ten hoogste zes of ten hoogste vier weken naargelang het opgenomen kind de leeftijd van drie jaar nog niet of al wel bereikt heeft. De maximumduur van het opvangverlof wordt verdubbeld wanneer het opgenomen kind mindervalide is en aan de voorwaarden voldoet om kinderbijslag te genieten overeenkomstig artikel 47 van de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag van de loonarbeiders of artikel 26 van het koninklijk besluit van 8 april 1976 houdende regeling van de gezinsbijslag, ten voordele van de zelfstandigen. Indien slechts één van de samenwonende partners adopteert, kan alleen die persoon het verlof genieten. Indien beide adoptanten personeelslid van het ministerie zijn, krijgen ze beiden het opvangverlof. Dit verlof wordt gelijkgesteld met een periode van dienstactiviteit.

Op het personeel van de Vlaamse wetenschappelijke instellingen en van de meeste Vlaamse openbare instellingen is nog steeds het koninklijk besluit van 1 juni 1964 van toepassing betreffende sommige verloven toegestaan aan personeelsleden van de rijksbesturen en betreffende de afwezigheden wegens persoonlijke aan gelegenheid, in afwachting van een nieuw personeelsstatuut analoog met het Vlaams personeelsstatuut.

Het opvangverlof is bedoeld om de opvang in het gezin van de ambtenaar van het kind dat wordt geadopteerd te vergemakkelijken. Bijgevolg neemt het opvangverlof pas een aanvang de dag waarop het kind in het gezin wordt opgenomen.

Voor het vervullen van de voorafgaande administratieve formaliteiten in binnen- of buitenland kan het personeelslid een beroep doen op het jaarlijks vakantieverlof of op het gecontingenteerd verlof (20 werkdagen ; niet bezoldigd). Een afwijkende regeling met het oog op adoptie van een buitenlands kindje zoals voor het Vlaams onderwijspersoneel, vereist een wijziging van het Vlaams personeelsstatuut en wordt vooralsnog niet in het vooruitzicht gesteld.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
 BUITENLANDSE HANDEL EN
 STAATSHERVORMING

Vraag nr. 63
van 7 februari 1995
van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN

Restauratie Munthuis Tongeren – Stand van zaken

Tongeren heeft veel historische en waardevolle gebouwen. Het munthuis is er één van. Voor de restauratie werd een dossier ingediend, waarvoor de minister subsidies toekende.

Graag had ik het bedrag van de subsidies gekend, alsook de stand van dit dossier.

Antwoord

Bij besluit van 23 maart 1994 heb ik een restauratiepre-

mie verleend ten bedrage van 6.045.735 frank (aandeel Vlaams Gewest). Dit besluit verleende tevens de machtiging om tot aanbesteding over te gaan.

Na ontvangst van het aanbestedingsdossier wordt door mijn diensten een voorstel overgemaakt tot aanpassing van het premiebedrag. In elk geval kan de premie slechts met maximaal 10 percent aangepast worden. Tot op heden werden mijn diensten evenwel nog niet van dit aanbestedingsdossier in het bezit gesteld.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 27

van 16 januari 1995

van de heer X. BUISSERET

Volwassen gehandicapten – Opvangmogelijkheden

In heel Vlaanderen is er een schreeuwend tekort aan opvangmogelijkheden voor volwassen gehandicapten. Volgens persberichten bestaan er zeer lange wachtlijsten.

1. Hoeveel volwassen gehandicapten staan er (eventueel uitgesplitst per provincie) op een wachtlijst voor opname in een instelling ?
2. Hoeveel tijd verloopt er gemiddeld tussen de aanvraag (plaatsing op een lijst) en de opname in een verzorgingsinstelling ? Zijn er significante verschillen tussen de provincies ?
3. Welke maatregelen heeft de minister genomen om de opvangmogelijkheden voor volwassen gehandicapten te verbeteren ? Welk bedrag werd hiervoor uitgetrokken ? Hoeveel extra opvangplaatsen zullen daarmee worden gecreëerd ? Hoeveel extra personeelsleden zal er worden aangeworven ?
4. Zijn er financiële of andere tegemoetkomingen voorzien voor thuisverzorging van volwassen gehandicapten ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het lid mededelen dat verschillende provincies momenteel een centrale wachtlijst opzetten of reeds hebben opgezet.

Deze centrale wachtlijst is een samenwerkingsakkoord tussen de verschillende voorzieningen uit de sector om overeenkomstig doelgroepafbakening, regioafbakening en crisissituaties, een prioriteitenlijst voor opname van personen met een handicap aan te leggen.

De centrale wachtlijsten functioneren meestal onder stimuli van de provinciale overheden en worden opgesteld aan de hand van concrete aanvragen tot opname in de verschillende voorzieningen.

De Provinciale Evaluatiecommissie (PEC) is het officieel orgaan in elke provincie die de aanvragen om

inschrijving en om het verkrijgen van bijstand tot sociale integratie onderzoekt, in uitvoering van artikel 40 van het decreet van 27 juni 1990 houdende de oprichting van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap. Met andere woorden de centrale wachtlijst is geen officiële registratie van vragen om opname, maar veeleer een meetinstrument naar de behoeften op lange termijn en het aanbod van opvang binnen de provincie en een hulpmiddel om vraag en aanbod op elkaar af te stemmen.

Momenteel zijn er meer dan 1.200 aanvragen om plaatsing op de centrale wachtlijst bekend. Deze stemmen echter niet overeen met de aanvragen om inschrijving in de Provinciale Evaluatiecommissie.

De verdeling per provincie is als volgt :

Antwerpen	702
Oost-Vlaanderen	221
West-Vlaanderen	geen gegevens beschikbaar
Limburg	geen gegevens beschikbaar
Vlaams-Brabant	280

Wat de tijdsduur betreft tussen enerzijds de vraag om inschrijving op de centrale wachtlijst en anderzijds de effectieve opname in een verzorgingsinstelling, is het mij onmogelijk een juist antwoord te verstrekken. Wel blijkt dat sommige vragen tot inschrijving vaak op lange termijn worden gepland en dat de nood tot opname helemaal niet acuut is.

De wachttijd varieert van 1 maand tot enkele jaren, afhankelijk van de gestelde prioriteiten en beleidsopaties (zowel naar investeringen, doelgroepen als regio's), en van de behoeften van de aanvrager. Deze kan zich inderdaad reeds inschrijven op de wachtlijst wanneer een opname in de verre toekomst te voorzien is, maar nog niet op korte termijn moet gerealiseerd worden. Soms komt het ook voor dat acute opnamen niet kunnen worden gerealiseerd, niettegenstaande toch plaatsen beschikbaar zijn. Of de betrokkenen zijn geïnteresseerd in een andere instelling, of de instelling reserveert haar plaats van personen uit de regio.

Om de opvangmogelijkheden voor volwassen gehandicapten te verbeteren werd er door de raad van bestuur van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap beslist om voor de periode 1994-1995-1996 in een extra van 600 bedden te voorzien, gekoppeld aan een personeelsuitbreiding met 520 eenheden (200 in 1994, 120 in 1995 en 200 in 1996).

Voor het jaar 1994 zijn er effectief 192 bedden en plaatsen bijgekomen en werd een uitbreiding van de personeelsformatie met 118,75 eenheden goedgekeurd.

Voor de investeringen werd voor 1994 886.094.571 frank vastgelegd. Voor de periode 1995-1996 is er voor de zorgsector nogmaals in een krediet van 623 miljoen frank voorzien.

Voor thuisverzorging van volwassen gehandicapten zijn er geen nieuwe of andere financiële maatregelen genomen door de raad van bestuur van het Vlaams fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap naast de reeds erkende er gesubsidieerde thuisbegeleidingsdiensten. Deze diensten geven zowel opvoedingsbijstand aan gezinnen met een gehandicapt kind als aan gezinnen met een gehandicapte volwassene. In

de begroting van 1993 werd nog een budget van 18,2 miljoen frank uitgetrokken voor uitbreiding van de zestien diensten met 1 personeelslid per dienst.

Vraag nr. 40
van 14 februari 1995
van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN

Buitenschoolse kinderopvang – Weerwerkers

Personen met een eerder lage beroepskwalificatie (kinderverzorging, gezins- en sanitaire hulp, verpleegassistent(e), opvoed(st) . . .) hebben een opleiding gehad die kan voorbereiden op (voor- en naschoolse) kinderopvang.

Graag had ik van de minister vernomen of zij het niet zinvol vindt deze mensen voorrang te geven bij de tewerkstelling van weerwerkers in kinderopvangprojecten.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Peeters: Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

Antwoord

Een weerwerker die tewerkgesteld is in een project van buitenschoolse kinderopvang moet geslaagd zijn voor een opleiding die verzorgd wordt door het Vlaams Comité voor de Opvoeding van het Jonge Kind of de Vlaamse Dienst voor Kinderopvang, in opdracht van VDAB-Weerwerk.

Uiteindelijk beslissen de organiserende besturen van buitenschoolse kinderopvangprojecten wie zij in dienst nemen. Het lijkt mij niet aangewezen het lokale tewerkstellingsbeleid, wat de concrete aanwerving van individuen betreft, verder te reglementeren dan vandaag het geval is.

Inzake kinderopvangprojecten in het algemeen, ruimer dan enkel de buitenschoolse kinderopvang, moet ik vermelden dat daar specifieke diplomaveisten gelden die een opleiding in voor- en naschoolse kinderopvang overstijgen.

Vraag nr. 41
van 14 februari 1995
van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN

Buitenschoolse kinderopvang – PWA'ers

In sommige uitgestrekte gemeenten wordt de buitenschoolse kinderopvang geregeld via de PWA's.

Zo moeten de kinderen geen uren in de bus zitten voor ze in de centrale kinderopvang aangekomen zijn. Los van de vraag of PWA'ers de noodzakelijke kinderopvang moeten uitvoeren, rijst hier een praktisch probleem. In deze erkende projecten wordt men nu meestal tewerkgesteld via de weerwerkactie. Deze personen krijgen een gewaardeerde bijkomende opleiding. De mensen die via de PWA-regeling tewerkgesteld zijn, kunnen deze opleiding echter niet volgen.

Kan de minister geen regeling uitwerken zodat ook

PWA'ers toegang krijgen tot deze opleiding, wat uiteindelijk toch de kwaliteit van het werk ten goede zou komen ?

N.B. : Deze vraag werd ook gesteld aan de heer L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden.

Antwoord

Vermelde vraag is in essentie een vraag tot het creëren van een structureel kanaal dat het toetreden vanuit de PWA-regeling tot de buitenschoolse opvangsector mogelijk maakt.

In deze context wil ik twee bedenkingen maken.

Een weerwerker die tewerkgesteld is in een project van buitenschoolse kinderopvang moet geslaagd zijn voor een opleiding die verzorgd wordt door het Vlaamse Comité voor de Opvoeding van het Jonge Kind of de Vlaamse Dienst voor Kinderopvang, in opdracht van VDAB-Weerwerk.

Daarnaast is het essentieel te wijzen op de filosofie die de Vlaamse regering met betrekking tot de buitenschoolse opvangsector huldigt. De beleidsnota die de Vlaamse regering op 16 maart 1994 goedkeurde beoogt duidelijk het uitwerken van een globaal concept, zowel kwalitatief als administratief, waarbinnen een specifieke regelgeving voor initiatieven voor buitenschoolse opvang kan passen. Deze globale optie is onder meer gegroeid vanuit het besef dat de bestaande situatie, zowel naar middelen als naar inhoud, een al te versnipperd karakter vertoont.

Concreet werd, gevolggend aan de vermelde beleidsnota, een Kwaliteitscommissie Buitenschoolse Opvang geïnstalleerd die tot opdracht heeft zowel kwaliteitscriteria als een administratieve erkenningsprocedure voor initiatieven voor buitenschoolse opvang voor te bereiden. Het ziet er naar uit dat op relatief korte termijn een concreet advies ter zake mag worden verwacht.

Het creëren van een kanaal dat PWA'ers toegang geeft tot de initiatieven inzake buitenschoolse opvang, zou mijns inziens haaks staan op het streven naar een specifiek kader op Vlaams niveau. Het creëren van een dergelijke structuur zou immers de versnippering die de buitenschoolse opvangsector toch al kenmerkt, doen toenemen. Om deze reden dienen duidelijke afspraken over „wie doet wat” te worden gemaakt binnen het lokaal overleg dat naar aanleiding van het jeugdwerk en de buitenschoolse opvang moet worden georganiseerd.

Vraag nr. 43
van 15 februari 1995
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Openbare en privé-rusthuizen – Dagprijs en OCMW-steun

Verschillende bronnen wijzen op de grote verschillen tussen de dagprijs die bejaarden moeten betalen in OCMW-rusthuizen en in privé-instellingen.

1. Hoe groot zijn de verschillen tussen de dagprijzen in OCMW-rusthuizen en in privé-instellingen ?

Zijn er daarbij ook regionale verschillen vast te stellen, bijvoorbeeld tussen de verschillende Vlaamse provincies

2. Moeten de bejaarden buiten de dagprijs nog andere kosten betalen en zo ja, welke ?
3. Kan de minister aangeven hoeveel bejaarden die in rusthuizen verblijven OCMW-steun genieten om hun verblijfkosten te betalen ? Bestaan daar ramingen of eventueel exacte gegevens over ?

Antwoord

De informatie die ik het lid kan mededelen is afkomstig van het jaarverslag 1993 van de Gemengde Commissie Rusthuizen – Rust- en Verzorgingstehuizen. Hierin werden de gegevens verwerkt over 71 rust- en verzorgingstehuizen in Vlaanderen.

1. De gemiddelde dagprijs voor een éénpersoonskamer in een rusthuis bedraagt 1.158 frank (34.740 frank/maand). Dit betekent een stijging van 100 frank per dag in vergelijking met 1991 en een status quo in vergelijking met 1992. Als bodemprijs werd 810 frank per dag (24.300 frank/maand) genoteerd en als plafondprijs 1.800 frank (54.000 frank/maand).

De gemiddelde dagprijs in een openbaar rusthuis bedraagt 1.086 frank en in een vzw-rusthuis is dit 1.213 frank.

Volgens ramingen van het ministerie van Economische Zaken die betrekking hebben op het eerste semester 1994, bedraagt de gemiddelde dagprijs in de provincie West-Vlaanderen 1.372 frank, Antwerpen 1.326 frank, Brabant 1.157 frank, Limburg 1.151 frank en Oost-Vlaanderen 1.134 frank.

2. Naast deze dagprijzen worden er vaak nog supplementen aangerekend. Dokterskosten en geneesmiddelen vallen bijna altijd buiten de dagprijs. Voor TV op de kamer wordt een vergoeding gevraagd die kan variëren tussen de 100 en 500 frank per maand. Voor een koelkast tussen de 150 en 300 frank en voor telefoonaansluiting ongeveer 200 frank per maand. Daarbovenop kan nog een bijdrage worden gevraagd voor het gebruik van incontinentiemateriaal en de persoonlijke was.

Gemiddeld wordt er per maand bovenop de dagprijs 868 frank supplement gevraagd in een openbaar rusthuis met een maximum van 1.500 frank. In een vzw-rusthuis wordt er gemiddeld 1.189 frank aan supplementen gevraagd per maand met een maximum van 1.989 frank.

3. 31 procent van de rusthuisbewoners ontvangt OCMW-steun. Voor de openbare rusthuizen loopt dit aantal op tot 40,9 procent en in de vzw-rusthuizen is dit 21,4 procent. Rekening houdend met ongeveer 20.700 verblijfseenheden in OCMW-rusthuizen en 22.700 in vzw-rusthuizen op 1 januari 1995, kan het aantal worden geschat op respectievelijk 8.466 en 4.857. Uit de studie uit 1990 over het werkjaar 1988 door het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudien bleek dat 22 procent van de bewoners in de particuliere sector eveneens een beroep

deden op OCMW-steun. Rekening houdend met 6.000 verblijfseenheden in deze sector komen we aan 1.320 ouderen. Dit brengt ons tot een globale raming van 14.643 residenten die in min of meerdere mate een beroep moeten doen op OCMW-steun om de maandelijkse rusthuisfactuur te betalen. Vergelijkingen tussen de jaren 1988 tot 1993 geven zeer stabiele cijfers op dit vlak. Procentueel blijft het aantal rusthuisbewoners dat OCMW-hulp nodig heeft om zijn dagprijs te betalen gelijk.

Ten slotte wens ik het lid mee te delen dat de goedkeuring van de dagprijs tot de bevoegdheden behoort van het ministerie van Economische Zaken. Het ministerieel besluit van 20 april 1993 houdende bijzondere bepalingen inzake prijzen regelt deze aangelegenheid (Belgisch Staatsblad van 28 april 1993). Mij is meegedeeld dat men gestart is met de geautomatiseerde gegevensverwerking. Dit zou het moeten mogelijk maken de prijsevoluties in de rusthuizen op de voet te volgen.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING

VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 82
van 2 maart 1995
van de heer J. GABRIELS

Vlaamse Judofederatie – Regeringssubsidies

Op 27 december 1993 werd een overeenkomst gesloten tussen het Vlaams Gewest en de Vlaamse Judofederatie (VJF), waarbij de minister-president en minister Sauwens zich namens het Vlaams Gewest ertoe verbonden vijf miljoen frank bij te dragen voor de promotie en de organisatie van het Vlaamse judoteam, een team van een tiental topjudoka's.

Volgende "diensten" moesten door het Vlaamse judoteam namens de VJF aan het Vlaams Gewest worden geleverd :

- a) de naambekendheid van Vlaanderen internationaal versterken ;
- b) onthaalfaciliteiten voor Vlaamse exporteurs organiseren op judoturnoaien ;
- c) diverse Vlaamse officiële instanties opvangen op internationale tornooien ;
- d) drie interlands organiseren ;
- e) de trofee van Vlaanderen organiseren.

In verband hiermee kreeg ik graag antwoord op volgende vragen.

1. Kan de minister-president verklaren in welke zin de activiteiten a) en e) kunnen worden beschouwd als "levering van diensten aan de overheid" (zie overeenkomst) ; zijn het niet eerder activiteiten die de overheid wenst aan te moedigen met subsidies ?
2. Is het op die wijze verlenen van extra steun aan de VJF niet in strijd met het koninklijk besluit van 28 april 1965 inzake regeling van de toekenning van subsidies voor activiteiten die de propaganda voor lichamelijke opvoeding en sport dienen ? Volgens dit koninklijk besluit moeten de activiteiten d) en e) immers door BLOSO (Commissariaat-generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie) worden gesubsidieerd. Is er hier dan ook geen sprake van aantasting van het gelijkheidsbeginsel ?
3. Uit artikel 10 van de cultuurpactwet volgt dat de regering geen bevoegdheid heeft om bijkomende subsidies te verlenen in een door de decreetgever geregelde materie. De lichamelijke opvoeding, de sport en het openluchtlevens behoren tot de toepassingsfeer van die wet van 16 juli 1973 waarbij de ideologische en filosofische strekkingen worden gewaarborgd. Het verlenen van subsidies naast de gereguleerde subsidies behoort in de culturele sector tot de bevoegdheden van de Raad. Heeft de Vlaamse regering bijgevolg haar bevoegdheid niet overschreden ?
4. Waarom wordt de steun voor het Vlaamse judoteam niet uitgekeerd door BLOSO en/of de VDBH (Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel) ? Deze instellingen krijgen immers dotaties om hun statutaire opdracht uit te voeren : organisatie van interlands (d) kan door BLOSO en de opvang van exporteurs op internationale wedstrijden (b) kan door de VDBH worden bekostigd.
5. Vergroot de Vlaamse regering door deze manier van werken ook niet het risico op dubbele subsidiëring ?
6. Werden er met een deel van bovenvermelde vijf miljoen frank ook subsidies voor algemene werkingskosten en commissielonen voor tussenpersonen uitbetaald ? Zo ja, waarom werden die dan niet vermeld in de overeenkomst ?

Vraag nr. 83
van 2 maart 1995
van de heer R. VAN HOOLAND

Wetenschappelijk onderzoek nijverheid en landbouw – Overdracht federale specialisatiebeurzen

Naar aanleiding van de intenties van de federale overheid om het IWONL (Instituut tot aanmoediging van het wetenschappelijk onderzoek in nijverheid en landbouw) uiterlijk tegen 30 september 1994 te ontbinden, besliste de Vlaamse regering de specialisatiebeurzen voor doctorandi van het IWONL over te dragen naar het IWT (Vlaams instituut voor de bevordering van het wetenschappelijk technologisch onderzoek in de industrie).

Voor 1994 was daarvoor een budget uitgetrokken van 310 miljoen frank.

1. Wat is de regeling inzake de ontbinding van het IWONL ?
2. Hoeveel frank van het budget van 310 miljoen is er effectief gebruikt, voor hoeveel doctorandi en voor welke specialisatie, in welke centra, universiteiten of andere ?
3. Wat is het saldo voor 1994 en wat is de bestemming ervan ?

Vraag nr. 84
van 3 maart 1995
van mevrouw A. GIJSBRECHTS-HORCKMANS

Wetenschappelijk onderzoek multiple sclerose – Overzicht

Multiple sclerose (MS) is een verschrikkelijke ziekte die met alle middelen moet worden bestreden.

In de afgelopen jaren werden herhaaldelijk door verenigingen, individuen en door de media campagnes opgezet teneinde geld in te zamelen voor het wetenschappelijk onderzoek in verband met MS en hulp aan zieke personen.

Sindsdien is het relatief stil geworden rond MS. De kredieten werden zeer sterk verspreid. Het is derhalve bijzonder moeilijk om uit te vissen welke specifieke onderzoeken nu in Vlaanderen zijn gebeurd of nog worden doorgevoerd en met welke middelen.

Graag had ik dan ook van de minister-president vernomen hoeveel kredieten er specifiek aan het MS-onderzoek worden besteed in Vlaanderen.

Daarenboven zou ik ook graag vernemen welke universiteiten, instellingen en centra MS onderzoek verrichten.

Vraag nr. 85
van 8 maart 1995
van de heer H. VAN DIENDEREN

Informatiemaatschappij – G7-top en Vlaanderen

Vrijdag 24 februari 1995 heeft de G7 een top gehouden over de informatiemaatschappij. Dit thema is van het hoogste belang, ook voor de Vlaamse samenleving.

1. Hoe is de Vlaamse regering via de Europese Unie betrokken geweest bij de voorbereiding van de G7 ?
2. Moet de Vlaamse regering geen maatschappelijk debat lanceren over de informatiemaatschappij ?
3. Heeft de Europese Unie op de G7 de aanmoediging van Europese audiovisuele producten gevraagd ?
4. Welke strategie heeft de Vlaamse regering ontwikkeld om het verlies aan jobs als gevolg van de informatiemaatschappij te compenseren ?
5. Hoe gebruikt de Vlaamse regering de nieuwe informatietechnieken om de democratie te verdiepen (regeringsdocumenten te raadplegen op terminals in openbare bibliotheken) ?

6. Welke maatregelen heeft de Vlaamse regering genomen om de kloof tussen informatie-rijken en informatie-armen te dichten ?
7. Hoe garandeert de Vlaamse regering een lage drempel (qua kostprijs en gebruiksvriendelijkheid) voor de informatiemaatschappij ?

Vraag nr. 86
van 9 maart 1995
van de heer L. APPELTANS

Grinddecreet - ' Herstructureringsmaatschappijen

In het grinddecreet van 14 juli 1993 wordt bepaald dat de quota voor de grindmaatschappijen worden bepaald aan de hand van de produktie van de laatste 15 jaren.

Daarnaast is in het decreet bepaald dat de IML zal instaan voor de herstructurering. Maar ook de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) kan volgens het decreet van 21 december 1988 opdracht krijgen om herstructureringen in de grindwinningsgebieden uit te voeren.

1. Kan de minister aangeven hoeveel grind er in het Limburgse Maasland en het Kempische Plateau werd gewonnen in de periode 1978-1993 ?
2. Welke instelling zal de herstructurering dienen uit te voeren ? Zal dit uitsluitend behoren tot de taakstelling van de IML of zal ook de VLM een bepaalde taak toebedeeld krijgen ?

Vraag nr. 87
van 9 maart 1995
van de heer L. APPELTANS

Grinddecreet - Herstructureringsplan

Onlangs werd het grindcomité (Belgisch Staatsblad van 26 november 1994) overeenkomstig het grinddecreet (Belgisch Staatsblad van 14 oktober 1993) operationeel. Dit grindcomité heeft onder andere als opdracht :

- het adviseren over het beheer van het grindfonds ;
- de coördinatie van het toezicht op de activiteiten van het grindfonds ;
- het verlenen van advies aan de Vlaamse regering bij de beslissingen van de subcomités ;
- de ontwikkeling en voortdurende actualisering van een globaal en coherent beleidsplan.

In het grinddecreet is er echter geen sprake van de grindproblematiek in het verleden, er wordt geen link gelegd tussen de problematiek uit het verleden en de werking of de oplossingen naar de toekomst. Dit heeft implicaties naar zowel het financieel beleid als naar de globale ruimtelijke impact en de realisatie van de nabestemmingen van de ontgonnen en eventueel nog te ontginnen gebieden.

Om een degelijke en globale ruimtelijke herstructurering door te voeren, zouden een aantal opties moeten worden genomen waarin zowel de oude ontgrindingsgebieden als de nieuwe zones worden betrokken. Dit eventueel via het globaal herstructureringsplan. Een

herstructureringsplan voor de nieuwe grindwinnings is reeds opgenomen in het decreet.

Wie moet instaan voor de herstructurering van de oude grindputten ?

Wordt hiervoor ook een herstructureringsplan opgesteld ?

Indien een herstructureringsplan voor de oude putten moet worden opgesteld welke administratieve procedure wordt dan gevolgd ?

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 221
van 7 maart 1995
van de heer J. DE MOL

Fietspaden - Overzicht 1991-1995

Bij herhaling stelde de minister dat er sinds 1993 weliswaar minder geld wordt uitgetrokken voor het fietspadenprogramma van het Vlaams Gewest (artikel 73.28, aangevuld met het VIF), maar dat er sindsdien jaarlijks meer kilometers fietspad worden aangelegd. Een verklaring voor deze contradictie zou kunnen zijn dat de kostprijs sterk verschilt naar gelang van de aard van het aangelegde fietspad.

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal kilometers aangelegde fietspaden in de periode 1991-1995, waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen aanliggende fietspaden, vrijliggende fietspaden en fietspaden in eigen bedding ? Wat zijn de corresponderende investeringsbedragen ?
2. Kan de minister een overzicht geven van het aantal kilometers aangelegde fietspaden in de periode 1991-1995, waarin onderscheid wordt gemaakt tussen fietspaden langs bestaande gewestwegen, fietspaden langs nieuw aangelegde tracés en fietspaden in eigen bedding volgens een onafhankelijk tracé ? Wat zijn de corresponderende investeringsbedragen ?
3. Werden bij de berekening van het aantal kilometers fietspaden, fietspaden die langs elke zijde van de weg worden aangelegd, dubbel geteld ?
4. Kan de minister een verklaring geven voor het feit dat onder zijn bestuur meer kilometers fietspad kunnen worden aangelegd met minder financiële middelen ?

Vraag nr. 223
van 7 maart 1995
van de heer L. BARBE

Kruispunt Den Doorn Ninove - Rotonde

Het kruispunt Den Doorn (N28/N205) in Ninove is één

van de gevaarlijkste kruispunten van het arrondissement Aalst. Er zijn plannen om een rotonde aan te leggen. Het gaat hier om een zeer complex kruispunt, dat op de top van een helling ligt zodat de chauffeurs die vanuit richting Halle komen maar op het laatste moment de rotonde zullen opmerken. Bovendien maken ook veel fietsers en voetgangers gebruik van het kruispunt.

In dat verband wil ik ook verwijzen naar de rotonde op het kruispunt N45/N460 in Aalst, waar na de openstelling van het **kruispunt** verschillende verkeersongelukken gebeurden wat heel wat extra maatregelen noodzakelijk maakte (plaatsen van paal- en grondreflectoren, plaatsen van optimale verlichting met kleurverschil, opvallende groenaanleg op de middenberm enzovoort).

Er was gezegd dat men vóór de aanleg van de rotonde op kruispunt Den Doorn de rotonde op het kruispunt N45/N60 in Aalst zou evalueren.

1. Werd het kruispunt van de N45/N60 in Aalst reeds geëvalueerd? Wat zijn daar de belangrijkste resultaten van?
2. In welke mate wordt met deze resultaten rekening gehouden bij het eindontwerp van de rotonde op kruispunt Den Doorn?
3. In welke mate werd bij het eindontwerp rekening gehouden met het advies van de gemeente Ninove en eventueel van andere betrokken partijen?
4. Op welke manier wordt in het ontwerp aandacht besteed aan de veiligheid van fietsers en voetgangers?
5. Wat is de timing van dit project?
6. Kan, naar analogie met de werken aan het kruispunt van de N45/N60 in Aalst, fluisterasfalt worden aangebracht over een strook van de N28 richting Aalst, omdat daar dwarsgegroeide cementbeton ligt die voor veel lawaaihinder zorgt in de buurt?

Vraag nr. 224
van 7 maart 1995
van de heer L. BARBE

Klaverblad E17/N60 Sint-Niklaas – Veiligheid

Men meldt me dat het klaverblad E17/N60 in Sint-Niklaas bijzonder onveilig is. Meer bepaald zouden er op de oprit richting Gent de laatste jaren drie dodelijke ongevallen zijn gebeurd, dit wellicht ten gevolge van aquaplaning (ter hoogte van verlichtingspaal 77 F 43).

1. Kan de minister mij meedelen hoeveel verkeersongevallen er de laatste drie jaar op dit klaverblad gebeurden? (graag gegevens per jaar met vermelding van aantal doden, gewonden en zwaar gewonden)
2. Wat was de oorzaak van deze ongelukken?
3. Welke maatregelen heeft de minister genomen om de verkeersveiligheid daar te bevorderen?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELENHEDEN

Vraag nr. 98
van 8 maart 1995
van de heer W. VERREYCKEN

Voeren – Toerisme en openbaar vervoer

In Voeren is een zeer actieve VVV gevestigd, die vorig jaar nog prat kon gaan op een groei van de toeristische nijverheid van om en bij de 20 procent.

Door deze WV worden ook heel wat brochures met onder meer volledig uitgestippelde wandelroutes uitgegeven. Deze VVV wordt erkend door het Provinciaal Centrum voor Toerisme Limburg en door het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme. Zij ontvangt echter van de gemeente Voeren geen enkele medewerking, geen enkele financiële of logistieke steun. De gemeente onderhoudt enkel de Waalse toeristische dienst Trois Frontières die haast geen enkele activiteit kan voorleggen. Ook de wandelwegen uitgestippeld door de VVV worden niet opgenomen in de folders van de GR-infrastructuur alhoewel de Herve-route probleemloos een aansluiting zou kunnen vinden in de Voerstreek.

Hoogst ergerlijk is verder dat deze toeristisch zeer attractieve streek niet kan worden bereikt met het openbaar vervoer. Noch tijdens de vakanties, noch tijdens het weekeinde is Voeren vanuit Vlaanderen bereikbaar, wat een echte handicap betekent voor het groeiende toerisme. Ondertussen worden de taalwetten helemaal niet toegepast op de bussen van TEC, de Waalse tegenhanger van De Lijn, die in Voeren wel regelmatig transport verzekeren.

Het lijkt mij noodzakelijk dat de ongesubsidieerde inzet van de Voerense VVV tenminste wordt ondersteund door Vlaamse gezagsdragers.

Graag verneem ik dan ook van de minister welke stappen hij heeft gezet om te overleggen met zijn collega die enige bevoegdheid over De Lijn kan uitoefenen, teneinde het openbaar vervoer naar Voeren mogelijk te maken, ook tijdens de vakanties, ook tijdens de weekeinden.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 121
van 1 maart 1995
van de heer E. BEYSEN

Controle op afwezigheid wegens ziekte in het onderwijs – Wijziging reglementering

Op 25 januari laatstleden keurde de Vlaamse regering een wijziging van de reglementering betreffende de controle op afwezigheid wegens ziekte in het onderwijs definitief goed.

Van de minister had ik graag vernomen waarin deze wijziging precies bestaat.

Vraag nr. 122
van 3 maart 1995
van de heer L. STANDAERT

Lokale raden en hun leden – Rechtspersoonlijkheid en individuele aansprakelijkheid

Een recente rechterlijke uitspraak (rechtbank eerste aanleg Kortrijk, 6 december 1994), heeft voor heel wat beroering gezorgd bij lokale raden en raden van bestuur van het gemeenschapsonderwijs.

Naar aanleiding daarvan zou het wellicht nuttig zijn dat de minister verduidelijkt hoe rechtspersoonlijkheid en individuele aansprakelijkheid van respectievelijk lokale raden en hun leden zijn geregeld.

Zo werd tot nu toe aangenomen dat alleen de centrale raad van het gemeenschapsonderwijs verantwoordelijk kon zijn. Nu een lokale raad werd veroordeeld rijst de vraag of ook lokale organen rechtspersoonlijkheid hebben.

Zo rijst bijvoorbeeld ook de vraag of individuele leden van lokale schoolraden en raden van bestuur kunnen worden aangesproken door benadeelden van beslissingen van deze raden (in het bovenvermelde geval werd de gedagvaarde voorzitter van een lokale raad bijvoorbeeld zelf niet veroordeeld).

Kan de minister de principes ter zake bondig uiteenzetten ?

Vraag nr. 124
van 7 maart 1995
van de heer H. DE CROO

Voeren – Nationaliteit leerlingen

Sinds geruime tijd doen geruchten de ronde dat de leerlingen in Voeren niet steeds de Belgische nationaliteit hebben. In het bijzonder wordt vaak opgemerkt dat in het deeltijds kunstonderwijs van de Vlaamse Gemeenschap vele leerlingen de Nederlandse nationaliteit hebben.

1. Kan de minister dit bevestigen ? Heeft hij een duidelijk overzicht van de situatie ?
2. Kan hij meedelen hoe de situatie is in het vrije net ?
3. Zijn er ook Franstalige leerlingen ingeschreven ?
4. Vindt de minister het al dan niet nodig maatregelen te treffen om deze toestand te veranderen ?

Vraag nr. 125
van 8 maart 1995
van de heer L. STANDAERT

Argo en lorgo – Verantwoordelijkheid

Recente rechterlijke uitspraken hebben vragen doen rijzen inzake verdeling van verantwoordelijkheid tussen enerzijds de centrale raad en anderzijds de lokale

raden en raden van bestuur van het gemeenschapsonderwijs.

Naar aanleiding daarvan is het wellicht nuttig dat de minister verduidelijkt in hoeverre een lokale raad zelf moet instaan voor het betalen van gerechtskosten en schadevergoedingen in geval hij wordt veroordeeld voor een foute beslissing in een materie die tot zijn bevoegdheid behoort.

Kan de minister tevens bondig en in algemene zin de onderlinge verantwoordelijkheden en de praktische consequenties schetsen met betrekking tot lokale raden en centrale raad voor het geval een lokale raad wordt veroordeeld ?

Vraag nr. 126
van 8 maart 1995
van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN

Leerkrachten – Bedrijfsstage

Leerkrachten kunnen een stage in een bedrijf doorlopen, om zo hun kennis te toetsen aan de bedrijfspraktijk.

Graag had ik van de minister vernomen

- hoeveel leerkrachten dit deden in 1991-1992-1993-1994 ;
- welke vakbekwaamheid deze leerkrachten hadden ;
- hoeveel van deze leerkrachten, en met welke vakbekwaamheden, op reffectatie stonden ?

Vraag nr. 127
van 8 maart 1995
van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN

Politiek verlof onderwijs – Stand van zaken

Politiek verlof in het onderwijs om een mandaat op te nemen, bijvoorbeeld van parlementslid, is sinds een tweetal jaren principieel mogelijk.

De concrete uitwerking zou volgen en zelfs gelden met terugwerkende kracht.

Mag ik de minister vragen naar de huidige stand van zaken ?

Vraag nr. 129
van 8 maart 1995
van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN

Tewerkstelling werkloze leraars – Welzijnszorg

In de gezondheidszorg, de bejaardenzorg, de gehandicaptenzorg, de bijzondere jeugdbijstand en de kinderdagverblijven staan er verschillende soorten functies open voor werkloze leraars met een verpleegkundige of paramedische vorming of met een vorming huishoudkunde of snit en naad.

Personeelsleden uit scholen en PMS-centra die ter beschikking zijn gesteld wegens ontstentenis van betrekking, komen hiervoor in aanmerking. Graag had ik

van de minister vernomen hoeveel personeelsleden in de onderscheiden tewerkstellingssectoren zijn tewerkgesteld en hoe dit initiatief wordt geëvalueerd.

P.S. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

Vraag nr. 130
van 8 maart 1995
van de heer H. VAN DIENDEREN

Informatiemaatschappij – Audiovisuele vorming

Vrijdag 24 februari 1995 heeft de G7 een top gehouden over de informatiemaatschappij. Dit thema is van het hoogste belang, ook voor de Vlaamse samenleving.

Welke maatregelen heeft de Vlaamse regering genomen om de audiovisuele vorming in de onderwijsinstellingen te bevorderen ?

Vraag nr. 131
van 8 maart 1995
van de heer P. BREYNE

Studietoelage – Kadastraal inkomen

Het kadastraal inkomen kan bepalend zijn voor het al dan niet in aanmerking komen voor een studietoelage. Het kadastraal inkomen mag niet hoger zijn dan 20 percent van het gezinsinkomen.

Deze regeling brengt bijvoorbeeld mee dat een gezin dat wegens zware financiële problemen met een faling als gevolg, voor 1991, 1992 en 1993 geen inkomen had maar wel een woning, die thans reeds in het faillissement is opgenomen, geen studietoelage kan genieten voor de studerende kinderen.

Kan voor dergelijke welbepaalde en eventueel limitatief opgesomde gevallen geen billijke regeling worden overwogen waarbij enkel het inkomen, los van het KI, in aanmerking wordt genomen voor het al dan niet toekennen van een studietoelage ?

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 74
van 2 maart 1995
van de heer G. ANNEMANS

NMBS – Vlaamse prioriteiten

In een interview van 16 januari laatstleden in Trends verklaarde de minister dat de NMBS meer rekening moet houden met de Vlaamse prioriteiten in verband met de IJzeren Rijn.

1. Zijn er nog andere dossiers waarvan men zou kun-

nen zeggen dat de NMBS te weinig rekening houdt met de Vlaamse prioriteiten ?

2. Welke stappen heeft de minister gezet, buiten dit interview, om de NMBS ertoe te brengen in de toekomst meer rekening te houden met de Vlaamse prioriteiten ?

Vraag nr. 76
van 8 maart 1995
van de heer A. VERLINDEN

's Hertogenmolens Aarschot – Overname en restauratie

Op mijn vraag nr. 21 van 25 maart 1994 aan de federale minister van Verkeer en Infrastructuur betreffende de dringende noodzaak van restauratie van een uniek monument in verval, namelijk 's Hertogenmolens in Aarschot, heb ik nu pas een antwoord gekregen (zie Bulletin van Vragen en Antwoorden, Senaat, nr. 145 van 7 februari 1995, blz. 7661 en 62).

Uit dit antwoord van minister M. Daerden blijkt dat hij mijn mening deelt dat 's Hertogenmolens in Aarschot van het verval moet worden gered en dat het in de bedoeling ligt dit gebouw aan de Vlaamse Gemeenschap over te dragen. Bijgevolg, zegt hij, dient het initiatief tot restauratie uit te gaan van de Vlaamse regering.

Ik herinner de minister dan ook respectievelijk aan mijn vraag nr. 110 van 26 juli 1994 (zie Bulletin van Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, nr. 19 van 12 september 1994, blz. 1078 en 79) en mijn vraag nr. 82 van 28 maart 1994 (zie Bulletin van Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, nr. 17 van 12 juli 1994, blz. 947).

1. Is de minister al ingegaan op de bereidwilligheid van de federale minister om 's Hertogenmolens naar de Vlaamse Gemeenschap te laten overdragen ?
2. Kan de minister initiatieven nemen om de restauratie van dit uniek monument, waarvan de fundamente reeds aangetast zijn, te bespoedigen ?
3. Binnen welke termijn kan de restauratie een aanvang nemen ?
4. Maakt het project van de VZW 't SAP, waarvoor minister Sauwens destijds een bezoek aan Aarschot bracht, nog een kans om te worden aanvaard ?
5. Is het mogelijk een gecoördineerd antwoord te ontvangen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin.

Vraag nr. 77
van 8 maart 1995
van mevrouw M.-J. BAUWEN

Openbaar vervoer en De Lijn – Beleidskeuzes

De Lijn heeft zich verbonden tegen eind 1995 een

netnormering op te stellen voor de afsluiting van de nieuwe beheersovereenkomst 1995-1998.

Hier kan echter slechts sprake zijn van een zeer beperkte normering (kilometers . . .) indien de Vlaamse overheid niet zelf een uitgebreide mobiliteitsstudie verricht. Tevens zou de Vlaamse regering op basis van deze studie een duidelijke keuze moeten maken wat ze onze bevolking aan openbaar vervoer wil bieden. Wil de Vlaamse regering ervoor kiezen dat iedere Vlaming op 5 km van zijn deur een bus of tram kan nemen ? Zal de Vlaamse regering zulk een studie laten verrichten ? Voor welk soort openbaar vervoer kiest ze ? Krijgt De Lijn de financiële mogelijkheid een kwalitatief en kwantitatief goed openbaar vervoer aan te bieden ? Binnen welke termijn wordt dit openbaar vervoer gerealiseerd ?

Deze vragen moeten duidelijk worden beantwoord door de Vlaamse regering indien men een sluitend normeringssysteem wil invoeren bij De Lijn. De Lijn moet rendabiliteit nastreven, doch het is evident dat alleen bij hoge bezettingsgraad een lijn rendabel kan zijn. Bij de streekgebonden lijnen is dit praktisch uitgesloten.

Is het dus niet prioritair dat de Vlaamse regering een mobiliteitsonderzoek voor openbaar vervoer laat uitvoeren ?

Vraag nr. 78
van 8 maart 1995
van de heer J. DE ROO

De Lijn – Evolutie lijn Gent-Eeklo-Maldegem-Brugge

Kan er een overzicht worden gegeven van het aantal opstappende busreizigers op de lijn Gent-Eeklo-Maldegem-Brugge ?

Kan hierbij bondig de evolutie worden geschetst van 1985 tot 1994 ?

Mocht het reizigersaantal zijn gedaald, zijn daar dan aanwijsbare oorzaken voor ?

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 47
van 7 maart 1995
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Intramurale revalidatiecentra – Erkenningsvoorwaarden

In de zogenaamde julibesluiten heeft de Vlaamse regering een aantal beheersmaatregelen in de gehandicaptenzorg uitgevaardigd. Die hebben onder meer tot gevolg dat de intramurale revalidatiecentra niet meer worden gesubsidieerd. Anderzijds legt de Vlaamse regering bij besluit van 15 december 1993 (Belgisch Staatsblad van 8 juli 1994) een aantal erkenningsvoor-

waarden op aan bepaalde voorzieningen, waaronder revalidatiecentra.

Deze erkenningsvoorwaarden verplichten de voorzieningen tot het hanteren van een reglement van orde, een protocol van verblijf en een klachtenprocedure en bieden aan de bewoners individuele en collectieve inspraak. Dat betekent een ingrijpende uitbreiding van de erkenningsvoorwaarden op een ogenblik dat de Vlaamse Gemeenschap op geen enkele wijze meer financiert. De patiënten van het revalidatiecentrum zijn immers opgenomen in het algemeen of psychiatrisch ziekenhuis en worden in het revalidatiecentrum beschouwd als ambulanter.

1. Kan de minister het eens zijn met die gedachten-gang ?
2. Wat is voor de intramurale revalidatiecentra het gevolg wanneer zij niet voldoen aan de algemene erkenningsvoorwaarden ?
3. Een en ander is het gevolg van versnipperde bevoegdheidsverdeling inzake de intramurale revalidatiecentra. Overlegt de minister met het Vlaams Fonds en de federale minister van Sociale Zaken en de sector intramurale revalidatiecentra om een meer coherent beleid mogelijk te maken ? Zo ja, wat is het resultaat van dit overleg ?

Vraag nr. 48
van 7 maart 1995
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Jeugdbescherming – Plaatsingsbeleid

De jeugdrechter kan overeenkomstig de wet op de jeugdbescherming minderjarigen in een instelling of een gezin plaatsen. Uiteraard wordt een dergelijke beslissing genomen om een kind in gevaar te beschermen. Dikwijls is dit een gevolg van zware gezinsproblemen maar ook van een falende maatschappij die onvoldoende middelen aanwendt voor een preventieve aanpak op het stuk van huisvesting, onderwijs, welzijn enzovoort.

Heel wat ouders, vooral kansarmen, beschouwen plaatsing als een grote onrechtvaardigheid, als “afpakken van kinderen”. Heel wat relatief dure plaatsingen zouden kunnen worden voorkomen door investeringen voor (kansarme) gezinnen.

1. Wat is de beleidslijn van het departement van de minister op het stuk van die problematiek ?
2. a. Is er een georganiseerd overleg met de jeugdrechters en tussen de jeugdrechters omtrent het plaatsingsbeleid ?
- b. Bestaat er een georganiseerd overleg tussen jeugdrechters en het comité voor bijzondere jeugdzorg of met organisaties in de welzijnssector of de sector van de kansarmoedebestrijding ?
3. Hoeveel plaatsingen spraken de jeugdrechters in 1993 en 1994 uit, per arrondissement ?

Vraag nr. 49
van 7 maart 1995
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Volwassen mentaal gehandicapten – Opvangmogelijkheden in Oost-Vlaanderen

Ouders of vertegenwoordigers van gehandicapte kinderen maken zich ernstige zorgen over wat er met hun kinderen zal gebeuren als zijzelf niet meer kunnen instaan of er niet meer zijn om hen liefdevol op te vangen.

Deze mensen hebben nu hun toevlucht genomen tot de oprichting van een actiecomité om druk uit te oefenen op gezags- en beleidsinstanties om toch iets te doen aan het gebrek aan opvangmogelijkheden voor volwassen mentaal gehandicapten. Het probleem doet zich vooral voor in de provincie Oost-Vlaanderen.

Graag vernam ik van de minister op welke wijze zij een antwoord zal geven aan de wensen van de personen die op zoek zijn naar een geschikte opvang voor hun volwassen mentaal gehandicapt kind, meer speciaal wat de provincie Oost-Vlaanderen betreft.

Vraag nr. 50
van 7 maart 1995
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Instellingskinderen – Kansarmoeder rapport en reacties

In een "Open brief aan de politici en de media in Vlaanderen" stelt de directeur van een instelling in de bijzondere jeugdzorg bijzonder ontgoocheld te zijn over verklaringen van politici en media als zou plaatsing van kinderen uit den boze zijn. Deze verklaring was vrij algemeen als commentaar op het recente verschijnen van het kansarmoeder rapport, gemaakt door de Koning Boudewijnstichting in opdracht van het ministerie van Volksgezondheid en Sociale Integratie.

De directeur van de instelling stelt dat in de betrokken sector vaak moeilijk, maar over het algemeen kwalitatief hoogstaand hulpverleningswerk, wordt verricht. Veel kinderen ervaren een plaatsing als een goede op-

lossing, vaak de enige menswaardige oplossing. Nochtans wordt er soms vaak, te laat of helemaal niet geplaatst. Sommige ernstige problematische opvoedings-situaties zijn nu eenmaal niet ambulantly op te lossen.

De directeur vindt ook het geschetste beeld van de geplaatste kinderen irrealistisch: hun ouders worden wel continu betrokken bij de aanpak en de begeleiding. Samen met de ouders wil het hulpverleningsmilieu het natuurlijk opvoedingsmilieu herstellen.

"Indien de politici na onderzoek bij hun standpunt blijven, namelijk dat plaatsing van kinderen uit den boze is, dan moet men meteen alle instellingen sluiten", aldus de open brief. "Middelen en mensen kunnen dan beter voor een ander doel aangewend worden."

Meteen wil de steller van de open brief dat de politici hun waardering uitspreken voor deze sector en dat er een einde wordt gemaakt aan de financiële en de wettelijke uitholling van de bijzondere jeugdbijstand.

1. Hoe interpreteert de minister het bewuste kansarmoeder rapport, specifiek over de plaatsing van kinderen in instellingen?
2. Wat is het oordeel van de minister over de open brief waarvan zij ongetwijfeld kennis nam?
3. Kan de minister mij een overzicht geven van het aantal in instellingen geplaatste kinderen in Vlaanderen, van de werkingstoelagen en subsidies die die instellingen genieten van de Vlaamse Gemeenschap, van het aantal personeelsleden dat in die instellingen werkt? Indien mogelijk graag telkens voor de referentie jaren 1985, 1990, 1994?

Vraag nr. 51
van 8 maart 1995
van de heer A. VERLINDEN

Zie:

Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

Vraag nr. 76
 van 8 maart 1995
 van de heer A. Verlinden
 Blz. 653.

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Bk
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
68	02.02.1995	L. Steenwegen	<i>Motorbrandstof en milieu – LPG</i>	630
73	10.02.1995	G. Annemans	<i>Vlaamse ondernemingen – Eigen vennootschapsregels</i>	630
82	o 02.03.1995	J. Gabriels	<i>Vlaamse Judofederatie – Regeringssubsidies</i>	648
83	o 02.03.1995	R. Van Hooland	<i>Wetenschappelijk onderzoek nijverheid en landbouw – Overdracht federale specialisatiebeurzen</i>	649
84	o 03.03.1995	A. Gijsbrechts-Horckmans	<i>Wetenschappelijk onderzoek multiple sclerose – Overzicht</i>	649
85	o 08.03.1995	H. Van Dienderen	<i>Znformatiemaatschappij – G7-top en Vlaanderen</i>	649
86	0 09.03.1995	L. Appeltans	<i>Grinddecreet – Herstructureringsmaatschappijen</i>	650
87	○ 09.03.1995	L. Appeltans	<i>Grinddecreet – Herstructureringsplan</i>	650
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
121	01.03.1995	M. Maertens	<i>BVBA Claeys Zedelgem – Milieuklachten en maatregelen</i>	611
122	02.03.1995	J. De Meyer	<i>Milieuaanvragen en -vergunningen – Inzagerecht gemeenteraadsleden</i>	611
123	02.03.1995	J. De Mol	<i>Luchtvervuiling – Benzeen</i>	612
124	02.03.1995	L. Steenwegen	<i>Stortplaats Pellenberg – Klachten</i>	614
125	07.03.1995	H. Van Dienderen	<i>Milieuvriendelijke computerproductie – Maatregelen</i>	614
126	07.03.1995	L. Steenwegen	<i>Alternatieve brandstoffen – LPG</i>	615
127	07.03.1995	G. Cardoen	<i>Vallei van de Marke – Onteigeningen</i>	615
128	07.03.1995	L. Barbé	<i>Verkaveling in Stekene – Naleving bosdecreet</i>	616
129	07.03.1995	L. Barbé	<i>Afvalwatercontroleurs VMM – Verbaliseringsbevoegdheid</i>	616
130	08.03.1995	M. Maertens	<i>Milieuheffing afvalwater – Medeëigenaars</i>	617
131	08.03.1995	A. De Boeck	<i>Kringloopcentra – Jeugdwerkgarantieplan</i>	617
132	08.03.1995	A. De Boeck	<i>Kringloopcentra – OVAM-participaties</i>	618
133	08.03.1995	J. De Roo	<i>Waterwinningsgebieden – Eeklo-Aalter</i>	618
134	10.03.1995	J. Demeulenaere	<i>Stenensluisvaart (Diksmuide) – Wateroverlast</i>	619
135	10.03.1995	L. Appeltans	<i>Aankoop natuurgebieden – Procedure</i>	619
136	10.03.1995	L. Appeltans	<i>Landbouw en milieu – Beheersovereenkomsten</i>	620

137	16.03.1995	L. Barbé	<i>Vlaams Impulsprogramma Milieutechnologie – Projecten en evaluatie</i>	620
138	16.03.1995	M. Olivier	<i>Erkende koop- en huurvennootschappen – Rationalisatie</i>	621
140	17.03.1995	M. Maertens	<i>Kustduinen – Aankoopbeleid</i>	621

T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

361	22.09.1994	J. De Roo	<i>Wegdek materiaal – Asfalt met SBS</i>	631
123	10.01.1995	P. Van Grembergen	<i>Renovatie Oostendse haven – Werken in voorhaven</i>	632
133	11.01.1995	J. De Mol	<i>Beasec-project – Meetapparatuur</i>	632
148	23.01.1995	J. De Roo	<i>Fiets- en wandelpaden arrondissement Gent-Eeklo – Stand van zaken</i>	633
158	24.01.1995	M. Olivier	<i>Kustdetectie – Nut, prijs en methode</i>	633
165	27.01.1995	F. Ghesquière	<i>Dijktrappen Oostende – Veiligheid</i>	634
173	01.02.1995	M. Cordeel	<i>Ontsluiting Waaslandhaven – Stand van zaken</i>	634
174	01.02.1995	P. Van Grembergen	<i>Omvorming expresweg N49 (Antwerpen-kust) – Sint-Gillis- Waas</i>	635
175	02.02.1995	M. Cordeel	<i>Realisatie Sigmaplan – Gecontroleerd overstromingsgebied Krui- beke</i>	635
177	02.02.1995	J. De Meyer	<i>Realisatie Sigmaplan – Verhoging Scheldedijk Doel</i>	636
189	09.02.1995	F. Vermeiren	<i>Toegangswegen Zaventem – Overleg</i>	636
190	10.02.1995	W. Verreycken	<i>Antwerpse Scheldekaaien – Nieuwbouwplannen</i>	637
191	10.02.1995	A. De Boeck	<i>LM-Cars Overijse – Bouwvergunning</i>	637
192	10.02.1995	M.-J. Bauwen	<i>Gewestplan Neerpelt-Bree – Wijziging</i>	638
195	10.02.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Domein Hotel in Vlissingen – Eigendomsoverdracht</i>	638
204	13.02.1995	H. Van Dienderen	<i>Openbare Werken – Tijdelijke voorzieningen voor fietsers</i>	638
205	15.02.1995	M. Maertens	<i>Bouwaanvragen – Omgeving beschermde monumenten</i>	639
208	23.02.1995	F. Vergote	<i>Buurtwegen – Atlas</i>	639
210	23.02.1995	M. Tyberghien-Vandenbussche	<i>Lenspolder Nieuwpoort – Golfterrein</i>	640
214	23.02.1995	F. Ghesquière	<i>Wegenwerken Oostende-Veurne-Diksmuide-Ieper – Planning</i>	641
218	02.03.1995	J. De Meyer	<i>Bouwaanvragen en -vergunningen – Inzagerecht gemeenteraads- leden</i>	622
219	03.03.1995	L. Barbé	<i>Verkaveling in Stekene – Verantwoording vergunning</i>	623
220	07.03.1995	M.-J. Bauwen	<i>Industriezone Oost in Tongeren – Veiligheid Maastrichtersteenweg</i>	623
221	0 07.03.1995	J. De Mol	<i>Fietspaden – Overzicht 1991-1995</i>	650
222	07.03.1995	M. Maertens	<i>Stort bouwmaterialen Veldegem – Maatregelen</i>	624

223	o	07.03.1995	L. Barbé	Kruispunt Den Doorn Ninove – Ronde	650
224	o	07.03.1995	L. Barbé	Klaverblad EI 7/N60 Sint-Niklaas – Veiligheid	651

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

51		16.12.1994	L. Standaert	BRTN – Voetbalcontract	642
94		03.03.1995	L. Barbé	Koninklijk Gesticht van Mesen – Kunstcollectie	642
95		07.03.1995	H. Van Dienderen	Vlaamse televisieomroepen – Decretale verplichting inzake Europese producties	624
96		07.03.1995	L. Barbé	Jeugdwerkbeleid – Overleg	625
97		08.03.1995	R. Van Clenbergen	Jeugdverenigingen – Kampeermateriaal	626
98	o	08.03.1995	W. Verreycken	Voeren – Toerisme en openbaar vervoer	651

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

112		20.02.1995	F. Van den Eynde	Voeren – Schuldvorderingen onderwijsdepartement	643
119		24.02.1995	F. Van den Eynde	Lessen zedenleer – Oudervereniging voor de Moraal	644
120		01.03.1995	F. Sarens	Olympische sporters in overheidsdienst – Dienstvrijstelling	644
121	o	01.03.1995	E. Beysen	Controle op afwezigheid wegens ziekte in het onderwijs – Wijziging reglementering	651
122	o	03.03.1995	L. Standaert	Lokale raden en hun leden – Rechtspersoonlijkheid en individuele aansprakelijkheid	652
123		07.03.1995	W. Goossens	Gemeenschapsondenvijs – Directiebrevet	626
124	o	07.03.1995	H. De Croo	Voeren – Nationaliteit leerlingen	652
125	o	08.03.1995	L. Standaert	Argo en lorgo – Verantwoordelijkheid	652
126	o	08.03.1995	R. Van Clenbergen	Leerkrachten – Bedrijfsstage	652
127	o	08.03.1995	R. Van Clenbergen	Politiek verlof onderwijs – Stand van zaken	652
128		08.03.1995	R. Van Clenbergen	Opvangverlof – Adoptie buitenlands kind	645
129	o	08.03.1995	R. Van Clenbergen	Tewerkstelling werkloze leraars – Welzijnszorg	652
130	o	08.03.1995	H. Van Dienderen	Informatiemaatschappij – Audiovisuele vorming	653
131	o	08.03.1995	P. Breynne	Studietoelage – Kadastraal inkomen	653

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

63		07.02.1995	R. Van Clenbergen	Restauratie Munthuis Tongeren – Stand van zaken	645
74	o	02.03.1995	G. Annemans	NMBS – Vlaamse prioriteiten	653

76	o	08.03.1995	A. Verlinden	<i>'s Hertogenmolens Aarschot – Overname en restauratie</i>	653
77	0	08.03.1995	M.J. Bauwen	<i>Openbaar vervoer en De Lijn – Beleidskeuzes</i>	653
78	o	08.03.1995	J. De Roo	<i>De Lijn – Evolutie lijn Gent-Eeklo-Maldegem-Brugge</i>	654

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

27		16.01.1995	X. Buisseret	<i>Volwassen gehandicapten – Opvangmogelijkheden</i>	646
40		14.02.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Buitenschoolse kinderopvang – Weerwerkers</i>	647
41		14.02.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Buitenschoolse kinderopvang – PWA's</i>	647
43		15.02.1995	E. Van Vaerenbergh	<i>Openbare en privé-rusthuizen – Dagprijs en OCMW-steun</i>	647
45		01.03.1995	E. Beysen	<i>Koninklijke Academie voor Geneeskunde van België – Vergoeding vast secretaris</i>	627
47	0	07.03.1995	B. Vandendriesche	<i>Intramurale revalidatiecentra – Erkenningsvoorwaarden</i>	654
48	0	07.03.1995	B. Vandendriesche	<i>Jeugdbescherming – Plaatsingsbeleid</i>	654
49	0	07.03.1995	P. Van Grembergen	<i>Volwassen mentaal gehandicapten – Opvangmogelijkheden in Oost-Vlaanderen</i>	655
50	0	07.03.1995	P. Van Grembergen	<i>Instellingskinderen – Kansarmoeder rapport en reacties</i>	655
51	0	08.03.1995	A. Verlinden	<i>'s Hertogenmolens Aarschot – Overname en restauratie</i>	655
52		08.03.1995	R. Landuyt	<i>Instellingen bijzondere jeugdzorg – Religieuze diensten</i>	628

L. PEETERS, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

35		03.03.1995	F. Dewinter	<i>Doping – Lijsten</i>	628
38		17.03.1995	J. Taylor	<i>Buitenschoolse kinderopvang – Financiering</i>	629